

Giới thiệu Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)

Truyện teen Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường) nói về 2 cô gái tên Moon và Sun. Với ba mẹ, 2 cô được ví như 2 giọt nước trong veo, nhưng ai biết được họ lại là một trong những siêu quậy.

***

_ Ba muốn hai đứa và Kem trở về nước. - Người đầu dây bên kia là ba của hai giọt nước đó.

_ Bao giờ ạ ? - Giọng Sun có vẻ tỉnh táo hơn.

_ Càng nhanh càng tốt nhé ! Chào con.

Sun gật đầu trả lời, lễ phép chào ông rồi cúp máy. Nó quay sang cô em gái đang cuộn mình trong chiếc chăn bông ấm áp thật giống một chú mèo con đáng yêu. Khẽ vuốt ve đôi gò má phúng phính của em gái, nó cất giọng ngọt ngào:

_ Moon, Moon, dậy đi em, ba muốn chúng ta về Việt Nam kia. - Sun lay lay người Moon.

Cô bé tên Moon khẽ mở mắt, vươn người đầy sáng khoái, nhẹ xích người về phía Sun rồi gối đầu trên người Sun.

_ Về Việt Nam ạ ? - Để chắc chắn điều mình vừa nghe, cô ngây thơ hỏi lại.

_ Phải, về Việt Nam. Cả Kem nữa. - Sun vuốt ve mái tóc nâu hạt dẻ gọn sóng của Moon.

_ Về Việt Nam... về Việt Nam...

Moon lẩm bẩm một hồi lâu rồi lại lịm dần. Hai chị em đang nồng ấm thì đột nhiên quay ra hét lên, nhảy tung tung trên giường như hai đứa điên. Về Việt Nam ư, còn gì tuyệt vời hơn là trở về nước để gặp người ấy chứ. Sun và Moon ôm tấm ảnh của người con trai mà hạnh phúc.

Cũng tại nơi đó, trong căn phòng đối diện với căn phòng của hai chị em kia, có một thiên thần đang ngủ say. Ánh nắng yếu ớt chiếu vào gương mặt sắc sảo kia mà cô gái đó vẫn không thêm cựa quậy gì hết.

***

Cuộc sống của những siêu quậy sẽ đem lại những điều mới mẻ và tràn ngập niềm vui cho không ít độc giả đang tìm kiếm tựa truyện mới. Mặt khác, truyện Vịt Nhỏ Xấu Xí, Em Đùng Hồng Thoát Khỏi Ta và Hoàng Tử Công Chúa Thần Tượng (Star Idol) là một trong những truyện thay thế đáng trải nghiệm mà bạn đọc có thể trải nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Sự trở về của ác quỷ

Trong một biệt thự được xây theo phong cách cổ điển nằm ở phía Tây của Anh Quốc, nơi đó có một căn phòng rộng lớn lấy màu đỏ - xanh là chủ đạo tạo nên một vẻ huyền bí nhưng cũng thật ấm áp. Trên chiếc giường tím êm ái kia, có hai giọt nước đang say trong giấc nồng, trông họ thật giống thiên thần. Từ đâu đó vang lên tiếng nhạc "On rain day" vang vọng khắp cả căn phòng vốn đang chìm trong sự nhẹ nhàng, tĩnh lặng.

_ Alo! - một giọt nước vói tay lấy cái điện thoại, giọng ngái ngủ đáp.

_ Moon hả con ? - từ đầu dây bên kia vang lên một giọng nói đầy yêu thương.

_ Không phải Moon, con là Sun ạ. Có chuyện gì không ba ? - Giọt nước đó chính là Nhật Anh hay còn gọi là Sun.

_ Ba muốn hai đứa và Kem trở về nước. - Người đầu dây bên kia là ba của hai giọt nước đó.

_ Bao giờ ạ ? - Giọng Sun có vẻ tỉnh táo hơn.

_ Càng nhanh càng tốt nhé ! Chào con.

Sun gật đầu trả lời, lễ phép chào ông rồi cúp máy. Nó quay sang cô em gái đang cuộn mình trong chiếc chăn bông ấm áp thật giống một chú mèo con đáng yêu. Khẽ vuốt ve đôi gò má phúng phính của em gái, nó cất giọng ngọt ngào:

_ Moon, Moon, dậy đi em, ba muốn chúng ta về Việt Nam kìa. - Sun lay lay người Moon.

Cô bé tên Moon khẽ mở mắt, vươn người đầy sáng khoái, nhẹ xích người về phía Sun rồi gối đầu trên người Sun.

_ Về Việt Nam ạ ? - Để chắc chắn điều mình vừa nghe, cô ngây thơ hỏi lại.

_ Phải, về Việt Nam Cả Kem nữa. - Sun vuốt ve mái tóc nâu hạt dẻ gọn sóng của Moon.

_ Về Việt Nam...về Việt Nam...

Moon lẩm bẩm một hồi lâu rồi lại lịm dần. Hai chị em đang nồng thắm thì đột nhiên quay ra hét lên, nhảy tung tung trên giường như hai đứa điên. Về Việt Nam ư, còn gì tuyệt vời hơn là trở về nước để gặp người ấy chứ. Sun và Moon ôm tấm ảnh của người con trai mà hạnh phúc.

Cũng tại nơi đó, trong căn phòng đối diện với căn phòng của hai chị em kia, có một thiên thần đang ngủ say. Ánh nắng yếu ớt chiếu vào gương mặt sắc sảo kìa mà cô gái đó vẫn không thèm cựa quậy gì hết.

"Áááá...Vui quá...Về nước...Há há há..."

Là tiếng la hét om sòm của hai tiểu quý ở phòng đối diện mà. Thiệt tình, mới sáng sớm không để ai ngủ hết à, có biết hôm qua bốn tiểu thư mất luyện phim Hàn Quốc không hả ? Bị đánh thức đột ngột, nhỏ tức mình lấy hai cái gối trên giường, dùng dùng đi qua căn phòng đối diện. Nhẹ mở cánh cửa gỗ màu nâu bóng loáng, cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt là hai bà điên đang nhảy tung tung trên giường. Lấy cái gối mà nhỏ đã thủ sẵn ném thẳng vào mặt Sun và Moon, chống hông hỏi:

_ Hai đứa mày làm gì mà la hét om sòm không để ai ngủ hết tron hết trại vậy nè ? Lên con à ?

Bộp! Bộp!

Hai cái gối không hện mà bay thẳng vào mặt nhỏ, thủ phạm không ai khác chính là hai chị em kia. Moon nở nụ cười tinh nghịch, đu lên người nhỏ, nói:

_ Kem ui, Kem à. Tụi mình sắp về Việt Nam đó. Sáng ba tao mới gọi nè.

_ Việt Nam hả ? Thiệt hông ? - Kem tiểu thư trố mắt ra nhìn con gấu koala đang đu trên người mình.

_ Thiệt mà. Xạo mày chị em tao được lộc ăn chắc. - Đến lượt Sun lên tiếng, cúi người xuống nhìn Kem.

Yahooo...!

Tiếng hét vừa rồi chính là của Ngọc Thảo, hay còn gọi là Kem tiểu thư. Nhỏ đang dang trảo trong niềm vui khôn xiết, đã lâu lắm rồi nhỏ không về nước, không gặp bama yêu dấu. Nhớ ba năm trước chính bama của ba đứa đã tổng hợp qua Anh Quốc vì lí do quậy quá nên đành làm lủi qua Anh và ở luôn đến tận bây giờ. Kem leo lên giường nhảy tung bùng cùng hai chị em trong niềm hạnh phúc dâng trào.

Buổi sáng hôm đó, cả biệt thự bỗng nhộn nhịp hẳn lên. Sun cho người sắp xếp thời gian đặt ngay ba vé máy bay về Việt Nam trong ngày hôm nay. Ăn sáng xong, cả ba nhanh chóng dọn dẹp đồ đạc rồi nhanh chóng ra sân bay. Cặp chị em sinh đôi Sun - Moon mặc chiếc váy lolita ngắn vừa có vẻ như một thiên thần nhưng cũng không kém phần tinh nghịch của ác quỷ. Kem lại chọn cho mình phong cách tiểu thư không kém phần cá tính là chiếc áo phông hồng kem dài kết hợp cùng quần jean ngắn. Sau khi nghe tiếng báo hiệu đến giờ khởi hành của cô phát thanh viên, tụi nó ngồi ở hàng ghế mà Sun đã đặt sẵn. Cả ba ngồi tám chuyện liên miên, bày trò đủ thứ để giết thời gian rồi lại lẩn đùng ra ngủ ngon lành.

8:00 a.m, sau vài tiếng đồng hồ nằm la liệt trên máy bay, tụi nó đã có mặt ở sân bay Tân Sơn Nhất trước biết bao ánh mắt đổ dồn về phía họ. Đường như đây là một tình huống khá quen thuộc nên cả ba vẫn bình thản mà bước đi. Khi đã ra gần tới cửa, Kem cứ quay vòng vòng như đang tìm kiếm một thứ gì đó.

_ Sun ! Moon ! Kem ! - Một giọng nói ấm áp vang lên gọi tụi nó.

Như phản xạ, Sun và Moon quay phắt lại nhìn người trước mặt, đứng hình 5 giây rồi lập tức lao đến ôm chầm lấy người đó.

_ Mẹ! Tụi có nhớ mẹ lắm! - Cả hai đồng thanh.

_ Mẹ cũng nhớ hai thiên thần của mẹ lắm. - Người phụ nữ đó chính là mẹ của cặp chị em mà qui kia.

Hai chị em lao tới ôm lấy bà để mặc cho Kem đang đứng đơ như trời trồng vì bị bỏ rơi trong tíc tắc. Nhỏ thở dài, nhẹ bước đến chỗ ba mẹ con họ rồi cúi đầu lễ phép chào bà:

_ Con chào cô ạ !

_ Kem hả con ? Lâu quá không gặp con lớn hẳn nhỉ... À, ba mẹ con đang ở nhà chờ con đấy.

_ Mama à, anh hai đâu ? - hai đứa đồng thanh hỏi khiến cho bà mặt tối sầm lại, cảm giác như bị dội nguyên cả gáo nước lạnh. Bà lạnh lùng buông hai đứa ra rồi dẫn Kem về phía cửa khiến nhỏ chưa kịp ú ớ câu nào.

_ Kem, về thôi con, để chúng ở lại đi.

_ Mẹ, đợi tụi con với. - Hai đứa đồng thanh chạy theo bà ra xe đã được tài xế chờ sẵn.

_ Hai đứa giỏi nhỉ ? Mẹ đã bỏ hết công việc ở tập đoàn để ra đây đón các con. Vậy mà chưa kịp hỏi thăm mẹ đã hỏi đến anh hai..

Sau khi Kem đã ổn định chỗ ngồi, bà đứng trước cửa xe xỏ một tràng cho hai đứa nghe. Nhỏ Kem ngồi trong xe mà lòng đầy sáng khoái vì đã có người thay mình phục thù hai đứa kia nên vui vẻ lấy chai nước đầu trong tủ lạnh ra vừa uống vừa xem kịch.

_ Mama đừng giận , cho Nhật Anh và Nguyệt Tâm xin lỗi mà. - Hai cô bé bước đến ôm lấy bà mà chùng bộ mặt cún con trông cực đáng yêu.

Sun và Moon thay nhau lay qua lay lại năn nỉ bà đồng thời chùng bộ mặt đáng yêu ra nhìn bà. Bà đỏ mặt quay đi, đầu cứ lắc qua lắc lại để trấn an mình không bị mắc bẫy. Kem ngồi trong xe mà mặt méo xệch trước hành động của ba mẹ con. Cái đó là độc chiêu của hai đứa này mà, đến cả nhỏ còn bị dính bẫy nữa là. Thấy bà đang trong tình trạng mất kiểm soát, hai đứa cười thầm rồi được nước lấn tới.

_ Mama, cho tụi con xin lỗi mà...

_ Thôi được rồi, được rồi. Mama xin hàng, được chưa ? - Bà quay qua ôm lấy hai đứa

"Hahaha...Mama vẫn vậy, vẫn dễ dụ như ngày nào...Há há há" - Tuy bề ngoài thì vui vẻ khi được mama tha lỗi nhưng bên trong suy nghĩ của hai đứa lại khác.

Bà hít thở thật sâu, lấy lại phong thái nghiêm trang, sang trọng thường ngày nhưng lòng thì vẫn nhớ mãi bộ mặt cún con của hai đứa nhóc kia. Bà đưa tụi nó lên xe và trở về ngôi nhà yêu dấu của họ.

Tại thời điểm đó, ở trường học KW nổi tiếng khắp cả nước. Trong một căn phòng nằm ở cuối dãy cầu thang phía Tây, nơi mà hội học sinh thường hay tụ tập ở đó. Một chàng trai có vẻ đẹp như thiên thần, mái tóc nâu hạt dẻ vuốt keo dựng càng làm tăng thêm vẻ đẹp trai vốn có của anh. Nhưng trông anh ta thật kỳ lạ, từ đầu buổi học đến giờ cứ ôm khư khư cái điện thoại mà cười khúc khích. Nếu người khác như vậy thì đó là chuyện bình thường. Nhưng đáng này anh ta là Hội trưởng Hội học sinh nổi tiếng đẹp trai, lạnh lùng đến đáng sợ thì đó mới là điều đáng ngạc nhiên.

_ Ê Shen, mày làm cái quái gì mà cười hoài vậy ? - Cao Trí hay còn gọi là Dan đồng thời là bạn chí cốt của người con trai tên Shen kia. Hiện là Phó Hội trưởng Hội học sinh.

_ Gì mày ? Tao đang vui. - Shen vẫn cứ ôm cái điện thoại, đáp.

_ Vui gì ? Đưa tao coi. - Anh Kiệt hay còn gọi là Rack, cũng là Phó Hội trưởng Hội học sinh nhanh tay chớp lấy điện thoại từ tay Shen. Dan thấy thế hí hửng chạy đến xem.

_ Woa ! Xinh vại ! Sinh đôi hả ? - Hai thằng trầm trồ nhìn Shen.

_ Phải, hai đứa đó là em gái tao. Tụi nó đã du học ở Anh ba năm rồi. Hôm nay sẽ về. - Shen giật lại chiếc điện thoại rồi tiếp tục công cuộc của mình.

_ Về rồi ở đâu ? - Rack thắc mắc

_ Chúng về chào bama rồi sẽ dọn qua ở chung với chúng ta để tiện việc chăm sóc.

_ Vậy tao phải làm quen mới được, biết đâu lại thành em rể của mày không chừng. - Dan vỗ vai Shen nhìn Rack cười hả hê.

_ Ày, tụi mày cẩn thận đấy. Không dễ đâu.

_ Há ? Là sao ? - Dan và Rack đồng thanh.

Shen nở nụ cười bí ẩn, ra hiệu cho hai thằng bạn theo mình. Hai thằng nhìn nhau khó hiểu nhưng cũng nhanh chân đuổi theo Shen ra về. Ngày hôm đó, gió thổi mạnh hơn thường ngày, báo hiệu một điều đáng sợ sắp xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Gặp mặt

_ Alo! Quần gia Tư, hai con nhóc đó về chưa ? - Shen vừa lái xe vừa gọi điện thoại về nhà.

_ Thưa, hai tiểu thư đã về từ 10 phút trước. - Quần gia Tư từ tốn trả lời.

Shen nghe xong, khoé môi hơi giật giật. Xong rồi, tiêu đời rồi, vậy là về không kịp rồi. Rack xua xua tay trước mặt anh nhưng Shen chẳng thèm để ý, cứ lăm bắm một mình như thằng điên khiến cho hai thằng bạn cảm thấy hơi ớn lạnh. 15 phút sau, bọn hắn đã có mặt tại căn biệt thự của mà bama đã chọn làm địa điểm để xôm tụ. Biệt thự được xây theo phong cách phương Tây hiện nằm trên một khu đất tách biệt với thành phố ồn ào, tấp nập. Khuôn viên rộng lớn, được trồng rất nhiều hoa nhưng nổi bật nhất là dàn hoa hồng đỏ và hoa hồng xanh được trồng ở hai bên càng làm tăng thêm vẻ sang trọng vốn có của nó. Sau khi cho xe vào gara, Rack và Dan đang định bước vào nhà thì Shen nhanh chóng bước đến dang tay chặn đường hai thằng bạn của mình. Hai thằng nhíu mày nhìn Shen khó hiểu, trời nóng muốn chết mà anh lại không cho vào, ý là muốn bọn hắn chết nóng mới chịu đây mà. Dan tức mình đẩy tay Shen xuống rồi cùng Rack hiên ngang bước vào.

Àm! Xoẹt! Xoẹt!

Ááá...Má ơi cứu con...Ááá...

Một loạt tiếng động vang lên kèm theo đó là tiếng la thất thanh của Rack và Dan. Hai tên kia chưa kịp định hình thì đã bị treo ngược lên trần nhà trông cực bi thảm.

_ Hahaha, tao đã nói rồi mà, cứ tươm tướp tươm tướp không nghe. Hahaha... - Shen đứng ôm bụng nhìn hai con "khô mực" trên trần nhà cười sặc sụa.

_ Thằng khi, thả tụi tao ra...

Shen cười đã rồi bước đến tháo dây cho hai thằng bạn xuống. Hai tên từ trần nhà rớt xuống muốn banh "hàng", suy cho cùng cũng tại cái tật mê gái mà ra thôi, hấp ta hấp tấp dốt lẽ để ngắm gái. Nếu không thì bây giờ đã vào được tới phòng khách rồi. Shen tiếp tục chặn lại không cho hai thằng bạn bước tiếp rồi thản nhiên một mình vào trong.

Đùng! Bùm! Rầm! Bốp! Bla...Bla...

Lại là một loạt tiếng động ghê người vang lên. Dan và Rack tự hỏi đây là nhà mà hay sao mà bầy không vậy? Đó là do lúc mới khởi công xây dựng, hai tiểu thư nhà ta đã tráo bản thảo chính và thay vào đó là bản thảo giả do chính hai nàng thiết kế. Nên nhìn bề ngoài nó là căn biệt thự sang trọng nhưng thật chất nó là một cái bẫy chết người. Nếu là người khác thì chắc chắn sẽ bị sập bẫy ngay nhưng đối với Shen thì lại khác, từ đơn giản đến phức tạp, anh đều vượt qua một cách dễ dàng. Và anh cũng là người duy nhất có thể vô hiệu hoá nó.

_ Rồi, ok, tụi mày vào đi. - sau khi hoàn thành xong công việc, Shen phúi tay rồi cho hai tên kia vào.

Vừa mới bước đến cửa phòng khách, bọn hắn đã gặp quần gia Tư đang định ra ngoài căn dặn người hầu thì Shen nhanh chóng túm lấy ông, hỏi :

_ Hai con nhóc ấy đâu hả bác ?

_ Ở tầng hầm thưa cậu.

Anh chào bác rồi lôi hai tên kia vào phòng sách. Nơi đây quả thật có vô vàn cuốn sách từ phương Tây đến phương Đông vô cùng hấp dẫn. Anh bước đến tủ sách nằm ở gần cửa sổ, rút lấy một trên cuốn sách. Bỗng tủ sách mở ra một cái cầu thang dẫn xuống tầng hầm bên dưới. Cả ba cùng bước xuống và ngạc nhiên khi thấy ở tầng hầm này lại có hai thiên thần đang đứng pha chế giữa bóng tối bao trùm.

_ Sun! Moon! - Shen thốt lên khi nhìn thấy tụi nó.

_ Anh hai... - Nghe giọng nói quen thuộc, cả hai lao tới ôm chầm lấy Shen khiến anh ngã nhào ra sàn.

_ Tụi em nhớ anh hai lắm, hai có nhớ em không ? - Sun và Moon đồng thanh.

_ Không! - Shen lạnh giọng trêu hai đứa.

Ngay lập tức hai đứa ngồi phất dậy, mặt tối sầm lại khiến hai tên kia chưa hết bàng hoàng vì cảnh tượng lúc nãy xong thì lại đến cảnh tượng khác. Hai đứa lấy cái tai nghe Monster Beat một đỏ một xanh ra đeo vào và nhắm nháp li Cocktail Blue Hawaiian nhưng với độ rượu cực nặng do tụi nó pha chế. Sau đó lạnh lùng bước lên cầu thang ra khỏi tầng hầm.

_ Khoan đã, đừng giận nữa. Anh đùa tí thôi mà. - Shen cười hiền ôm hai đứa từ phía sau.

_ Không! Anh hai không thích thì tụi em về. - Cả hai gỡ tay Shen ra rồi bước tiếp.

_ Anh thách hai đứa dám rời xa anh. - Shen gượng cười nhìn hai đứa.

Bỏ ngoài tai những lời Shen nói, Sun và Moon vẫn đứng đưng bước đi.

Xoảng!

Li rượu ở quầy pha chế rơi xuống vỡ tan. Shen bức đến mức vơ lấy li rượu trên bàn mà đập. Dan và Rack nuốt nước bọt cái ực, mặt trở nên trắng bệch, ôm nhau như hai tên "bánh bèo". Cả hai quay lại nhìn rồi vẫn thản nhiên bước tiếp nhưng lần này chưa kịp bước thêm bậc nào đã bị Shen ôm chặt từ phía sau.

_ Xin đẩy, đừng đi nữa...

Hai đứa mắt mắt rung rung rồi ôm chăm lấy Shen. Anh hôn lên trán hai đứa rồi vòng tay ôm tụi nó. Khung cảnh lãng mạn này vẫn sẽ tiếp diễn nếu không có sự phá đám của hai ông tướng kia. Rack nhìn mà muốn sồn gai óc, Dan lên tiếng cắt ngang.

_ Stop, stop, đây không phải là giờ đóng phim đề nghị nghiêm túc nhé.

_ Ai vậy hai ? - Bây giờ cả hai mới để ý đến sự hiện diện của hai tên kia.

_ Đây là Cao Trí và Anh Kiệt, cứ gọi nó là Dan và Rack.

Cả hai tròn mắt nhìn, đưa tay làm quen, nở nụ cười thân thiện nhưng trong đầu thì có chung một suy nghĩ "New toys"

Hai nạn nhân cũng vô thức bắt tay hai cô gái. Nhìn là vậy nhưng trong lòng thì đang ớn lạnh "Có linh cảm không ổn."

Còn về phần ông anh ác quỷ đẹp trai thì cười thâm trong lòng vì đã trả được thù do hồi chiều hai thằng dám giật điện thoại của ông "Hahaha...Kì này cho tụi bây chết...Ahahaha..."

Về phần Kem nãy giờ ngồi nói chuyện với bama thì nhận được tin nhắn của Moon kèm theo một tấm hình nên nhanh chóng đến tầng hầm. Chuyện là lúc nãy Shen ôm Sun và Moon vào lòng và hôn lên trán hai đứa, Moon đã nhanh tay "chộp" ngay khoảnh khắc này và gửi cho nhỏ. Hai đứa biết Kem đã có tình ý với Shen từ lâu nhưng nhỏ khẳng định tình cảm đó chỉ là hâm mộ thôi mà sao qua mắt được hai nàng nên Sun và Moon muốn xem thử xem cô bạn Kem "hâm mộ" đến mức nào. Vừa bước xuống tầng hầm, Kem đã chứng kiến hai đứa đang ôm Shen đã vậy còn lè lưỡi trêu tức nhỏ khiến Kem tức muốn điên người.

_ Tụi mày...

_ Anh Hai, Kem ăn hiếp tụi em kia. - hai đứa đồng thanh, giọng nũng nịu.

_ Kem, em cũng về luôn hả ? Em ở đâu mà sao nãy giờ không thấy vậy? - Shen nở nụ cười thiên thần làm Kem có chút rung động.

_ À, em nói chuyện với bama xong thì lập tức xuống đây ấy mà... - Kem lúng túng, mặt cúi gằm xuống để không cho ai thấy gương mặt đang đỏ ửng lên của mình.

_ Ê bà chị nhỏ cũng về nữa à. Sao không đi luôn cho tui nhờ ? - Có một sự quen thuộc nào đó chọt ủa về khi nhìn thấy Kem. Rack mặt mày nhăn nhó, bước đến xoa đầu nhỏ Kem.

_ Đi luôn cái đầu anh, em về để hành anh đấy. - Nhỏ đá một phát vào cái chân tội nghiệp của Rack

_ Ủa hai người quen nhau hả ? - Bốn người nhìn cả hai mắt chữ O mồm chữ o (O o O)

_ Xin giới thiệu với mọi người, đây là Nguyễn Ngọc Thảo, chị họ của Nguyễn Anh Kiệt này. - Rack nhăn mặt giới thiệu.

_ Ồồồ... - mọi người trầm trồ

Và hôm đó là ngày gặp mặt đầu tiên của họ. Để kỷ niệm, Shen bảo Sun và Moon đến quầy làm li Snow Sky Rajin. Nhưng đây là loại đồ uống rất khó làm, cần phải có rất nhiều thời gian nhưng đối với hai đứa thì khác, không gì có thể làm khó được nó cả. Năm phút sau, bốn li Snow Sky Rajin được đặt lên bàn. Ba tên kia vui vẻ nhấm nháp mà không biết rằng hai đứa ác quỷ đó đang nở nụ cười không thể nào ác hơn. Riêng nhỏ Kem thì lại cảm thấy không ổn, gạt li cocktail của Sun mà uống ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Ngày đầu đi học - Ngụy hiềm sắp đến

Tối hôm đó, quân gia Tư cho người làm rất nhiều đồ ăn ngon mừng tụi nó trở về. Ăn xong tụi nó kéo nhau về phòng và chờ đợi cái kỳ tích đến. Đương nhiên là tụi nó sẽ ở chung phòng vì đây là ý của bama hai bên mà. Căn phòng được lấy màu hồng, đỏ và xanh làm chủ đạo và cũng tượng trưng cho một đứa. Kem nằm trên giường online facebook upload ảnh tự sướng cầu like cộng đồng mạng. Sun và Moon thì ngồi cười hí hửng như mấy bà điên mãi cho đến khi..

_ Nhanh lên, mau gọi bác sĩ đến khám cho mấy thiếu gia nhanh. - tiếng của quân gia Tư hốt hoảng nói

Bây giờ cả căn biệt thự nhộn nhịp hẳn lên. Tiếng chạy vội vã của những người hầu, tiếng nói hốt hoảng của quân gia Tư...và con nhiều thứ khác mà ba năm nay họ chưa từng như vậy. Trong ba căn phòng nằm sát nhau, trên chiếc giường lớn, có ba chàng trai đang ôm bụng rên rĩ, đã vậy còn liên tiếp "thả bom" khiến cho bác sĩ khó mà có thể toàn tâm toàn ý chữa trị được. Mặt khác trong căn phòng nằm đối diện ba căn phòng đó, có ba cô gái đang cười như mới trốn trại, cười lăn lộn muốn lòi phèo, cười như chưa được cười vậy...Thì ra là hai đứa kia đã bí mật đồ thêm "bột khoai lang" do tụi nó đích thân sáng chế giúp thông ruột, lợi gan. Kem vừa cười vừa thờ phào nhẹ nhõm, may mà số nhỏ chưa tận, thấy nét mặt của hai đứa kia đã thấy nghi rồi nên mới giật cocktail của tụi nó uống.

Sáng hôm sau, trời quang đăng không mưa ít mây không bão. Riêng chỉ có căn biệt thự Blood thì đang có bão cấp 10 cực khủng khiếp nhưng đó là chuyện của ai khác. Việc bây giờ là cứ ăn uống thoải mái trước đã rồi tính sau.

Rầm!

Cái bàn gỗ bị đập mạnh đến mức rung cả lên. Cả ba ngẩng mặt lên nhìn thì thấy ba tên vẫn đang mặt đỏ ngừ, gương mặt hốc hác đáng thương nhưng cũng toát lên sát khí đáng sợ.

_ Cả ba giỏi lắm, dám nhử anh. Mau lên phòng thay đồ rồi đi học nhanh. - Shen tức mình nói.

_ Không bao giờ. - Cả ba đồng thanh.

_ Bà chị cũng ác lắm, hèn gì hôm qua bà không thêm uống lấy một giọt. Không nói nhiều lên phòng thay đồ ngay. - Rack đăng đăng sát khí nhìn nhỏ.

_ Không cái gì ? Nhanh! - Shen hét lớn tông cổ ba đứa lên phòng

_ Vâng! - cả ba lùi thủi bước về phòng.

10 phút sau, Sun và Moon bước xuống đầu tiên với áo somi màu trắng có thắt cái cavat to xoe, trên cavat còn có cái thêm huy hiệu bằng vàng. Áo khoát đen cùng cái váy đen có đính thêm hai cái cúc ở đai. Nhìn hai đứa trông hệt như một thiên thần ánh sáng. Nếu tụi nó như một thiên thần thuần khiết, đáng yêu thì Kem lại giống như một thiên thần bí ẩn và quyến rũ. Cả ba chàng trai nhìn mà muốn rút quai hàm, Shen lắc đầu trấn tĩnh mình rồi mỉm cười nói:

_ Tốt lắm! Cả ba đều rất xinh đẹp.

Hai đứa mỉm cười bước đến bên cạnh Shen, khoát tay lên vai anh rồi nhảy nhót với nhau. Kem nhìn Shen thì đỏ mặt, vội bước đến bên Rack để đánh trống lảng.

_ Hôm nay nhìn anh cũng đẹp trai quá ta.

_ Hahaha...anh mà cũng. Đẹp sẵn rồi.

Trong lúc tụi nó lên phòng thay đồ thì bọn hán cũng tranh thủ thay đồ luôn. Các chàng mặc áo somi trắng khoác thêm cái áo khoác đen giống bọn nó, có thắt thêm chiếc cavat màu đen đính kèm trên đó là chiếc huy hiệu bằng vàng. Mặc quần tay đen và chân đi đôi giày thể thao trắng trông cực ngầu.

Sun thấy Dan nãy giờ đứng im không thêm nói gì. Trong mắt anh toát lên một sự cô đơn khó cưỡng. Trong vô thức, nó nhẹ mỉm cười, đưa tay chỉnh lại cavat của Dan.

_ Cavat của anh bị lệch rồi kia.

_ À...ừ - Dan bất giác nhìn Sun vội đỏ mặt quay đi.

_ Hìhì...anh rất đẹp trai, em chưa gặp người nào đẹp như vậy cả...- Sun lấp lửng, mỉm cười nói tiếp _ Mỗi tội chỉ thua anh trai em thôi.

Dan nghe thế quê không thể tả. Cứ tưởng là người đẹp xiêu lòng bởi đôi mắt buồn của mình thì lại bị cô nàng móc một câu nghe thật đáng lòng. Trong Dan bây giờ chỉ muốn xé xác Shen ra thành từng mảnh nhưng nghĩ lại mình chưa kịp xé xác hẳn ra thì đã bị cho lên "thỉnh kinh" cùng Đường Tăng rồi nên đành lằm lũi im lặng cho chắc ăn.

_ Hôm nay đông như vậy thì ta hãy đi bằng limo đi. - Shen vỗ tay lên tiếng.

_ Uầy, tụi em muốn đi xe riêng cơ. - cả ba đồng thanh.

_ Không được, anh không muốn lập lại lịch sử "đường phố" của mấy em. - Shen hằng giọng

_ Please! - Cả ba mắt long lanh ngấn nước, gương mặt cún con cực đáng yêu nhìn Shen.

Cái trò này chơi với ai cũng được nhưng đối với Shen thì khác bởi anh đã bị miến dịch từ lâu rồi. Mấy đứa này có cái "tuổi thơ dữ dội" về đường phố mà anh không muốn lập lại. Nhớ năm xưa tụi nó chỉ mới có 12 tuổi mà chơi xe đạp địa hình rất thành thục khiến ai cũng phải ngưỡng mộ. Nhưng có một tên đã ganh tỵ với điều đó nên âm thầm hãm hại khiến cho Kem bị thương ở chân, phải nằm viện suốt hai tháng trời. Cả hai đứa nhóc kia biết chuyện liền bày mưu dụ dỗ hấn, làm cho hấn sống không bằng chết. Sau khi Kem khỏi hấn thì cả ba đã qua Anh Quốc còn học đua xe mô tô bên đó gây loạn khắp nơi.

_ Không là không, cả ba phải đi chung xe với bọn anh.

_ Dạ vâng. - cả ba ù ừ trả lời.

Shen cười hài lòng rồi cùng hai thằng bạn ra xe trước, ba con nhóc kia cũng lon ton theo sau. Hơn 30 phút sau, cả bọn đã có mặt tại ngôi trường KW danh giá. Cả ba chàng trai bước vào trước con mắt mên mê của nhiều nữ sinh và đặc biệt là "bánh bèo". Theo sau là ba cô gái bí ẩn với sức hút không thể cưỡng lại khiến cho nhiều nam sinh phải choáng ngợp vì độ xinh đẹp của họ. Mà do cũng đã quá quen thuộc với tình cảnh này, cộng thêm sự rảnh rỗi sinh nông nổi, ba cô gái thân nhiên bước đến bên các chàng mà nũng nịu tạo nên một làn sóng ái tình trong trường. Bọn hấn lúc đầu cũng không hiểu chuyện gì nhưng nhận được cái nháy mắt của bọn nó, như hiểu ra chân lý vụ việc liền phối hợp diễn chung gây sock các học sinh xung quanh.

Sáu người vui vẻ đi đến phòng hiệu trưởng trong tiếng xì xầm, bàn tán của những học sinh xung quanh. Dan bước đến gõ cửa phòng, khi nhận được sự đồng ý, hấn nhẹ mở cửa và bước vào cùng năm người kia. Trên bàn Hiệu Trưởng, một người đàn ông trung niên đang chăm chú làm việc thì nghe có tiếng mở cửa. Ông dừng công việc lại, đưa mắt điem qua một lượt nhưng gương mặt ưu tú nhất, mỉm cười nói:

_ Ba cô gái này là học sinh mới mà em đã nói à Từ Quyên ?

_ Dạ, đúng thưa thầy. Hai đứa sinh đôi là em gái em, còn cô gái này là... chị họ của Anh Kiệt ạ. - Shen lễ phép giới thiệu.

Nghe Shen nói, Kem hơi thoáng buồn nhưng vẫn cố gắng trấn tĩnh mình. Sun và Moon hí ha hí hửng vì trong đầu toàn nghĩ ra những trò cực độc. Kỳ này nhị vị tiểu thư đây sẽ làm cho cái trường này gà bay chó sủa. Shen tiếp tục lên tiếng:

_ Vậy cho tụi nó vào lớp em được không ?

_ Việc đó thì gia đình em đã căn dặn rồi và thầy cũng lo cho "an toàn" trường nữa nên các em đó có thể học chung với tụi em. - Thầy Hiệu Trưởng cười hiền.

_ Dạ, vậy bọn em xin về lớp.

Cả đám cúi đầu lễ phép chào thầy rồi về lớp 12A1 - Nơi mà toàn là những gương mặt ưu tú nhất tụ hội ở đó. Cô Lan Hương gõ mạnh thước xuống bàn yêu cầu cái lớp "chộn rộn" trật tự. Gõ nhịp đầu thì cả lớp vẫn cứ thân nhiên ngồi nói chuyện, gõ nhịp hai thì cả lớp hồn nhiên như cô tiên ngồi check-in facebook, gõ nhịp ba thì vẫn không có dấu hiệu khả quan cho đến khi bà cô chịu hết nổi mà hét lên thì cái lớp mới chịu im miệng lại.

_ E hèm...Hôm nay lớp chúng ta sẽ có thành viên mới. Các em vào đi. - Cô Hương nhẹ nhàng nói.

Từ phía cửa, Sun, Moon và Kem dất tay nhau trong sự ngỡ ngàng của mọi người. Nụ cười của họ làm đám học sinh ngất trên giàn quýt.

_ Xin chào, mình là Hoàng Nhật Anh, rất vui được làm quen với các bạn. - Sun tươi cười nói.

_ Còn mình là Hoàng Nguyệt Tâm, em gái của Nhật Anh, mong mọi người giúp đỡ. - Moon cười tinh nghịch.

_ Mình là Nguyễn Ngọc Thảo, mong được mọi người chiếu cố. - Kem nhẹ mỉm cười.

_ Tốt lắm, ba em hãy ngồi ở dãy bàn kế cuối đi. - Cô Hương vỗ tay rồi sắp xếp chỗ ngồi cho ba đứa.

Tụi nó dất nhau xuống chỗ đã định rồi bắt đầu "công việc" của mình. Cho đến khi hai tiết học ngán ngẩm trôi qua, tiếng chuông ra chơi vang lên như một sự giải thoát cho tất cả học sinh.

_ Sun! Moon! Đi ăn thôi!!! - Shen nói to khiến ai cũng phải trở mắt ra nhìn.

Những học sinh đều không ngờ Hội Trưởng lạnh lùng ngày nào lại có những hành động như vậy. Đối với các nữ sinh, đó là một hành động vô cùng dễ thương, vô cùng hiếm hoi. Nhưng đối với Dan và Rack thì nó lại làm tăng độ "lông gà lỏng vịt" trong mấy ổng. Dan rợn người lên tiếng:

_ Hoàng Từ Quyên, mày làm ơn bình thường dùm tao. Dù sao thì ở đây cũng là trường học mà.

_ Gì chứ ? Đây là tính cách thật của anh ấy mà. - Sun và Moon ngây thơ nói rồi lon ton theo Shen.

Kem nhún vai rồi đi theo Sun và Moon, Dan và Rack cũng theo sau đó. Lần này là những tiếng xì xầm của nữ sinh vang lên.

_ Tụi nó là ai mà dám bám theo mấy Hội Trưởng của chúng ta chứ ? - Nữ sinh 1

_ Mới vào mà không biết tự lượng sức. - Nữ sinh 2

_ Phải nói cho mấy chị biết mới được. - Nữ sinh 3

Và còn bla...bla...bla...đủ thứ chuyện trên đời. Cùng lúc đó, ở căn-tin cũng đang "hot" không kém. Chẳng qua là sáu cô cậu của chúng ta đang ngồi chọn món thì Shen bước đến dịu dàng hỏi hai cô em gái của mình ăn gì để anh đi lấy. Sun và Moon ăn rất là đơn giản, sáu li trà sữa, bốn đĩa mì Ý, bốn đĩa tiramisu thôi hà. Kem nhìn hai đứa bằng ánh mắt toé lửa, còn hai nàng thì cười hí hửng, hất mặt nhìn nhỏ. Nhỏ tức giận đập một phát vào chân Rack làm cậu nhảy căng lên, bắt cậu phải đi lấy đồ ăn cho mình nếu không thì nhỏ sẽ cho cậu lên "huong". Rack ngậm ngùi theo chân Shen lấy đồ ăn, chỉ còn lại Dan và ba nàng ngồi "tâm sự mong":

_ Tên Rack bự con lớn xác mà lại sợ em. - Dan cười thả ga khi thấy hành động vừa rồi của hai chị em Kem.

_ Anh ta là vậy đó. Không dám làm gì em đâu. - Kem nhìn sang Rack cười nhẹ.

_ Còn hai chị em Sun, Moon. Tuy hai đứa giống nhau như hai giọt nước nhưng lại có màu mắt khác nhau...

_ Phải, Sun có đôi mắt màu đỏ giống mẹ và em có đôi mắt màu lam giống ba. - Moon choàng tay lên người Sun, tình nghịch nói.

_ Có đồ ăn rồi đây. - Shen và Rack cầm khay đồ ăn đặt lên bàn.

Ba đứa nhận thức ăn từ tay những ông anh yêu dấu thì lập tức đánh chén như đang ra trận. Giống la bão tố cứ ùn ùn kéo tới, hai đứa miệng thì ăn ngon lành nhưng ánh mắt lại toát lên vẻ thách thức nhìn nhỏ.

_ "Kakaka...Thế nào Kem yêu dấu, gato không ? Biết sự lợi hại của bốn tiểu thư chưa?" - Sun lên giọng tự mãn.

_ "Gato cái đầu tụi mày á, dám hành hạ thần tượng của tao."

_ "Cho mày chừa cái tật tối ngủ mà cứ ngủ mơ làm chị em tao ngủ không được với mày" - Moon cười đắc thắng

_ "Xí, tụi mày đừng bạ đặt. Tao mà tức lên là hai đứa mày die sớm đi."

_ "Để xem, ai chết trước biết liền.Ble..." - Sun và Moon đồng thanh.

Khi mà cả ba ăn xong thì cũng là lúc tiếng chuông vào học vang lên. Nhưng lần này, cả bọn không lên lớp vì hai tiết này là tiết sinh hoạt nên Shen bảo ba đứa lên phòng Hiệu Trưởng lấy đơn xin vào Hội Học sinh.

_ Vào làm gì ạ ? Ăn không ngồi rồi cho sướng. - Sun nhăn mặt lên tiếng.

_ Em không rảnh rồi à nha. - Moon hất mặt quay lưng.

_ Em không có ý kiến. - Kem nhún vai.

_ Bọn em không vào thì mấy trò tụi em bày ra ai dọn. Mau làm đơn rồi lên phòng ngay. - Shen lườm nguyệt ba đứa rồi kéo Dan và Rack lên phòng.

Cả ba lủi thủi bước đi trong âm ức. Khi bọn nó sắp đến được hành lang phòng Hiệu Trưởng thì từ phía cầu thang, một đám nữ sinh bước đến bao vây lấy tụi nó. Một cô gái trông có vẻ khá xinh trong đám lên tiếng:

_ Tụi mày là ai mà dám quấy rầy Hội Trưởng.

_ Ê, gì đây? - Sun chếp miệng, ném cho nhỏ đó một cái nhìn khinh bỉ.

_ Đây phải việc của mấy người. Ta đi thôi. - Moon lạnh giọng rồi kéo Sun và Kem toan bỏ đi thì lại bị ba cô gái chặn đường.

_ Tụi mày nói đi là đi dễ vậy sao ? - Một trong ba nhỏ mỉm cười khinh bỉ.

_ Tụi tôi có chân thì phải đi, mấy người là ba mẹ tụi tôi sao mà phải nghe. - Kem trừng mắt nhìn nhỏ đó.

_ Biết bọn tao là ai không mà dám lên mặt ở đây. - Một con nhỏ khác lườm Kem nói.

_ Tao là Hà Giang bạn gái của anh Cao Trí. Còn đây là Thanh Phương bạn gái của Anh Kiệt. Còn lại là Bảo Ngọc bạn gái của Từ Quyên. - Nhỏ còn lại trong ba đứa tự mãn giới thiệu.

Nghe xong màn casting "hoành tráng" của nhỏ đó, tụi nó tròn tròng tròn trắng, khinh bỉ liếc nhìn mấy con nhỏ đó. Kem nghe xong muốn tát vào mặt con nhỏ đó mấy phát. Sun ôm lấy Moon, giả vờ nôn thốc nôn tháo:

_ Trời ơi, em có đem theo bịch không Moon ? Chị mắc ới quá.

_ Oe...Thấy gớm quá. Đúng là ảo tưởng sức mạnh. - Moon cũng ôm lấy Sun nhón lên nhón xuống.

_ Tụi mày dám... - Nhỏ Hà Giang tức không nói nên lời.

_ Nể tình là "dân" mới nên hôm nay chị tạm tha cho mấy cưng. Nếu mà còn bám theo mấy anh nữa thì đừng trách. Tụi bây đi thôi. - Nhỏ Thanh Phương nghiêng răng rồi bỏ đi cùng đàn em.

Ba đứa nghe xong lời cảnh cáo thì mặt đơ như cây cơ bỗng nhiên cười phá lên như mấy bà điên trốn trại. Để xem bọn con gái "ngực to não phẳng" đó làm được gì bọn nó. Tụi nó sau khi vào phòng Hiệu Trưởng làm đơn xin vào hội thì lập tức tiến thẳng đến phòng Hội Học sinh - Nơi có ba chàng trai siêu cấp điển trai đang ngồi tám chuyện ở đó.

_ Mới ngày đầu mà đã đụng độ với chị đại của trường rồi sao ? - Shen nằm ườn trên ghế sofa, hờ hững nói.

_ Chứ không phải là do mấy anh sao ? - Sun chu miệng nói.

_ Cần thận, đừng đến gần bọn họ. Tốt nhất là nên tránh càng xa càng tốt. - Rack ngồi chơi một bản "Kiss The Rain" bằng piano.

_ Anh xem thường em dữ vậy? - Kem liếc xéo Rack.

_ Không. Anh chỉ lo cho có lệ vậy thôi chứ anh biết em "đầu gấu" sẵn rồi. - Rack thản nhiên trả lời, tay vẫn tiếp tục đánh đàn.

_ Tụi mày coi thường hai đứa em tao quá. - Shen bật cười nhìn hai thằng bạn. _ Đã là em của Từ Quyên này thì không tầm thường đâu.

_ Hà ? - Dan đang ngồi chơi ipad, ngạc nhiên hỏi.

_ Còn nhiều điều tụi mày chưa biết về hai đứa này đâu. - Shen nở nụ cười thiên thần đầy bí ẩn.

Nãy giờ lo chuyện bao đồng nên Shen quên mất nhiệm vụ chính của mình là phân công chức vụ cho tụi nó. Sau một hồi xem xét cộng với bốc thăm may mắn, cuối cùng Sun thì làm kế toán, Moon được ưu ái hơn làm thư ký cho Rack còn Kem thì làm quản lý thành viên của hội. Sau khi đã phân công kỹ càng, Sun và Moon bay đến chỗ Rack đang chơi đàn, tung chiêu "mỹ nhân kế" hỏi mượn cây đàn piano của cậu. Dan đang ngồi chơi ipad thấy Sun đang chưng khuôn mặt đáng yêu thì vội đỏ mặt. Chả là hai con nhóc này đang có hứng, đúng lúc thì có piano của Rack nên mượn tạm.

Tiếng đàn piano bắt đầu vang lên, theo sau đó là tiếng violin thanh thoát của Shen. Moon nhẹ nhàng cất chất giọng ngọt ngào của mình lên hát bài "Có khi nào rời xa" bằng tiếng Anh. Mọi thứ tạo nên một bức tranh âm nhạc tuyệt đẹp đầy cuốn hút. Thật yên tĩnh, chỉ còn tiếng đàn và tiếng hát vang lên hoà vào khoảng không gian rộng lớn của sân trường. Tiếng đàn vừa dứt thì cả sân trường đều rầm rộ lên về tiếng hát phát ra ở phòng Hội Học sinh. Shen cất cây violin đi định quay sang lên mặt với hai thằng bạn thì chỉ thấy hai pho tượng trong tình trạng há hốc mồm.

_ Ê! Tụi mày đứng hình luôn rồi hả ? - Shen khua tay trước mặt Dan và Rack.

_ Hay...Hay tuyệt...- Dan mặt ở trên mây thốt ra từng chữ.

_ Thật tuyệt vời. - Rack nhấp máy, đầu óc còn lằng lằng giọng hát vừa rồi.

Kem nghe xong rất rung rung vì bị vẻ lãng tử của Shen hạ gục. Lúc anh gảy đàn trông cứ như là một chàng hoàng tử vậy, lạnh lùng mà cũng thật ấm áp. Sun bước đến đập cho nhỏ một phát khiến nhỏ đang ở trên mây bay vèo xuống đất vì tội dám làm lơ nó.

_ Mày làm cái quái gì mà mặt thấy ghê vậy? Lại mơ mộng nữa hả ? - Sun chống hông chu miệng nói.

_ Mày dám phá giấc mơ đẹp của tao. Mày thật độc ác quá Sun. - Kem tức giận nói.

_ Hahaha...Tao ác từ lâu rồi. Mày khỏi khen. - Sun cười đắc chí.

_ Mày...được lắm. Nu-ba-ka-chi. - Kem tức vì không thể làm được gì Sun, nếu đụng đến nó thì nhỏ cũng chẳng mong được sống yên thân nên đành làm lữ đốm kiến.

_ Hai, em muốn đi Câu lạc bộ Star. - Moon đột nhiên cao hứng.

_ Hà ? Câu lạc bộ Star là gì ? - Dan, Rack và Kem đồng thanh trở mặt ra nhìn.

_ Đi rồi biết. - Sun nháy mắt tinh nghịch.

Và thế là sáu cô cậu dắt nhau về nhà thay đồ để chuẩn bị cho cuộc vui chơi tối nay sắp diễn ra...

Chương 4

Quá khứ - Hiện tại - Tương lai

Tối hôm đó, trước cửa Câu lạc bộ Star, ba chàng trai và ba cô gái bí ẩn bước vào trước hàng trăm con mắt kính ngạc. Phải, chính là ba thiếu gia và ba tiểu thư siêu "phôn" của chúng ta đó. Sun và Moon không mặc trang phục giống nhau nữa mà mặc hai trang phục khác nhau thể hiện cá tính riêng của mình. Nếu thường ngày Sun năng động, tinh nghịch thì giờ nó lại dịu dàng, đáng yêu còn Sun thì ngược lại cá tính và phong cách. Cả bọn tuy ăn mặc đơn giản nhưng vẫn không thể nào che lấp đi vẻ đẹp tuyệt mỹ của họ.

_ Lâu lắm rồi nhỉ ? - Sun vươn người quay sang nhìn Moon.

_ Ba năm rồi chứ không ít. - Moon mỉm cười nhìn Sun.

_ Đây là... - Dan, Rack và Kem đồng thanh.

_ Câu lạc bộ đêm. - Shen nói, mặt vô cùng nguy hiểm.

Câu lạc bộ này là do Sun và Moon thành lập trước khi hai đứa đi sang Anh du học. Tụi nó đã bí mật thành lập và không muốn cho Kem biết vì sợ cái bản tính "ham hố thích làm lố" của nhóc bộc phát nên im lặng cùng Shen thành lập. Sau khi hai đứa đi, Shen thay em quản lí mọi việc lớn nhỏ trong Câu lạc bộ và phát triển nó thành Câu lạc bộ đêm lớn nhất cả nước. Vừa bước vào cửa, một cậu con trai đã nhận ra tụi nó ngay vì sợi dây chuyền mà Sun, Moon và Shen đang đeo. Đó là sợi dây chuyền mà mẹ của họ đã thiết kế trước khi tụi nó sang Pháp và nó cũng là kí hiệu riêng của mỗi người.

_ Sun! Moon!...Hai người đã về rồi. - Cậu ta vui mừng nói.

_ Hello! Long time no see. - Sun dơ tay chào tất cả mọi người, tiện thể "phăng" một câu tiếng Anh xem như là quà gặp mặt.

_ Ủ, bà đừng giờ tiếng Anh nữa. Tụi tui là người Việt xài hàng Việt nhá. - Một cô gái khá xinh bước đến.

_ Hehe, lâu quá không gặp mọi người. Nhớ quá à. - Moon nở nụ cười thiên thần ôm lấy cô gái đó.

_ Hai người bỏ đi hơi bị lâu đó. Đền bù đi. - Một chàng trai khác lên tiếng.

_ Đền gì đây nhỉ ? - Moon gãi đầu, cười giả lả.

_ Gameshow đi. - Cả Câu lạc bộ đồng thanh.

Nãy giờ bị bỏ rơi một cách bất ngờ nên Kem khêu hai đứa khiến tụi nó sực nhớ ra điều gì đó. Sun vui vẻ giới thiệu từng người cho cả Câu lạc bộ biết rồi sau đó bước lên sân khấu tổ chức gameshow như đã hứa. Để xem, trò hot nhất hiện nay là "Đuổi hình bắt chữ" đảm bảo sẽ mang tính chất "hark" nào nên Sun kêu Moon đi chuẩn bị hình ảnh cho trò chơi còn nó sẽ làm MC kiểm giải thưởng luôn. Cả Câu lạc bộ đều nhiệt liệt hưởng ứng, suy đoán lung tung, nhiều thứ hại não làm cả bọn cười nghiêng ngả.

Kết thúc trò chơi, Sun bước đến cây đàn piano trình diễn như là quà tặng cho cả hội. Những ngón tay thon dài bắt đầu lướt nhẹ trên bàn phím, tiếng nhạc ngọt ngào cất lên hoà quyện cùng giọng hát của Moon làm cả Câu lạc bộ đều phải im lặng mà thưởng thức. Kết thúc bài hát, tiếng reo hò của cả Câu lạc bộ vang lên không ngớt. Hai đứa đi xuống liền lập tức "bay" đến chỗ Shen tiếp tục tung tuyệt chiêu của mình.

_ Anh hai, em muốn đi bar. - Sun và Moon đồng thanh.

_ Anh tưởng tụi em thích sống ẩn dật hơn chứ. - Shen bật cười xoa đầu hai đứa.

_ Mà nói cái gì ? - Dan ngạc nhiên

_ Thì còn gì nữa. Hai đứa là hai phó bang chủ ả đó. Còn Kem là trợ thủ đắc lực của tụi nó. - Shen thần nhiên nhấp một ngụm Whisky nói.

_ Cái gì ? Bà này cũng ở trong bang nữa hả ? - Rack nghe xong thì lập tức phun nguyên miếng thịt bò trong miệng ra.

Moon lập tức cầm đĩa bánh của mình sang chỗ khác chứ nếu không là toi đĩa bánh kem thơm ngon của cô rồi. Gì chứ đồ ăn là cô rất nhạy bén à nha. Shen thấy vậy cảm thấy khó hiểu, tuy là chị em họ chơi với nhau từ nhỏ đến lớn mà sao tính cách chả giống nhau tí nào. Kem thì hiền lành, dễ mến (phù thủy đội lốt công chúa đó anh) còn Rack thì loai chơi, khùng điên có thừa (bản chất hoang dã). Kem nhìn Rack cười đắc ý, đừng nghĩ lớn tuổi mà ăn hiếp người khác nha "em trai". Tuy nhỏ chỉ kém Rack hai tuổi nhưng về độ "nguy hiểm" và "chịu chơi" của nhóc thì không kém Rack đâu.

_ Mày đùa à ? - Dan nhủ mày tiện tay đưa khăn cho Rack lau miệng.

_ Tao rảnh quá ha để lừa mày. - Shen lườm Dan muốn cháy cả da mặt.

Sau khi ăn xong, cả bọn tạm biệt Câu lạc bộ Star rồi nhảy tọt lên xe, chiếc mui trần lao đi với tốc độ xé gió. Mười phút sau, hai chiếc mui trần một đen một trắng dừng lại trước Bar White. Bọn vệ sĩ nhận ra đây là bộ ba bang chủ quyền lực của bang Blood nên kính cẩn cúi chào. Bước vào trong bar rồi tiến thẳng lên khán đài, Shen vỗ tay thu hút sự chú ý của mọi người trong đó, anh nhẹ nhàng lên tiếng.

_ Hôm nay, tôi muốn giới thiệu hai phó bang chủ ẩn của bang và trợ thủ của họ.

Tiếng xì xầm bắt đầu vang lên. Họ đã nghe về ba người còn lại rất nhiều nhưng chưa lần nào gặp mặt cả. Chỉ biết ba năm trước là họ đã sang Anh rồi mất liên lạc cho đến giờ. Thấy mọi người trong bang đang rơi vào trạng thái hoang mang, Shen mỉm cười đẩy hai em gái của mình ra, hùng hổ giới thiệu:

_ Đây là Sun và Moon, từ giờ sẽ là phó bang chủ của Blood. _ Shen bước đến khoát tay Kem rồi vui vẻ nói tiếp _ Còn đây là Kem, là cao thủ của hai bang chủ Sun và Moon.

_ Từ giờ Blood đã có ba thành viên mới, mọi người hãy cùng nhau phát triển Blood ngày càng hùng mạnh. - Dan bước lên, đồng thanh nói.

_ Và còn một điều nữa, tôi muốn hôm nay mọi người hãy vui chơi hết mình để chào mừng ba vị bang chủ và cao thủ trở về.

Rack vừa dứt lời thì tiếng reo hò của mọi người trong Bar vang lên kèm theo đó là tiếng nhạc sôi động của các DJ có tiếng. Sun, Moon và Kem cùng hoà mình vào trong tiếng nhạc sôi động đó để mặc cho ba chàng trai chỉ nhẹ mỉm cười ngồi ở "tầng vip" nhấm nháp li rượu thơm ngon và bàn chuyện "thiên hạ".

Cuộc vui chơi hôm đó kéo dài đến tận 2 giờ sáng. Cả bọn trở về trong tình trạng mệt lả người. Dan, Rack và Shen vừa về đến nhà thì lần đầu ra ghế sofa mà ngủ, còn Kem thì cũng mệt mỏi lết vào phòng thay đồ rồi cũng leo lên giường đánh một giấc tới sáng. Chỉ còn Sun và Moon lặng lẽ bước đến bức hình được đặt ở giữa bức tường đồ sộ, ánh trăng ở ngoài khe chiếu vào gương mặt của hai cô gái tạo nên một vẻ đẹp rất đáng sợ. Bất giác cả hai nở nụ cười tà mị, khẽ nói:

_ Shyn, tội em sẽ trả thù cho chị...

Sáng hôm sau, mặt trời đã lên đến đỉnh rồi mà cả ba cô gái đều vẫn đang cuộn mình trong "chăn ấm đệm êm". Shen tức đến điên người, ai biểu hôm qua chơi cho lắm vào, anh đã bảo đi về sớm mai còn đi học mà nói có đứa nào chịu nghe đâu giờ sắp đi học rồi mà ba cô nàng còn nướng. Vì bị ép buộc làm Hội Trưởng Hội học sinh phải làm gương cho cả bọn, nếu không là anh quậy cho ban trường rồi. Do hôm nay Shen có cuộc họp khẩn với mấy người trong hội nên phải đến trường sớm và nhờ hai thằng bạn đánh thức ba cô nướng ngủ nướng kia giùm rồi leo lên xe phóng đi.

Cốc! Cốc! Cốc!

Ba nhịp gõ đáng ghét của cánh cửa vang lên mà căn phòng vẫn im lặng như chưa có gì xảy ra.

Rầm!Rầm!Rầm!

Tiếp đến là ba hồi đáp của Rack mà căn phòng vẫn im bất. Công nhận là mấy cô nương này nướng say như chết vậy. Rack ngồi thụp xuống đất thờ dài, Dan tiếp tục công cuộc còn dang dở của thằng bạn. Cầm tay nắm cửa xoay qua xoay lại, cửa phòng không khoá, không lẽ mấy cô nương kia lại đăng trí vậy sao. Dan không nghĩ ngợi gì lắm, khẽ nhún vai rồi cùng Rack bước vào phòng.

Cạch!

Tiếng cửa phòng nhẹ bật mở ra, Dan và Rack chợt hốt hoảng khi thấy thế giới kỳ ảo trong căn phòng của tội nó. Tuy là có mấy lần đứng lấp ló bên ngoài nhưng bọn hắn vẫn cảm thấy kinh ngạc. Căn phòng khá rộng, lấy màu tím nhạt làm chủ đạo tạo nên một vẻ huyền bí lạ thường. Trên chiếc giường đỏ, xanh, hồng nằm ở góc phòng là ba thiên thần đang say giấc nồng. Dan và Rack rón rén bước đến nhìn, bọn hắn chợt đỏ mặt vội quay mặt đi. Công nhận ba con nhóc này lúc thức thì quậy như quỷ, còn lúc ngủ trông đáng yêu làm sao. Bất chợt bọn hắn nhìn thấy một bức hình to nằm đối diện ba chiếc giường. Trong hình là hai cô bé đáng yêu có khuôn mặt giống nhau như đúc với mái tóc màu hạt dẻ được tết suôi, cô bé bên trái có đôi mắt màu đỏ còn cô bé bên phải có đôi mắt màu xanh. Cả hai đang đứng chống cằm mỉm cười trên chiếc ghế theo phong cách Châu Âu quý tộc. Trên chiếc ghế là một đôi trai gái đang mỉm cười hạnh phúc, chàng trai có mái tóc hạt dẻ giống hai cô bé kia, đôi mắt đỏ pha xanh âm áp, hạnh phúc nắm tay cô gái có gương mặt khá ái, mái tóc đen óng mượt, đôi mắt nâu hút hồn. Nhưng điều đáng ngạc nhiên là trên cổ của họ có đeo sợi dây chuyền giống hệt ba anh em ác quỷ kia. Vậy còn cô gái đó...là ai?

_ Cô gái này... - Dan lấp bắp chỉ vào bức hình.

_ Là chị dâu của em. - Sun chợt lên tiếng, nó đã thức từ nãy giờ.

_ Hà? Là vợ chưa cưới của Shen ư? Hắn không hề nhắc đến cô gái đó. - Rack bất ngờ, nói to làm Kem động đậy một lúc rồi xoay người ngủ tiếp.

_ Suyt! Anh nói nhỏ thôi nếu không muốn Kem nghĩ quẩn. - Moon đưa tay chặn Rack lại, cô không muốn con bạn của mình phải buồn phiền.

_ Ý bọn em là... - Dan tiếp tục lên tiếng, hắn rất thắc mắc về mối quan hệ giữa cô gái này và ba anh em họ.

_ Ta ra ngoài nói chuyện cho chắc. - Sun đưa tay kéo Dan ra ngoài, Moon và Rack cũng theo sau đó.

Cả bọn nhẹ nhàng rời khỏi phòng mà không biết rằng, Kem đã thức giấc và nghe hết cuộc trò chuyện của họ. Bất giác, một giọt nước mắt nóng hổi khẽ lăn dài trên má...Nhỏ đang khóc, rốt cuộc thì sau năm năm nhỏ chôn giấu tình cảm của mình...Shen chỉ quan tâm nhỏ như hình bóng của chị ấy thôi sao...? Yêu đơn phương...sao mà...đau đớn thế...

Trong một căn phòng gần đó, hai chàng trai và hai cô gái trò chuyện trong bầu không khí khá căng thẳng, Sun chợt nhẹ mỉm cười, nắm tay Moon bắt đầu lên tiếng:

_ Chị ấy là Dương Hàn Thanh Nhi, là con gái cưng của một ông trùm mafia khét tiếng lúc bấy giờ. Năm năm trước chị ấy đã mất không rõ lý do. Có người nói là do một băng đảng bí mật giết hại, có người lại cho rằng do tai nạn. Anh Shen vì quá đau buồn, nên mới thành lập Blood với mục đích trả thù...

_ Nhưng đối với tụi em, cái chết của chị ấy không đơn thuần là vậy. - Moon lên tiếng tiếp lời Sun.

Dan và Rack kinh ngạc, bọn hần hiện 18 tuổi, nếu là năm năm trước thì Shen chỉ mới 13 tuổi. Vậy làm sao hần có thể thành lập một băng đảng hùng mạnh trong khi hần chỉ là một thằng nhóc chứ. Không những vậy, hần còn có một cô vợ chưa cưới nữa. Vậy mọi chuyện là như thế nào ?

_ Hi, anh nghĩ anh Shen là ai mà không được chứ. Những gì mà anh ấy muốn nhất định phải làm được. - Sun mỉm cười.

_ Và bọn em cũng sẽ trả thù cho chị ấy. Kẻ nào dám cướp đi người mà Nhật Anh và Nguyệt Tâm yêu quý nhất thì kẻ đó phải sống không bằng chết. - Moon lạnh giọng, đôi mắt xanh trong veo trở nên vô hồn.

Bọn hần rùng mình một cái, anh em nhà này thật đáng sợ nhưng cũng không biết nói gì hơn. Chỉ nhẹ nhàng tiến lại gần chỗ tụi nó ngồi mà an ủi. Ra đó là lý do mà tên Shen trở nên lạnh lùng, vô cảm đến vậy, bọn hần cũng hiểu hơn phần nào về Shen. Tuy là làm bạn với hần bao lâu nay nhưng Shen chưa bao giờ nhắc về cô gái tên Dương Hàn Thanh Nhi đó cả. Sun và Moon hít thở thật sâu, nhanh chóng khôi phục lại vẻ vui tươi, tinh nghịch thường ngày. Hai đứa nắm tay Dan và Rack mỉm cười rồi vội vàng trở về phòng đánh thức Kem tiểu thư dậy. Cái con này, không ngủ thì thôi chứ, lúc ngủ rồi thì trời sập cũng không kêu dậy được.

Cánh cửa phòng của ba đứa lại bật mở ra, tụi nó hơi ngạc nhiên khi thấy Kem đã thức từ bao giờ, đã vậy nhỏ còn thay đồ luôn nữa. Chắc hôm nay có bão to quá. Nghĩ là Kem đã nghe hết mọi chuyện bởi ngay khoảnh khắc mắt nhỏ còn động lại vài giọt nước nên Sun và Moon chần chờ một lúc nhìn nhỏ. Kem nhún mày khó hiểu thấy hai con bạn đang bị đứng hình nên ngồi phắt dậy tiến tới chỗ tụi nó, cốc mỗi đứa một cái cho tỉnh.

_ Tụi mày làm cái gì mà nhìn tao như thú lạ vậy ? Còn không mau đi thay đồ nhanh, sắp tới giờ rồi. - Kem chống hông, tháo quát.

_ Ế từ từ chứ mày. Tại hôm nay tụi tao thấy mày lạ thôi, bình thường thì mày ngủ tới khi người ta ăn trưa mày mới dậy ăn sáng thôi à. - Sun ngơ ngác nhìn nhỏ.

_ À không, chỉ là hôm nay tao nổi hứng thôi ý mờ. - Kem nhún vai quảng cho mỗi đứa một bộ đồng phục.

_ Adu, lại phải đi học. Chán như con gián. - Moon nhìn bộ đồng phục mà thở dài ngao ngán.

Sun và Moon chợt nhớ đến chuyện từ sáng giờ hai đứa không thấy ông anh trai yêu dấu đâu cả. Tưởng là có chuyện gì xảy ra nên hai đứa tức tốc bay vào phòng tắm thay đồ rồi cùng Kem bước xuống phòng ăn. Vừa bước vào là hai cô hầu đã đứng chờ sẵn ở cửa, cúi đầu cung kính chào tụi nó, tiếp đến là Dan và Rack đang ngồi nhàn nhã vừa ăn điểm tâm vừa đọc báo. Moon thấy lạ liền lên tiếng.

_ Anh hai em đâu? - Moon lên tiếng, dáo dác nhìn xung quanh.

_ Nó tới trường trước rồi. - Dan nói, miệng nhâm nhi một ngụm cà phê.

_ Hôm nay có cuộc họp với các thành viên trong hội nên hần phải đến sớm. - Rack gấp thức ăn bỏ vào miệng nhai nhồm nhoàm.

Cả ba đứa gật gù hiểu được phần nào nên không hỏi gì thêm. Tập trung công lực đánh chén bữa ăn. Chắc mọi người thắc mắc Dan và Rack làm Phó Hội học sinh mà không vào họp phải không? Đó là vì chuyện họp hay báo cáo gì đó là do Hội Trưởng phụ trách chính. Nếu là cuộc họp quan trọng thì bọn hần vẫn phải vào trường để họp.

Vẫn như hôm qua, cả bọn bước vào trường trong ánh mắt ngưỡng mộ của tất cả học sinh. Dan và Rack sau khi chia tay tụi nó thì nhanh chóng tới phòng Hội học sinh ngay lập tức nếu không sẽ bị tên Shen kỷ luật vì tội đi trễ mất. Còn về phần ba cô gái thì phải lên lớp học hai tiết đầu theo lời dặn của hai chàng kia. Đang đi trên hành lang gần lớp học, tụi nó vừa đi vừa vui vẻ nói chuyện với nhau thì...

Bộp!

Rầm!

Một bóng người lướt qua đụng trúng Sun làm nó ngã nhào xuống đất không thương tiếc. Moon đi kế bên vội đỡ nó ngồi dậy, còn Kem thì đưa khăn cho nó lau bụi. Sun quay sang đưa đôi mắt đỏ của mình nhìn xung quanh xem ai lại "vô ý" đến vậy. Bất chợt, nó khựng lại, khoảnh khắc cong lên tạo thành một đường cong tuyệt mỹ. Hóa ra người "sơ ý" đụng trúng nó là nhỏ Hà Giang sao ? Chẳng trách lúc đi từ cầu thang ở dưới kia đã nghe mùi nước hoa nồng nặc của cô ta rồi. Sun giờ gương mặt tội nghiệp của mình ra, rơm rớm nước mắt:

_ Hức! Đau quá! - Sun đưa khuỷu tay đang rướm đầy máu của mình, mắt rung rung.

_ Sun, chị có sao không? Để em đưa chị lên phòng y tế. - Moon hoảng hốt nắm lấy tay Sun.

_ Máy người thật quá đáng. Đi đứng gì mà không nhìn đường, đụng trúng người khác còn không xin lỗi là sao? - Kem tức giận trừng mắt nhìn cô gái kia.

_ Ấy da, cho tôi xin lỗi. Chỉ tại mấy người thấp bé quá nên tôi không thấy. - Nhỏ Bảo Ngọc cất giọng chanh chua.

_ Mấy người còn dám nói vậy sao? Chị tôi bị mấy người đụng ngã đến chảy máu, còn không hỏi han đến một câu. - Moon hằn giọng lên tiếng.

_ Ha...Chị của mày đi đứng không đường hoàng, để người ta đụng trúng thì ráng chịu. - Hà Giang nhếch mép.

_ Mấy người dám...

Chát!

Một bàn tay hạ cánh không hề nhẹ trên khuôn mặt thô trắng của Moon. Nó ôm lấy gò má đang dần đỏ ửng lên, tròn to đôi mắt long lanh lên nhìn người trước mặt. Là Thanh Phương, cô ta dám tát nó sao?

_ Im đi con khốn. Chị Giang nói sao mày dám cãi lại. - Nhỏ Thanh Phương vừa tát nó xong lại chửi nó thậm tệ.

_ Thôi nào Phương hạ hỏa đi em. Hạng người như tụi nó không đáng để em phải tốn sức. Đi thôi tụi bây. - Bảo Ngọc bước đến vuốt lưng Thanh Phương, khẽ liếc nhìn Kem rồi nở nụ cười đắc chí.

Vẫn như lần trước, đám con gái đó đến rồi đi một cách nhanh chóng. Moon nhìn theo bóng Thanh Phương đang khuất dần cùng đàn em bằng nửa con mắt, nụ cười nửa miệng bí ẩn. Không xong rồi, tuy Moon lúc nào cũng hiền lành, vui vẻ ít khi bém xia đến chuyện của mấy cô nàng hotgirl trong trường nhưng đã đụng đến nó rồi thì sẽ không yên đâu. Bỗng chốc, cả hai cùng nở nụ cười tà mị đáng sợ rồi cùng Kem trở về lớp.

Sau khi lên phòng Hội học sinh để họp xong, cả ba chàng trai nhanh chóng trở về lớp để bắt đầu hai tiết học đầu tiên. Bọn hần cảm thấy khó hiểu vì suốt cả buổi học ba cô gái cứ im lặng chăm chú làm việc gì đó. Lại nhất là từ lúc vào lớp thì đã thấy ba đứa không thém nói tí nào với bọn hần cả. Hai tiết học cứ như thế mà lặng lẽ trôi qua, tiếng chuông ra chơi vang lên, các nam sinh chỉ biết nhìn các cô nữ sinh đang ngấm nhìn ba chàng Hội Trường mà thờ dài. Mọi thứ vẫn bình thường duy chỉ có ba cô nàng nhà ta là không bình thường cho lắm. Bình thường thì giờ ra chơi hay trong giờ học thì tụi nó hay lép xép cái miệng lăm mả, lúc nào cũng Shen với Shen. Sao hôm nay đột nhiên im hơi lặng tiếng bất thường, lại còn tách ra đi chung với nhau bỏ mặt bọn hần đứng như trời trồng. Cho đến khi Shen không kiềm chế được nữa, anh lao đến nắm lấy tay hai đứa em, giọng nói âm ập pha lẫn sự bức tức:

_ Hôm nay ba đứa làm sao vậy? Sao không nói chuyện với anh?

Đáp lại câu hỏi của anh chỉ là sự im lặng đến đáng sợ, Sun và Moon cúi gầm mặt xuống. Kem thấy vậy liền lên tiếng:

_ Các cô người yêu của các anh làm gì thì tự biết. Bọn em mệt mỏi lắm rồi.

Dan, Rack và Shen ngạc nhiên bởi câu nói của Kem. Bỗng, Dan nhìn thấy bên trong lớp áo ngay khuỷu tay của Sun được băng lại và che giấu một cách khéo léo. Nhưng những vết màu đỏ trên chiếc băng càng làm hần cảm thấy nghi ngờ. Dan nắm lấy tay Sun mà kéo tay áo nó lên, máu đã thấm đầy qua lớp băng trắng toát. Shen lập tức nâng cằm của Moon lên, một dấu tay đã in hằn trên gương mặt thiên thần của cô bé. Mặt Shen đen lại, lập tức hần lấy điện thoại ra, nhấn một dãy số quen thuộc rồi cho người xin nghỉ buổi học chiều nay rồi kéo ba đứa về nhà.

Suốt quãng đường về nhà, cả ba đứa không thém nói một tiếng nào, chỉ im lặng nhìn cảnh vật xung quanh ở ngoài cửa sổ. Vừa về đến nhà, ba chàng lập tức kéo ba nàng ngồi vào ghế rồi rồi lấy hộp cứu thương ra đặt lên bàn. Shen bắt đầu sát trùng cho Sun, từ nhỏ nó đã rất sợ đau nên khi dùng thuốc đỏ sát trùng lên vết thương, nó đã khóc nức lên từng tiếng. Tiếng khóc của Sun như muốn xé lòng, Dan đang kiểm tra xem Kem có bị gì không liền lao đến ôm lấy Sun vào lòng, dịu dàng vỗ về nó. Hơi ấm toả ra từ lồng ngực của Dan làm nó cảm thấy thật bình yên và ấm áp. Bỏ mặc con đau ở khuỷu tay, nó nhẹ nhàng cúi đầu vào người Dan như một chú mèo con rồi thiếp đi từ lúc nào. Rack nhìn dấu tay trên mặt Moon một hồi lâu, cậu đưa tay chạm nhẹ vào nó làm Moon đau đến ứa nước mắt, cảm giác nóng rát ở ngay má làm nó rất khó chịu. Rack hoảng hốt đưa tay lau những giọt nước ở khoé mi của cô rồi cho người lấy túi nước đá chườm lên dấu vết còn đỏ hồng trên gương mặt thiên thần của nó. Một sự mát lạnh và dễ chịu, cô khẽ rùng mình một cái rồi đắm mình trong vòng tay của Rack. Cậu nhìn cô mà phì cười, nhéo cái má còn lại của Moon làm nó la toáng lên. Sau khi băng bó xong vết thương của Sun, Shen ra hiệu cho Dan và Rack đưa Sun và Moon lên phòng nghỉ ngơi còn mình sẽ lo cho Kem. Dan nhẹ nhàng bế Sun lên phòng như sợ nó sẽ biến mất trong tầm tay, anh khẽ thì thầm vào tai nó:

_ Hôm nay em đã vất vả rồi...còn nhiều thử thách đang chờ đợi em nhưng dù có ra sao thì anh sẽ mãi bảo vệ em, nhóc con ạ...

Còn về hai ông bà út trong nhà, Moon không chịu lên phòng đòi Rack phải công cho bằng được. Ban đầu cậu ra tỏ ra không đồng ý, đi một mạch bỏ lên lầu, Moon tức mình dậm chân đùng đùng bỏ ra phòng khách ngồi phịch xuống ghế sofa. Rack phì cười vì tính cách trẻ con của Moon, cậu nhẹ nhàng bước đến trước mặt Moon, hai tay nhấc bổng nó lên làm nó giật mình giãy giụa lung tung, gương mặt đỏ như trái cà chua. Cậu cốc nhẹ vào đầu nó rồi bế nó về phòng trong sự ngỡ ngàng của Shen và Kem.

_ Haiz...Thiệt là sến súa chết đi mất. - Như đã soạn sẵn, Shen và Kem cùng đồng thanh nói.

Kem hốt hoảng bịt miệng lại, gương mặt đỏ ửng lên, nhỏ vội quay mặt đi để không cho Shen nhìn thấy gương mặt của mình lúc này. Shen bật cười, nhẹ

nhàng ngồi xuống trước mặt nhỏ, ân cần hỏi thăm:

_ Em có bị thương ở chỗ nào không? - Anh nhìn nhỏ, một ánh mắt toát lên sự yêu thương.

Nhỏ như bị xiêu lòng bởi sự dịu dàng và ân cần của Shen, Kem muốn trả lời rằng nhỏ không sao và nhỏ muốn cảm ơn anh vì đã quan tâm nhỏ nhưng đột nhiên, một luồng suy nghĩ chợt thoáng qua trong đầu Kem làm nhỏ chợt khựng lại vài giây.

" Anh Shen chỉ quan tâm mình bởi mình giống chị Thanh Nhi thôi. Anh ấy không yêu mình...Không. Không phải, có khi là do anh ấy quan tâm mình như một thói quen thôi. Mà không đúng..."

Một sự đấu tranh tư tưởng đang diễn ra trong đầu Kem, nhỏ khẽ nhủ mảy, hít thở thật sâu rồi lạnh giọng nói:

_ Em không sao, em về phòng đây.

Nhỏ vừa dứt lời, ngồi phắt dậy rồi lạnh lùng bỏ đi. Bỗng, một bàn tay rắn chắc đã giữ chặt nhỏ lại, ôm nhỏ từ phía sau. Nhỏ thoáng giật mình, là Shen ư ? Nhỏ mừng thầm, anh cuối cùng anh cũng đã hiểu cho nhỏ sao ? Cuối cùng anh cũng đã mở rộng trái tim với nhỏ rồi sao ?

_ Em đừng đi. Xin em...Anh không muốn mất em nữa...Thanh Nhi...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Xin lỗi em..

_ ...Đừng rời xa anh...Thanh Nhi...

Một câu nói của Shen khiến nhỏ như tan nát hoàn toàn. Hất mạnh tay Shen ra, nhỏ vội vã về phòng trong đau đớn. Vừa mở cửa phòng là một khung cảnh tình yêu, lãng mạn giữa hai cặp đôi Sun - Dan và Moon - Rack khiến cho Kem đau lại càng đau. Giận cá chém thớt, nhỏ chém thẳng lên hai ông anh tội nghiệp:

_ Hai anh mau out ra ngoài cho tụi em nghỉ ngơi. GET OUT! - nhỏ tức mình hét.

_ Hà ? Gì mà tự nhiên lại nổi nóng vậy? Ai chọc giận bà chị hả ? - Rack giật mình hốt hoảng nhìn nhỏ.

_ Em sao vậy Kem? Không khỏe chỗ nào à ? Đề anh gọi bác sĩ đến khám cho em.. - Dan nhìn nhỏ, tỏ vẻ lo lắng.

_ Không sao đâu anh Dan, chỉ là em muốn nghỉ tí thôi. Mấy anh ra ngoài đi. - Nhận ra mình đã quá lời, Kem liền hạ giọng.

Dan và Rack âm ỉ gật đầu rồi rời khỏi phòng, nhanh chóng xuống phòng khách với Shen. Cánh cửa vừa được đóng lại, trong căn phòng rộng lớn chỉ còn lại ba cô gái, Sun vừa mới chớp mắt một tí thì lại bị nhỏ quấy phá, nó quơ đại cái gối trên giường rồi ném thẳng vào mặt nhỏ. Giọng bức tức, hét lớn:

_ Con mắmm, hôm bữa tụi tao phá mày, hôm nay mày trả thù lại à ?

Bộp!

Lần này đến lượt cái gối của Moon bay thẳng vào mặt nhỏ.

_ Mày đúng là vô duyên. Chị em tao đã làm gì đắc tội với mày mà mày cứ phá những khoảnh khắc đẹp đẽ của tụi tao hoài vậy? - Moon nhủ mảy lên tiếng.

Đến nước này Kem như không kiểm chế được cảm xúc của mình, nhỏ lao đến giường Sun mà khóc. Tiếng khóc càng ngày càng lớn, nhỏ vừa khóc vừa kể cho Sun và Moon nghe chuyện giữa nhỏ và Shen. Hai chị em như hiểu được phần nào, nhẹ nhàng an ủi nhỏ:

_ Thôi, tao hiểu rồi. Mày nín đi. Chuyện lần này quả thật là anh hai có lỗi với mày. - Sun dịu dàng vuốt tóc nhỏ.

_ Tính của anh hai, tụi tao biết rõ. Chuyện tuy đã xảy ra năm năm trước rồi nhưng đến giờ hai vẫn không thể quên chị Shyn. Mày cũng biết rõ tính hai mà. - Moon nói, tay đưa khăn giấy cho nhỏ lau nước mắt.

_ Tao biết...nhưng mà...sáu năm rồi...sáu năm tao yêu đơn phương đó tụi mày biết không? Ít ra anh Dan và Rack yêu tụi mày chứ không phải đơn

phương như tao...- nhỏ nhìn Sun, giọng buồn buồn.

_ Không phải vậy...hai không thể quên chị Shyn vì cái chết của chị ấy còn nhiều uẩn khúc...điều anh ấy muốn nhất là phải trả thù cho chị Shyn, mày hiểu chứ ? Tao tin hai nói như vậy chỉ là trong nhất thời anh ấy không làm chủ được mình nên mới nói như vậy. - Sun cười hiền, vỗ vai nhỏ như thay lời an ủi.

_ Stop here, buồn năm phút đủ rồi. Giờ lo nghỉ ngơi, chiều đi chơi. OK ? - Moon vui vẻ nói, mỉm cười tinh nghịch.

_ Hức...hức...cảm ơn tụi mày...chỉ có tụi mày là tốt với tao...

Sun mỉm cười đáng yêu rồi tiện chân đạp một phát cho nhỏ bay về giường khiến nhỏ đau điếng ở mông còn Moon thì nằm cười lăn lộn. Vui đùa một chút, cả căn phòng lại chìm vào sự tĩnh lặng của giấc ngủ.

Cùng lúc đó, một bầu không khí căng thẳng bao trùm lên khắp cả phòng khách. Shen ngồi phịch trên ghế sofa, khuôn mặt trầm ngâm đầy vẻ suy tư. Trong đầu anh lại hiện lên hình ảnh cuộc trò chuyện giữa anh và Kem. Anh nhớ là lúc đó trước mặt anh là Nguyễn Ngọc Thảo, là Kem, là chị họ của Rack nhưng trong tiềm thức anh lại nhìn thấy người con gái trước mặt anh lại là Dương Hàn Thanh Nhi, người mà anh yêu thương nhất. Anh không hiểu nổi, anh không biết tại sao mình lại nói như vậy? Anh thật không hiểu nổi tìm mình nữa...

_ Mày nghĩ về cô gái tên Thanh Nhi phải không ? - Dan nhìn Shen, thả người xuống chiếc ghế sofa đối diện.

_ Há ? Sao tụi mày lại biết ? Ai nói cho tụi mày biết ? - Shen như thoát khỏi dòng suy nghĩ miên man, ngạc nhiên nhìn hai thằng bạn.

_ Ai nói không quan trọng nhưng đã là bạn bè thì mày phải cho tụi tao biết chứ. - Rack vừa chăm chú đọc sách vừa nói.

_ Tao...tao...tao không muốn tụi mày phải bận tâm về chuyện này... - Shen nhắm mắt, anh đã quá mệt mỏi vì chuyện này rồi.

_ Và tụi tao cũng biết chuyện giữa mày và Kem. - Dan giờ giọng bí ẩn, ánh mắt sắc lạnh nhìn thấu tận can tâm.

_ Kem là chị tao nhưng tao xem nó như là em gái của mình và tao không muốn nó có bất kì tổn thương nào. - Rack buông quyển sách xuống, giọng lạnh lùng.

_ Tao biết...tao cần phải suy nghĩ. Tao về phòng đây.

Anh ngồi phất dậy rồi thẩn thờ rời về phòng trong suy nghĩ. Đầu óc rối bời, cảm giác lẫn lộn. Anh không biết mình sẽ làm sao khi đối mặt với Kem đây ? Shen rời đi, để lại Dan và Rack chỉ biết thờ dãi nhìn theo bóng thằng bạn đang khuất dần phía sau cánh cửa...

Tối hôm đó, Shen bước lên phòng của ba cô gái sau một buổi nhốt mình trong phòng để suy nghĩ. Anh muốn xin lỗi Kem, xin lỗi về hành động và lời nói thiếu suy nghĩ của mình. Theo sau anh là hai chàng Dan và Rack đang hí hửng ôm hộp cứu thương vì sắp gặp được hai nàng Sun và Moon. Shen đứng trước cửa phòng, hít thở thật sâu để tiếp thêm dũng khí còn Dan thì nhẹ gõ cửa nhưng chẳng thấy ai trả lời. Nghĩ có chuyện chẳng lành, Shen vội đập cửa xông vào, mọi thứ trong căn phòng mang một sắc thái tĩnh lặng nhưng chủ nhân của nó đã biến mất chỉ duy nhất có một tờ giấy được đặt trên bàn.

"Hai đừng lo. Tụi em đi chơi đây. Á há há."

Mặt ba chàng đột nhiên tối sầm lại, Shen hét loạn lên ra lệnh cho mọi người dù phải lật tung cả nhà này lên cũng phải quyết tìm ra ba con nhóc ranh ma kia khiến cả biệt thự trở nên nhộn nhịp hơn bao giờ hết. Cùng thời điểm với căn biệt thự ồn ào và náo nhiệt kia, tại một tiệm kem nổi tiếng nhất thành phố cũng đang "rộn" không kém. Chả qua là ở tiệm kem đang yên đang lành bỗng nhiên xuất hiện ba thiên thần xinh đẹp đã thu hút nhiều ánh nhìn xung quanh. Không hề Kem phải lưỡng lự chọn món thì Sun và Moon đã chọn tất cả món trong menu. Hàng trăm con mắt đều đổ dồn về phía họ không chỉ là do vẻ đẹp thuần khiết mà còn do món ăn họ chọn. Một người bình thường ăn chừng một món thôi hoặc quá lắm là ba món thì đã no căng bụng. Đáng này trong tiệm có hơn chục loại bánh mà họ lại gọi lên hết thì đúng là bậc "thánh".

_ Oa chị hai hay thật. Mấy anh kia cho người canh phòng nghiêm ngặt vậy mà chị cũng tìm được cách trốn. - Moon túm ta túm tít tắc tay Sun.

_ Hahaha chị mà em. Đã muốn đi rồi thì dù có phòng vệ đến đâu chị cũng chuồn được. - Có vẻ như Sun rất tâm đắc với kế hoạch tẩu thoát của mình.

_ Tụi mày đang hoảng cái coi, con gái gì đâu mà cười mất nét thấy sợ. - Thấy mọi ánh mắt đổ dồn về phía mình, Kem lay lay tay Sun.

_ Ồ ờ, dù gì về nước từ hôm bữa đến giờ cũng chưa được đi chơi. Giờ phải đi cho đã chứ. - Sun nhăn mặt nói.

_ Ể có đồ ăn rồi kia. - Moon chỉ tay về phía chỗ có những cô phục vụ đang đem đồ ăn ra.

Tụi nó nhìn nhau rồi bắt đầu đánh chén, đồ ăn vừa được đem tới thì cả bọn lại giành giật nhau lấy. Sau khi ăn no nê, tụi nó quyết định đến bar White - nơi mà bang Blood cư trú. Sun vốn được mệnh danh là "Nữ hoàng tốc độ" nên khi nó cầm lái, chiếc mui trần lao đi với tốc độ xé gió chẳng mấy chốc tụi nó đã có mặt trước bar White. Cả ba đều tiến thẳng vào bên trong, Sun đưa một tấm thẻ đen có in hình mặt trời ra cho anh phục vụ. Anh ta gật đầu, tỏ ý mời tụi nó theo mình.

Phòng Vip 3 - Nơi mà các bang chủ và cao thủ gặp mặt nhau và bàn bạc một số chuyện trong bang nhưng hôm nay có lẽ nó đã trở thành phòng "giải sầu" rồi thì phải. Sun thả người xuống ghế sofa màu đen, thản nhiên gác chân lên bàn gọi năm chai Vodka Diva Diamonds - một trong những loại rượu mạnh đắt tiền nhất thế giới. Moon lôi chiếc điện thoại ra, gọi cho một ai đó rồi cúp máy. Còn nhỏ lại im lặng, thả mình theo dòng suy nghĩ.

Năm phút sau, một cậu con trai đem rượu lên phòng tụi nó nhưng không phải là anh phục vụ lúc nãy mà là người Moon vừa gọi - Hoàng Nhon Tâm hay còn có tên thân mật là Still. Sun và Moon khẽ đưa mắt nhìn anh ta, khoé môi chọt cong lên tạo thành một nụ cười tinh nghịch. Hai đứa lập tức bật dậy ôm chầm lấy anh ta, ôm hôn đủ kiểu làm nhỡ đang buồn cũng thấy phát ói.

_ Sun! Moon! Cục cưng của anh. Thiên thần của anh... - Still đặt khay rượu xuống bàn, dang tay ôm lấy hai thiên thần của mình.

_ Tụi em cũng nhớ anh nhiều lắm. - Sun nựng nịu ôm lấy tay Still.

_ Đây là Kem, chắc hẳn anh cũng đã biết...Nó khá giống... - Moon lấp lửng nhìn Still rồi lại e dè nhìn Sun.

_ Giống Shyn chứ gì ? Anh biết rồi. - Still nháy mắt tinh nghịch rồi cùng hai đứa ngồi xuống ghế.

_ Kem, đây là Still là anh họ của tụi tao. Anh ấy đẹp trai như anh Shen, nụ cười sát gái không kém anh Rack, đôi mắt buồn hết như anh Dan. Anh ấy hội tụ mọi yếu tố của vẻ đẹp lại chuẩn men nhưng tiếc là "bánh bèo". - Sun vui vẻ, nhanh nhẩu giới thiệu anh ta cho nhỡ biết bởi anh cũng vừa mới du học ở Mỹ về cách đây một tháng.

Nghe màn giới thiệu của Sun, Still có vẻ khá tâm đắc nhưng khi đến chữ cuối cùng thì mặt anh dần đen lại, cốc cho nó một phát rõ đau. Sun đau muốn ra nước mắt, đập vào chân Still một phát đau gấp mười lần cái cốc lúc nãy. Nhỏ liếc nhìn Still khó hiểu, Sun nói "bánh" với chữ "bèo"...không lẽ...Nhỏ nhìn anh với ánh mắt kinh ngạc, Sun và Moon nhìn nhỡ thập phần bất an. Xưa nay Kem nổi tiếng mê trai, nếu biết anh nào bị "gay" là nó sẽ buồn đến điên mất. Không nằm ngoài dự đoán, nhỡ buồn nay lại càng thất vọng nãy nê thêm.

_ Hai đứa này...- Still lườm nguyệt Sun và Moon.

_ Trời ơi khổ quá, trai đẹp thì ít mà chúng nó lại quay ra yêu nhau mới đau chứ trời...- Nhỏ than thở quay sang lắc người Moon.

_ Thôi được rồi, mày mà còn lắc em tao nữa là tao cho mày tới khỏi ngủ luôn à. - Sun tức mình hét thẳng vào mặt Kem.

Lời nói của Sun như gáo nước lạnh tạt vào mặt Kem, nhỡ buông Moon ra, chỉ chu lại đầu tóc rồi chớp mắt nhìn Sun. Lí do hôm nay nó mời Still đến là để giúp Kem giải bầu tâm sự vì Still cũng có một tình yêu giống nhỡ nhưng đau khổ hơn người anh yêu lại yêu một cô gái khác. Đó cũng chính là lí do mà Still đã quyết định đi du học ở Mỹ để quên cậu ta. Moon nghe Sun kể thì thầm tiếc thương cho anh, vỗ vai an ủi bằng giọng cực vô duyên. Còn Kem nghe xong thì cảm khăn chấm nước mắt vì tội nghiệp cho anh. Still gãi đầu cười trừ rồi khoác vai Sun và Moon, neho mắt nhìn Kem một lúc rồi lên tiếng:

_ Quả thật em rất giống Shyn...nhất là gương mặt...- Anh mỉm cười, giật lấy ly rượu từ tay Sun mà uống.

Nhỏ khẽ giật mình, lại nữa rồi. Tại sao mọi người lại xem nhỡ như hình bóng của chị Shyn chứ ? Tại sao họ lại không xem nhỡ là Nguyễn Ngọc Thảo...Tại sao lại không cho nhỡ là chính mình chứ ?...Sun và Moon e dè nhìn Still rồi lại quay sang nhìn nhỡ.

_ Nhưng, Shyn là Shyn, Kem là Kem, cho dù giống ở gương mặt nhưng em mãi không thể là Shyn được...

_ Đúng đó, mày mıt ứt ghê đó con. - Moon vỗ vai an ủi.

_ Dù sao đã tới đây cũng phải uống cho đã. - Sun leo lên ghế, cầm ly rượu lên nói.

Nhỏ gật đầu, lấy khăn lau nước mắt. Nhận lấy ly rượu từ tay Sun, nhỡ nốc một hơi cho đỡ tức. Moon bước đến bật dàn karaoke, đưa micro cho Sun và Still còn nó thì ngồi chọn bài. Kem nốc một lần năm ly liên tiếp nên có dấu hiệu hơi ngà ngà nhưng vẫn cố gắng hoà nhập vào cuộc vui. Still cũng đang vui vẻ nốc từng ly rượu cho đến khi nhận được số điện thoại quen thuộc, anh vội ra ngoài nghe máy để lại ba đứa ngồi thi thố ca hát.

_ Alo...- Chưa kịp nói câu tiếp theo, người đầu dây bên kia vội vàng cắt ngang.

_ Still, Still...Sun và Moon đang ở đâu ? - Thì ra người đầu dây bên kia là Shen.

_ Ơ, làm gì gấp vậy? Tụi nó không bị gì đâu mà sợ. - Still dựa lưng vào tường, mặt đỏ ửng do men rượu.

_ Mày không nói tao qua phá nhà mày à. - Shen hét to bằng giọng bức tức.

_ Rồi rồi ông tướng, em gái ông ở White đây. Đến đón tụi nó đi. - Still liền hoàn hồn trở lại, gì chứ tên Shen mà phá một cái là khỏi sống luôn.

Đầu dây bên kia cúp máy, Still khẽ nhếch mép rồi quay vào phòng tiếp tục cuộc vui. Chưa chơi được bao lâu thì một lần nữa cuộc chơi lại cắt ngang do ba chàng trai bí ần, nói chính xác là ba chàng bang chủ Blood xuất hiện.

_ Máy đưa này, suốt ngày cứ ăn với uống. Dám trốn anh đi chơi. - Shen vừa ngồi xuống liền toả lời vàng ý ngọc không kém phần sát khí.

_ Xi, nếu không phải tại anh thì tụi em cũng không cần đi làm gì. - Sun chun mũi trêu Shen.

_ Hai đứa này...anh thiệt hết chịu nổi.- Shen nhăn mặt, cầm ly rượu lên uống.

Dan và Rack nãy giờ đứng im quan sát chàng trai kỳ lạ đang ngồi nhâm nhi ly rượu. Không những vậy anh ta còn vòng tay qua ôm Sun vào lòng khiến cho Dan tức muốn sôi máu. Rack thấy không ổn liền bước đến hỏi Shen, hy vọng sự nghi ngờ của cậu và Dan là sai:

_ Cậu ta là... - Rack nhìn chăm chăm vào chàng trai ngồi cạnh Sun.

_ À, là...- Định đáp lại câu hỏi của thằng bạn là cái nháy mắt của Moon, Shen bỗng cười gian tà rồi nói _ Người mà Sun yêu quý nhất, là...

_ ĐƯỢC RỒI!

Dan gần giọng, gương mặt trắng bệch, tai như ù đi bởi những lời nói của Shen. Hắn lập tức rời khỏi căn phòng đó - nơi mà người con gái hắn quyết bảo vệ suốt đời đang khoắc tay với người con trai khác. Nhanh chóng leo lên chiếc mô-tô đã chờ sẵn ở trước cổng và lao đi trong gió. Sun ngơ ngác vì hành động lúc nãy của Dan, không chỉ Sun mà những người khác trong căn phòng đều như vậy. Kem đang hơi say một tí, mắt định lim dim cũng giật mình bởi giọng nói của Dan. Nó nhìn Still, nhìn sang Moon rồi lại nhìn sang Shen, bắt chợt cả bốn con người này không hẹn mà cười phá lên:

_ Ahahaha...hahaha...Gi mà dễ dụ vậy trời...hahaha...

_ Mọi người nói vậy là sao ? - Rack lấp bắp.

_ Hahaha...đây là Nhon Tâm...là anh...là anh họ của anh em tao...hahaha... - Shen tức cười không thể nào nhịn được.

_ Hà ??? Vậy sao mày lại nói là người Sun yêu quý ? - Rack ngẩn tò te nhìn bốn con người đang cười lăn lộn.

_ Thì đúng là người tụi em yêu quý mà...nhưng tụi em định giấu với anh tí thôi... - Sun cười không nói nổi.

_ Không ngờ anh ấy lại phản ứng như vậy ? - Moon tiếp lời Sun.

_ Tối rồi, về mau. - Shen cố kìm nén cơn cười của mình.

Sun và Moon phụng phịu không chịu về vì cả bọn vừa mới đi chơi chưa đầy 5 tiếng. Ăn chưa no, hát chưa đã, về sớm để làm gì ? Shen và Rack nhìn Still bằng ánh mắt toé lửa làm anh phải xuống nước năn nỉ hai đứa mãi mới chịu về. Rack đưa Moon về bằng chiếc mô-tô của mình, Still và Sun thì về bằng chiếc mô-tô của Shen vì cả đám biết Kem đang say, nếu để nó đi bằng mô-tô thế nào cũng ngã đập đầu. Còn Shen thì tội hơn, bị bốn đứa kia bắt phải chịu trách nhiệm đưa Kem về. Cả đám chuẩn về trước chỉ còn lại anh và Kem. Anh bước đến, định bồng nhỏ lên thì bị nhỏ đập một cú vào chỗ hiểm không thể nào thối hơn.

_ Anh tránh xa em ra...đừng đến gần em...- Kem vùng tay múa chân, giọng yếu ớt _ Anh không cần quan tâm em đâu...em không phải là chị Nhi...em là Thảo...là Nguyễn Ngọc Thảo...

Những giọt nước rơi xuống áo nhỏ, nhỏ khóc, nhỏ lại khóc nữa rồi. Nhỏ yếu đuối quá, đáng lẽ nhỏ không nên khóc trước mặt anh chứ...Nhỏ không giống như chị Shyn, nhỏ không mạnh mẽ, chín chắn như chị ấy...Chắc hẳn anh thấy nhỏ phiền phức lắm...

Shen như đứng hình rồi bỗng nở nụ cười nhẹ. Phải, nhỏ yếu đuối, nhỏ phiền phức không giống với Shyn - người con gái mạnh mẽ, ương bướng đó. Nhưng điều anh thấy được ở nhỏ là một trái tim mỏng manh đầy chân thành. Anh vác nhỏ lên vai mình, mặc cho nhỏ có vùng vẩy đến mức nào. Anh thì thào vào tai nhỏ :

_ Xin lỗi em vì những lời nói của anh đã làm em phải tổn thương như vậy...Anh xin lỗi...

Tuy đang trong cơn mê sảng nhưng nhỏ vẫn nghe rõ những lời mà Shen nói. Khẽ mỉm cười như muốn đáp lại lời xin lỗi của anh. Do mệt mỏi và say rượu, nhỏ đã ngủ gục trên vai anh. Anh lắc đầu bật cười, đưa nhỏ ra khỏi bar, đặt nó lên ghế sau của chiếc xe mà bốn đứa kia bỏ lại. Chiếc xe từ từ lăn bánh trong sự thanh thản trong tâm hồn anh và nhỏ...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quý (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Anh họ ?

Cả bốn anh chị kia sau khi rời khỏi bar thì không về nhà mà quyết định đi tham quan vòng quanh Sài Gòn vì mấy anh chị này vừa mới du học về. Do mới 7 giờ nên hai anh chị Sun và Still đi Bitexco Tower - toà nhà cao nhất ở Thành phố Hồ Chí Minh ăn bánh, uống trà, ngắm cảnh. Còn Moon thì muốn xem phim kinh dị vừa mới ra rạp nên Rack phải đưa nó đi xem rạp ở tầng 4 của Bitexco Tower. Sun đưa đôi mắt đỏ long lanh của mình lơ đãng nhìn phong cảnh ở ngoài. Sài Gòn về đêm thật đẹp, thật yên bình, thật thanh thản khác hẳn với vẻ ồn ào, tấp nập thường ngày. Nó khẽ nhắm mắt, tận hưởng bầu không khí mát lạnh của gió đêm. Still nhìn nó, anh biết chắc chắn bây giờ nó đang suy nghĩ về anh chàng tên Dan lúc nãy. Những người xung quanh khu vực nơi mà Still và Sun ngồi đều hướng con mắt về phía cả hai. Cũng phải, vẻ đẹp trong sáng, thuần khiết của nó cùng với vẻ đẹp trai như thiên thần của

Still khiến cả hai thật nổi bật giữa màn đêm bao trùm...

_ Hôhồ...Xem ai đang buồn kìa ? - Still nở nụ cười châm chọc.

_ Hà ? Không có đâu...Mắc mớ gì phải buồn ? - Sun giật mình trước lời nói của Still.

_ Thôi đi cô nương, chọc người ta đã rồi ngồi đây buồn với tui à ! - Still nheo mắt nhìn nó. Là anh em bấy lâu, không lẽ anh không biết rõ tính nó.

_ Ô...Thật ra thì...chắc là vậy...- Sun cúi gằm mặt xuống, cố tránh ánh mắt của Still bởi đôi mắt đó làm nó nhớ đến Dan.

Mặt khác, tại tầng hầm của biệt thự Blood, Dan đã ngồi ở đây cũng đã gần một tiếng kể từ lúc hắn nhìn thấy những điều mình không nên thấy. Tuy là về trước nhưng hắn đã dặn Quân gia Tư là không được nói cho ai biết hắn ở đây, kể cả Shen. Hắn vốn không phải loại con trai thích la cà hay buồn phiền mà sa đà giống như bọn con trai khác. Điều duy nhất làm hắn có thể giảm bớt nỗi buồn trong lòng chỉ có thể là rượu. Bước đến quầy pha chế, lấy chai rượu Whisky được trưng bày trong tủ ra uống. Nhìn thứ chất lỏng màu nâu sẫm sáng sủa mang mùi vị tuyệt vời đến khó cưỡng, hắn khẽ cười đau khổ. Hắn ngốc...hắn thật ngốc...Yêu một người nhưng người đó lại yêu người khác chẳng khác gì một kẻ đơn phương...Nhưng nghĩ về ánh mắt, cử chỉ, nụ cười của nó mỗi khi nhìn anh...Không lẽ nó cũng như những người con gái khác...Nó chỉ đùa cợt với hắn thôi sao...

Cạch!

Cánh cửa ở tầng hầm dần mở ra, một bóng người cao to đang từng bước tiến đến gần hắn. Đôi mắt nâu đượm buồn nhuộm màu của sự đau khổ nhìn về phía người lạ mặt đó, là Shen ư nhưng sao cậu ta lại biết hắn ở đây. Không hỏi cũng biết chắc là Quân gia Tư đã nói với cậu ấy rồi. Shen bước đến, cầm lấy rượu từ tay Dan mà nốc một hơi. Ngồi xuống cái ghế bên cạnh, Shen nhìn hắn rồi nhếch mép cười bí ẩn.

_ Sao vậy ? Không sợ mặt hình tượng trước mặt Sun sao ? - Shen lên tiếng.

_ Sợ gì ? Tao còn gì để mà giữ, nhưng nói gì thì nói, tao không nghĩ Sun là loại con gái có người này trông người khác. - Dan nói bằng một mẻ. Dù thế nào hắn vẫn không tin Sun là loại con gái như vậy.

"Ec! Tên đàn, mày dám nghĩ về em gái ông như vậy hả ? Được, ông cho mày chết." - Shen cười thâm, trong đầu nghĩ ra những trò vừa thâm vừa hiểm.

_ Tội mày quá ! Xem tí nữa là mày thành em rể tao rồi. - Shen vỗ vai hắn, tỏ vẻ an ủi._ Mà thôi, nể tình mày tao mới nói cho nghe nè, tên đó...đang lợi dụng Sun đó.

Dan há hốc mồm nhìn Shen, anh không tin vào những điều mình vừa nghe thấy. Sun lạnh lợi, nhạy bén, không lí nào nó lại dễ bị lợi dụng như vậy. Dan lờm Shen tỏ vẻ nghi ngờ, anh thần nhiên nhấp một ngụm rượu, nói tiếp:

_ Mày không tin thì thôi, tại tao thấy mày rất thương Sun nên tao mới nói cho mày biết. Tao nói con bé không chịu nghe, cứ nặng nề nói tao ghen tị nhan sắc của tên đó mà đặt điều. - Shen thờ dài, ánh mắt xa xăm (xạo ke dễ sợ).

Dan như tin vào những điều Shen nói. Đúng là nhìn tên đó phải gọi là đẹp trai không có chỗ chê, Sun là con gái mà không mê sao được. Hắn lo cho nó, vội ngồi dậy định tìm Sun để vạch trần bộ mặt của tên kia nhưng Shen bảo đã nhắn tin kêu Sun về hắn mới chịu ngồi im mà đợi. Còn Shen thì cười đắc chí vì tài năng diễn xuất tuyệt đỉnh của mình.

Bitexco Tower - Tầng 49...

Sun đang không khỏi lo lắng, gọi không thấy hắn bắt máy, nhắn tin không thấy hắn trả lời. Nó không biết hắn bây giờ đang làm gì. Chắc hắn là hắn giận nó lắm. Chiếc điện thoại của nó bỗng rung lên, là của Shen, vậy mà làm nó mừng hụt. Một mẻ mở ra xem, khẽ đảo mắt đọc một lượt tin nhắn của Shen. Đôi mắt một mẻ mở to nhìn điều trước mắt, nó ngược đầu lên nhìn Still, đập bàn một phát làm mọi người xung quanh đều phải ngoái lại nhìn. Still tròn to đôi mắt ra nhìn nó kinh ngạc, chưa kịp ứ ở câu nào đã bị nó lôi về.

Kết!

Chiếc mô tô màu đen đời mới nhất dừng ngay trước cổng biệt thự Blood. Công nhận là Sun chạy nhanh thật nhưng mà để nó cầm lái thì anh lại rất lo cho an toàn của mình. Sun nhanh chóng bước vào trong nhà rồi đi thẳng vào phòng khách, theo sau là Still đang lon ton ngắm nhìn mọi thứ xung quanh. Chỉ có bốn năm thôi mà mọi thứ đã thay đổi quá nhiều, mọi cảm giác thân thuộc lẫn xa lạ dâng lên trong lòng anh.

_ Anh hai! Mau bảo con gà móng đồ đó ra đây ngay cho em! - Sun vừa mới bước vào trong phòng đã hét ầm lên.

_ Sun! Em mau "đá" cái tên đẹp trai kia đi! - Vừa thấy Sun từ phía cửa hắn đã bước đến trước mặt nó, nói bằng giọng tức giận.

Hả!?

Cả hai há hốc mồm, bốn mắt nhìn nhau toé lửa. Hai đứa không hiểu đối phương đang nói gì, mà cũng không cần hiểu làm gì. Trong đầu cả hai lúc này chỉ muốn giải quyết mọi chuyện nhanh-gọn-lẹ mà thôi.

_ Anh...Anh dám dẫn gái về nhà...Lợi dụng giận em rồi làm trò ? - Sun chỉ thẳng vào mặt Dan, giọng run run vì tức.

Hả!? *Khó hiểu tập 2*

_ Còn em thì sao chứ ? Mê trai đến nỗi mà không biết mình bị lợi dụng... - Nghĩ rằng Sun đang đánh trống lảng, Dan liền đốp chát lại ngay.

Hả!?! *Khó hiểu tập 3*

_ Em bị lợi dụng hồi nào ?

_ Thì anh có dẫn gái về đâu!

Cả hai đồng thanh hét toáng lên rồi ngếch mặt ra nhìn nhau như nhận ra điều gì đó. Hai đứa từ từ quay qua chiếc ghế sofa nơi có một chàng trai đang cười lẩn lộn vì trò đùa của mình.

Shen!

Tiếng hét kinh hồn gọi tên Shen làm anh đang cười thả ga liền giật mình ngã nhào xuống đất. Anh lồm chồm ngồi dậy, ho khan vài tiếng rồi nhanh chóng lấy lại phong thái uy nghiêm, lạnh lùng của mình. Ngước mặt lên nhìn hai con người trước mặt, vừa nở nụ cười giả là thôi thì anh đã bị hai con người đối diện ném cho cái nhìn cực kỳ sát khí.

_ Sao hai nói anh Dan dẫn gái về nhà ? - Sun trừng mắt nhìn Shen.

_ Thằng khi, gì mà lợi dụng hả mày ? - Dan gằn giọng, đập vào vai anh một phát muốn té ghế.

Bị công kích quá mạnh, Shen chẳng buồn mà đóng kịch nữa. Cứ nghĩ là tụi nó cãi nhau lâu lâu tí để có phim hành động xem dài dài. Không phải anh ghét bỏ gì hai đứa này, chỉ là "có thù phải trả" thôi chứ anh thật sự rất muốn Sun và Dan hạnh phúc với nhau. Người ta nói "thương nhau lắm cắn nhau đau", phải có cãi nhau mới hiểu nhau chứ, anh có lòng tốt như vậy mà hai đứa nữ lòng nào nhìn anh bằng con mắt như muốn ăn tươi nuốt sống. Chả biết phải đối phó như thế nào, tưởng rằng sẽ chết trong tay hai đứa kia thì may mắn thay Moon và Rack vừa về tới. Moon vui vẻ nhảy chân sáo vào phòng khách, trên tay cầm hộp bắp xào thơm lừng. Rack lết vào sau, uể oải ngồi xuống cạnh Shen, nằm ườn ra ghế.

_ Ở mọi người làm gì mà tề tựu đông vui dữ vậy? - Moon ngây thơ hỏi.

_ Vui ghê, chị đang tức muốn ói máu đây. - Sun nói, kèm theo một cái liếc xéo nhắm thẳng vào ai đó.

_ Còn mày làm gì mà mặt ghê quá vậy ? - Dan và Shen đồng thanh chỉ vào cái mặt chù ụ của Rack.

_ Ôi mẹ ơi, anh em nhà mày thiệt đáng sợ...- Rack than vãn, trong đầu vẫn còn đọng lại những dư âm lúc nãy.

Bị cả đám gặng hỏi mãi Rack mới chịu nói. Chỉ là lúc đi xem phim, đang xem đến cái khúc kinh dị nhất bỗng vang lên một giọng cười trong hàng loạt tiếng hét của mọi người xung quanh. Người xem phim kinh dị đến những khúc đáng sợ, thay vì la hét thì ngồi cười duy chỉ có một người duy nhất là Moon mà thôi. Cười thì cậu không nói gì mà đằng này giọng cười còn man rợ hơn con ma trong phim nữa. Lúc về thì bắt cậu phải chạy vòng vòng thành phố tìm chỗ bán bắp xào cho bằng được mà trong lúc ở rạp chiếu phim đã ăn hết hộp bắp rang dành cho hai người ăn rồi mới ghê chứ. Nói đến đây mọi người cũng hiểu được phần nào nỗi khổ của Rack nên bảo cậu về phòng nghỉ ngơi trước. Còn Moon thì ở lại ngồi cạnh Dan, mở hộp bắp xào ra ăn ngon lành.

_ Rồi, có gì hot nói em xem nào. - Moon vừa ăn vừa nói.

_ Chuyện là vậy nè...- Sun ngồi kể hết mọi chuyện cho Moon nghe tiện thể ăn chùa luôn.

_ À...! - Moon à lên một tiếng, gật đầu lia lịa _ Đúng là anh hai có lỗi nhưng cái này cũng do chị mà. Nếu chị không đùa như vậy thì anh Shen đâu có lần tới...

_ Thấy chưa ? Đâu phải tại anh. - Shen liền vội vàng lên tiếng đắc chí.

_ Khoan, em chưa xong. Người có lỗi cũng là anh Dan vì chưa nghe hết câu đã dùng dùng bỏ về. - Moon xua tay, nói tiếp. _ Nhưng người có tội nặng nhất là anh Shen, dám dựng chuyện trả thù.

Moon vừa dứt lời, Sun và Dan đồng loạt gơ nắm đấm vào mặt Shen thì cùng lúc đó Still cũng vừa bước vào phòng khách. Dan đang định xử tên Shen xạo sự kia liền thay đổi 360 độ, chuyển đối tượng sang chàng trai đang từng bước tiến tới gần. Anh đưa tay ra, nở nụ cười thân thiện với Dan:

_ Chào cậu, tôi là Hoàng Nhon Tâm, là anh họ của ba anh em họ. Cứ gọi tôi là Still. - Still lên tiếng, đôi mắt đắm đuối nhìn Dan, tìm đập thành thịch nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra là một chàng trai thanh lịch. Chắc là nổi máu mê trai rồi.

Dan ngạc nhiên, tròn tròn đôi mắt nhìn Still rồi từ từ quay qua nhìn ba anh em kia đang xách dép định chuẩn thì lập tức bị xích lại bởi đôi mắt toà đầy sát khí của Dan. Still cười toả mãn, thân nhiên gác chân lên bàn, bóc lấy miếng táo bỏ vào miệng, vừa ăn vừa xem phim. Còn về phần ba anh em ác quỷ kia thì toát mồ hôi hột, tim đập chân run, chỉ biết ôm nhau xin tha tội:

_ Dan ơi là tao sai nhưng thật sự tao chỉ muốn trả thù chuyện lần trước mày dám phá tao thôi. - Shen gơ tay xin hàng.

_ Anh Dan em cũng chỉ nghe lời hai người này thôi chứ em vô tội...huhuhu...- Moon ôm lấy Shen, mắt ngấn nước.

_ Dan...em...- Sun lấp bắp, tung chiêu "nước mắt cá sấu" của mình ra.

_ Moon, dù là tội nhẹ nhất thì em cũng phải...DIE. - Dan nói, tỏ vẻ vị tha vỗ vai Moon.

Dan bẻ tay răng rắc, miệng nở nụ cười nham hiểm rồi đi cả ba anh em kia chạy vòng vòng quanh căn biệt thự. Still ngồi đó nhìn lên chiếc đồng hồ đã điểm gần 12 giờ, anh nhún vai rồi lặng lẽ rời khỏi biệt thự Blood trong màn đêm lạnh giá của mùa thu...

Sáng hôm sau, vẫn như thường ngày. Shen luôn là người thức dậy đầu tiên trong sáu con người không bình thường kia. Có vẻ như cuộc vui chơi cũng như màn rượt đuổi hôm qua đã làm mấy cô cậu này mệt là người đến nỗi có giường cũng không lết về nổi. Ngoại trừ Kem đã được Shen đưa về phòng và Rack đã dồn hết sức lực cuối cùng của mình để leo lên được chiếc giường êm ái của mình còn lại bốn người kia thì nằm ngủ thẳng cẳng trên sofa ở ngoài phòng khách.

Những tia nắng nhẹ nhàng chiếu vào gương mặt của Shen, mi mắt khẽ động đậy rồi dần dần mở to đôi mắt ra nhìn xung quanh, cảm thấy toàn thân đau ê ẩm, chắc là do tối qua chạy nhiều quá nên mới nhức mỏi như vậy. Định ngồi dậy vào phòng tắm thay đồ nhưng sao mãi vẫn không thể nhúc nhích được tí nào. Khẽ đảo mắt nhìn qua cạnh mình, một cảnh tượng kinh hoàng đập vào mắt anh. Moon đang ôm anh cứng ngắc ngủ ngon lành, cạnh cô bé là Sun ngủ gác chân lên bụng Dan, tay đặt lên người Moon, miệng lẩm bẩm mấy câu. Dan nằm ngoài cùng, thân nửa trên nửa dưới ôm lấy chân của Sun đang gác trên bụng hắn.

Shen gỡ tay Moon đặt trên gối rồi nhẹ nhàng bước vào phòng tắm. Mở vòi nước cho phun thẳng vào người như muốn rửa trôi những gì còn sót lại, anh nhanh chóng thay bộ đồng phục vào rồi trở ra phòng khách nơi có những con người đang "hương" vô thời hạn. Anh cau mày, quay lưng bước đến thư viện rồi nói vào trong chiếc micro được đặt trên cái bàn ở gần cửa sổ.

_ Tôi thông báo, mọi người chỉ có mười phút để thay đồ. Nếu sau mười phút mà không có mặt tại phòng ăn thì bữa sáng xem như KHỎI. - Shen lạnh giọng, cố ý nhấn mạnh chữ "KHỎI" để cho đám sáu ngủ kia hiểu.

Câu nói giản dị nhưng chứa đầy hàm ý, giọng nói nhẹ nhàng nhưng toả đầy hàn khí khiến cho đám người kia không rét thì run, lập tức bật dậy ngay nếu không sẽ bị nhện mắt bữa sáng. Sun và Moon tức tốc chạy về phòng thay đồ, Dan thì chạy như bay vào phòng. Kem và Rack đang ngủ cũng vội vàng ngồi dậy, giành nhau cái phòng tắm dù trong biệt thự vẫn còn khá nhiều phòng. Mọi thứ đều rối tung lên làm mấy người hầu phải chạy đôn chạy đáo để giúp mấy cô cậu sửa soạn thật nhanh cũng như là hoàn thành bữa ăn sáng. Còn trong khi đó "Boss" lớn trong nhà chỉ biết ngồi cười lộn ruột nhìn mọi việc đang diễn ra.

Khoảng 10 phút sau, mọi người đã có mặt đầy đủ tại phòng ăn của biệt thự Blood. Bữa sáng sẽ vẫn chìm trong tiếng cãi nhau um sùm này cho đến khi tiếng chuông cửa vang lên làm chấm dứt mọi âm thanh trong căn biệt thự. Nghe tiếng, Quân gia Tư liền bước ra xem là ai thì vô cùng ngạc nhiên vội cúi chào người đó rồi tỏ ý mời người đó vào trong. Theo chân Quân gia Tư vào phòng ăn, cả đám đang ăn thì lập tức dừng ngay mọi hoạt động ăn uống dưới mọi hình thức, trở mắt nhìn nhau rồi hét lên:

STILL !?

_ Anh đến làm gì vậy ? - Sun ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Still. Nó không biết anh đến đây làm gì vì trước giờ anh chưa bao giờ đến đây vào buổi sáng. Không chỉ nó mà những người khác đều thắc mắc như vậy.

_ Bộ anh đến không vui sao ? Giận à nha! - Still nhăn mặt, buông giọng giận lẫy.

Giọng nói giận dữ cũng như hành động của Still làm Dan, Rack và Kem đang ăn thì không khỏi rung mình. Thật không thể tin chàng trai bí ẩn, lịch lãm hôm qua lại có những hành động như vậy. Nhưng đối với Shen, Sun và Moon thì đó chính là tính cách thật của Still. Trước mặt người khác, anh luôn tỏ ra mình là một người chừng mực, quả quyết trong mọi suy nghĩ hay hành động nhưng đối với người mà anh đã xem là bạn, là người thân, anh muốn là chính mình, là Hoàng Nhon Tâm luôn vui vẻ, nhí nhố. Dan gãi đầu, nhìn Still một lượt từ trên xuống dưới rồi chợt thấy hai chiếc va li to đùng được dựng đứng ở sau Still. Cả bọn đồng loạt tròn tròn đôi mắt, há hốc mồm kinh ngạc:

_ Không lẽ là...

_ Phải, từ hôm nay tôi sẽ ở đây với mọi người. - Still gạt đầu thay cho câu trả lời, mỉm cười quay sang Quân gia Tư chuẩn bị phòng cho mình.

Quân gia Tư cúi đầu tuân lời, lệnh cho những người hầu khác chuẩn bị và đem đồ của Still về phòng. Cả đám vừa tiếp tục công việc ăn uống vừa suy nghĩ cách đối phó vì một thành phần nguy hiểm không kém lại dọn đến đây, chắc cái nhà này loạn lên mất. Bất chợt chiếc điện thoại ngoài phòng khách reo lên, Quân gia Tư từ tốn nhấc máy lên nghe thì một giọng nói quen thuộc vang lên từ đầu dây bên kia, ông vội vàng đem chiếc điện thoại vào cho Shen. Anh không hiểu ý của Quân gia Tư cho lắm nhưng vẫn cầm máy lên nghe.

_ Shen hả con ? Thăng nhóc Still đã qua chưa ? Nếu đã qua rồi thì mau chuẩn bị phòng cho nó nhé, thăng nhóc sẽ ở chung với các con đấy. Nhớ là chăm sóc các em cẩn thận nha con. Mẹ yêu mấy đứa nhiều lắm!

Người đó nói một lèo rồi cúp máy, trước khi cúp còn mi giở một cái môi chịu cúp. Shen nhận ra đây chính là giọng của mama yêu dấu đang đi công tác cùng baba kính yêu bên Mỹ. Anh nghe xong muốn rút cả điện thoại, nhìn Still bằng ánh mắt kinh sợ, giọng run run:

_ Trời ơi, mama vừa gọi nói là Still sẽ ở lại đây với chúng ta luôn...

_ Cái gì ? - Cả đám đồng thanh ngồi bật dậy.

_ Hêhêhê...Mong mọi người chiếu cố nhá. - Still nháy mắt tình nghich.

Người khách không mời mà đến đã bắt đầu gia nhập vào biệt thự lộn xộn Blood này. Mở ra những ngày tháng vui vẻ những cũng đầy bi thương trên con đường tương lai phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Quá khứ tìm về

Một bữa sáng đầy bất ngờ đan xen cảm giác lo sợ đã trải qua. Quản gia Tư chuẩn bị cho Still một căn phòng nằm gần phòng của mấy đứa kia để tiện qua lại. Vì bị bắt buộc nên Still phải cùng tụi nó và bọn hấn đến trường KW để làm thủ tục nhập học. Thường ngày ngôi trường luôn đầy ắp tiếng hò hét vì các chàng và các nàng của Hội học sinh thì hôm nay lại càng rộn hơn vì sự xuất hiện của chàng trai đi cùng với họ. Chẳng mấy may quan tâm đến, cả đám tiếp tục đi thẳng đến mục tiêu phía trước - Phòng Hiệu Trưởng.

Một phần do Still bằng tuổi bọn hấn và một phần là do các bama nhờ nên anh được ưu ái xếp vào cùng lớp với tụi nó và bọn hấn. Ở lớp, cô Lan Hương khá là bức bối với cái lớp 12A1 này, nhiều chuyện đến nỗi gõ thước mấy nhíp thì vẫn tỉnh bơ ngồi tán dóc với facebook. Vì là học sinh mới nên Still phải đứng ở ngoài đợi khi nào có hiệu lệnh mới vào còn cả đám thì vào lớp trước. Sau khi đã ổn định được trật tự của cái lớp "chộn rộn" này, cô Lan Hương vỗ tay nhằm thu hút sự chú ý của đám học sinh.

_ Trật tự ! Lớp chúng ta lại có thêm học sinh mới. Em vào đi. - Bà cô nhẹ nhàng nói, đưa tay về phía cửa.

Still chậm rãi bước vào lớp, đảo mắt nhìn cái lớp một lượt rồi mới cúi đầu chào. Anh mỉm cười thân thiện, một nụ cười nhẹ thôi cũng khiến đám nữ sinh phải ngây ngất. Nhưng như vậy là chưa hết, cả lớp nháo nhào lên dọn chỗ cho Still ngồi cạnh mình làm cho bà cô phải hét lên thì lớp mới im lặng. Cô Hương chọn cho Still cái bàn trống gần bọn hấn. Anh gật đầu rồi đi xuống chỗ của mình. Từng bước đi của anh như có ma lực làm cho bọn nữ sinh và "bánh bèo" phải điên đảo. Chưa kịp nở nụ cười chào mọi người xung quanh thì đã bị ba anh em ác quỷ kia ném cho cái nhìn toé lửa làm anh im bật không dám hó hé nửa lời.

Giống như lần mà Sun, Moon và Kem nhập học. Still phải lên phòng Hiệu Trưởng xin giấy vào Hội Học sinh chứ nếu để anh thoải mái như vậy thế nào cũng bày trò quậy phá cho xem. Ban đầu Still nấn nỉ Sun đi lên phòng Hiệu Trưởng chung với mình nhưng lại bị Dan cách ly không cho tới gần nó. Anh quay sang Moon thì lại gặp đôi mắt ngấn nước vì Moon cho rằng nó là người thay thế do Sun không đi nên mới rù nó. Thấy Moon khóc lóc như vậy, anh đành quay qua rù Kem thì nhỏ lại viện cớ nhức đầu không đi nổi. Rù đứa nào thì đứa nấy viện lí do lí chầu thành ra anh phải lếch lên phòng Hiệu Trưởng một mình.

Still chán nản lê từng bước nặng trĩu lên phòng Hiệu Trưởng. Gì chứ trước khi qua Mỹ anh cũng đi học rồi chứ bộ, cùng lắm là lên ăn bánh, uống trà, tán gẫu với mấy ông thầy giám thị thôi chứ không có chuyện lên phòng Hiệu Trưởng như đi chợ thế này. Bỗng, một hình bóng quen thuộc khẽ lướt qua Still, anh bất ngờ, mở to đôi mắt quay lại nhìn ngó khắp nơi. Hình bóng đó anh đã cho vào quên lãng từ lâu nhưng trở trêu thay... càng muốn quên thì lại càng nhớ. Anh chạy xung quanh những dãy hành lang, những lớp học...cố tìm cho mình một bóng hình thân thuộc nhưng điều anh nhận được...chỉ là con số không...

Lặng lẽ bước về phòng Hội Học sinh, Still đưa cho Shen tờ đơn gia nhập rồi một mình ngồi xuống chiếc ghế xoay màu đen. Lôi chiếc tai nghe Monster Beat màu trắng ra đeo vào tai, chọn cho mình một bản nhạc mà đối với anh nó là cả một kỷ niệm. Anh im lặng, hướng đôi mắt màu nâu u buồn, lạnh lẽo nhìn ra cảnh vật bên ngoài. Miệng khẽ ngân nga lời hát quen thuộc, những quá khứ đau buồn chợt ùa về...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Mọi người đều tìm cho mình một công việc riêng. Thú vui tao nhã của Rack chính là đánh piano, nói đúng hơn là cậu muốn đánh cho Moon hát thôi. Cạnh cậu là tên Dan đang chụp hình tự sướng đủ kiểu. Còn Sun và Kem xuống căn-tin mua vài món lên ăn vì sáng giờ đồ ăn trong bụng tiêu hoá hết trơn mà rû Moon thì nó lại bận lướt web nên hai chị kia đi mua giùm nó luôn. Nhìn thấy hành động kỳ lạ của Still, Moon không khỏi thắc mắc, nó buột cái điện thoại của mình xuống, bước đến gỡ bỏ đôi tai nghe của anh ra đặt trên bàn rồi tiện chân kéo ghế ngồi cạnh anh. Nó mỉm cười, thì thầm vào tai Still:

_ Anh sao vậy? Hồi nãy còn thấy vui mà, sao bây giờ lại im lặng vậy? Có chuyện rồi phải không? - Moon lay lay Still.

_ Ồ...thì...không có gì đâu...- Anh ậm ừ nói, gương mặt thoáng chút bối rối trước câu hỏi của Moon.

_ Anh đừng xạo, em biết anh rõ nhất mà. Nói cho em biết đi. - Moon nhăn mặt, tỏ vẻ lo lắng. Nó là người hiểu rõ Still hơn ai hết, kể cả Sun và Shen còn không hiểu anh bằng nó.

Anh không nói gì, chỉ mỉm cười trấn an nó bởi anh không muốn Moon phải bận tâm về mình. Anh thờ dài, ngồi phất dầy, tiến đến cái bàn nơi có một chàng trai đang thông thả nhip chân ngồi chơi ipad. Dù Still đang đứng trước mặt nhưng Shen vẫn không thèm để ý, cứ dán mắt vào cái ipad không rời. Still tức mình đập bàn một phát làm Shen giật mình suýt rơi cái ipad. Anh ngước mặt lên, định đập tên nào dám phá đám mình thì bất gặp ngay đôi mắt đờ đờ sắc khí của Still. Khở rồi, hôm qua là hai đứa kia, còn hôm nay lại tới ông này. Số anh đúng là đen đui.

_ Ê, mày định chừng nào mới duyệt đơn cho anh hả ? - Still trừng mắt nhìn Shen.

_ Ờ thì để tao xem... - Shen nhăn mặt, chống cằm suy nghĩ _ Rồi, mày sẽ làm...hội viên thôi!

Still mừng đến phát khóc, anh rất ghét phải làm những chức vụ quan trọng, lúc nào cũng phải tỏ ra nghiêm chỉnh, làm việc thì phải chăm chỉ. Những điều này quả thật không hợp với tính cách của anh. Anh ôm hôn Shen thăm thiết làm Rack và Dan muốn nôn mửa. Still vui vẻ rời khỏi phòng, mọi người nghĩ anh đi tìm Sun và Kem để khoe thành tích nên cũng chẳng quan tâm cho lắm. Chỉ có Moon vẫn ngồi đó, nhìn theo bóng dáng Still khuất dần sau cánh cửa...

Sau khi Still rời khỏi, Sun và Kem cũng vừa lên tới, Sun đem cả bịch thức ăn đặt trên bàn, tự hào trước thành quả của mình. Kem mệt mỏi ngồi xuống chiếc ghế của Still đã ngồi, vươn người đầy sảng khoái. Đi chung với hai đứa này đúng là tốn tiền, lần nào cũng bắt nhỏ phải trả tiền hết lần này đến lần khác. Hôm nay không có Moon đi cùng nhưng nhỏ cũng phải chi không ít. Cũng tại chuyện lộn xộn lần trước của nhỏ và Shen nhờ Sun và Moon giúp đỡ mà cả hai có thể nói chuyện với nhau bình thường. Đúng là trên đời không bao giờ có chuyện cho đi mà không nhận lại.

_ Moon, đồ ăn của em nè. - Sun đưa bịch bánh cho nó.

_ Thank chị hai. - Moon mỉm cười, mở bịch bánh ra ăn ngon lành _ Ngon ve luôn.

_ Ừ ăn đi, đồ chùa không ngon sao được. - Kem cười nhạt, nhìn Moon ăn mà lòng càng tiếc tiền.

Hai chị em cười phá lên, an ủi nhỏ bằng giọng điệu cực vô duyên. Kem đỏ mặt lên vì tức, quay mặt đi chỗ khác tỏ vẻ giận dữ. Đành chịu, nhỏ không sợ trời, không sợ đất, chỉ sợ hai chị em mà quái kìa thôi. Sun dứt cơn cười khoái chí của mình, đưa cho Moon, Rack và Shen ly cafe đen còn mình thì uống ly cacao đá. Dan nhìn nó, tức muốn ói máu, ly soda chanh của hần đâu ? Đã nhờ nó đi mua mà sao chẳng thấy đâu, ai cũng có sao mà hần lại không ? Bất công quá vậy nè ! Hần tức mình ngồi phất dầy, bước đến giật lấy ly cacao của Sun, hần giọng hỏi:

_ Ly soda chanh của anh đâu ? - Anh nắm lấy vai nó, cố gắng kiềm chế cơn giận của mình.

_ À ly trà đá của anh trên bàn đó ! - Câu trả lời "khá là liên quan" đến câu hỏi của Dan.

_ Oát dờ...- Mặt Dan tối sầm lại, có vẻ như ngọn lửa trong hần đã bùng cháy. Hần không biết làm gì hơn, nhìn nó bằng ánh mắt toé lửa nhưng lại bất gặp ngay gương mặt đáng yêu của nó, đôi mắt long lanh ngấn nước nhìn thẳng vào đôi mắt hần. Tay Dan run run, mọi dự định của hần đã bị Sun làm xoá đi mất. Đành ngậm ngùi cầm ly trà đá lên uống trong uất ức.

Thật ra Sun cũng muốn mua soda chanh cho Dan nhưng nghe Rack nói là hần hay bị đau bụng, nếu uống soda vào thế nào cũng bị cào ruột cho coi nên uống trà đá là tốt nhất. Sun chợt thấy thiếu thiếu thứ gì đó, hình như là thiếu vắng tiếng cười hay tiếng chọc phá của ai thì phải... Nó nhìn xung quanh, ngó ngang ngó dọc rồi chợt nhận ra ông anh họ "bánh bèo" quái gở của mình không có ở đây. Nó thấy lạ nên quay sang hỏi Moon:

_ Moon, anh Still đâu ? - Nó khều tay Moon.

_ Ừa, chứ không phải là tên đó đi kiểm tụi em hả ? - Rack ngồi gần đó, ngạc nhiên lên tiếng.

_ Không, tụi em có thấy ai đâu. Có khi là anh ta đi ngắm trai rồi cũng nên. - Sun cầm đĩa bánh tiramisu vừa ăn vừa nói.

Cả đám gật gù vì họ còn lạ gì tính cách của Still nữa. Suốt một buổi học anh với Kem tuy ngồi cách nhau chỉ có một cái bàn lại thêm "ý tưởng lớn gặp nhau" thành ra cả hai ngồi vừa ngắm vừa bình luận về nhan sắc um sùm làm mấy anh chị ngồi bên cạnh muốn chú tâm làm việc cũng khó. Cả đám chuyện chủ đề, không nói về Still nữa mà quay sang xử Rack vì một lí do chính đáng : không lo yên phận, thích đi kiếm chuyện cho ăn đập giống Shen.

Mặt khác tại một góc của sân thượng trường, không khí cô đơn, lạnh lẽo đang bao trùm lấy người con trai. Phải, là Still. Anh không đi tìm Sun cũng chẳng có hứng đi ngắm trai, anh muốn ở đây, một mình anh với sự yên tĩnh. Những dòng kí ức dần hiện lên như một thước phim, lững lờ mà cũng thật dữ dội... Từng giọt nước khẽ rơi trên đôi bàn tay mềm, khuôn miệng nở một nụ cười nhạt nhẽo...Đồng giới thì sao ? Đáng khinh hay...đáng thương?...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

« Flashback

Facebook Messenger - from Still Hoàng to Andy Trần...

(Tin nhắn Facebook - Still nhắn cho Andy)

"Tôi...thích...cậu..." - Still dùng hết mọi sự can đảm của mình dồn hết vào đôi bàn tay, gõ vào dòng chữ đầy yêu thương đến người con trai mà anh đã thầm yêu suốt hai năm trời. Vào cái ngày hội thể thao của trường, anh đã tình cờ gặp cậu ấy và anh đã nghĩ đó là định mệnh...

"Gi ? Anh đừng giỡn tôi.

Cả tháng tư đã qua lâu rồi.

Hay đây là trò mới trên Facebook." - Chàng trai có tên Andy Trần đáp lại, cậu ta nghĩ đây là một trong những phong trào của cộng đồng mạng hay dùng.

"Tôi không đùa cũng chẳng theo phong trào nào cả. Tôi thích cậu là thật." - Không để cậu ta chờ đợi, anh trả lời lại ngay. "Cậu có thích tôi không ?"

"Bất ngờ quá tôi không thể trả lời.

Anh cho tôi hai ngày.

Tôi sẽ có câu trả lời."

"Được ! Tôi sẽ đợi."

Sau lần trò chuyện đó, Still đứng ngồi không yên, lòng cứ hồi hộp mong sao cho ngày mai tới thật nhanh. Anh rất muốn tự mình nói cho cậu ta biết cảm xúc của mình nhưng anh không thể, ngoại trừ cách nói chuyện lạnh lợi, biết ứng xử một cách khéo léo thì nói thẳng ra anh không như những người khác, luôn mạnh mẽ nó nói ra suy nghĩ của bản thân họ. Đúng là con người không bao giờ hoàn hảo. Được cái này thì lại mất cái kia.

Đúng hai ngày sau, Still đã chờ sẵn trên Facebook từ lúc nào. Từng giây từng phút anh đều mong ngóng đợi câu trả lời từ cái nick tên Andy Trần đó. Và điều anh chờ đợi cũng đã đến, cậu ta đã gửi cho anh một bức ảnh hình cậu ấy đang ôm ấp cùng một cô gái trông khá xinh trên xích đu trắng kèm theo lời nhắn:

"Đây là người tôi yêu.

Thật mà nói tôi không ngờ người như cậu lại bị đồng tính.

Không biết khi đám con gái biết chuyện này sẽ như thế nào nhỉ ?"

"Hả ? Cậu xạo tôi.

Tôi đã điều tra rõ về cuộc sống của cậu. Cậu không có người yêu nào hết." - Still không tin vào những gì mình đã đọc, anh cố trấn an mình bằng những tình huống tốt đẹp nhất.

"Ờ...Đừng có ngu mụ như vậy.

Tôi rất khinh ghét những người như cậu.

Suốt ngày chỉ biết tỏ ra ta đây là nhất. Vậy mà lại dám yêu một người cùng giới.

Đồng tính sao ? Tôi khinh!"

"Phải. Tôi đồng tính nhưng tôi xin cậu, xin cậu hay suy nghĩ lại." - Still bất ngờ, trái tim anh như nghẹn lại, từng giọt nước khế rơi xuống. Anh nhắm chặt

mất lại, chấp tay cầu nguyện dù đó...chỉ là hi vọng nhỏ nhoi.

"Xin lỗi đã làm cậu phải thất vọng nhưng tôi sẽ cho cậu câu trả lời cuối cùng: KHÔNG BAO GIỜ"

Và đừng bao giờ nhắn tin cho tôi nữa."

Những dòng chữ như xát muối vào tim anh. Still gục xuống trước cái laptop của mình, khóc trong nỗi đau mà chưa bao giờ anh được nếm trải...Không được hạnh phúc, không được yêu thương mà ngược lại, Still lại tổn thương tinh thần thêm một lần nữa. Sau lần trò chuyện đó, chàng trai Andy Trần đã chup lại cuộc đời thoải mái và tung lên mạng như một trò đùa bằng những dòng chữ giễu cợt. Đau đớn và tuyệt vọng... Still đã tự mình tìm lấy cái chết như một sự giải thoát, anh mệt mỏi...anh đau khổ...điều duy nhất anh nghĩ đến là...KẾT THÚC.

Trong lúc anh tuyệt vọng nhất, Moon đã đến bên anh, giúp anh vượt qua nỗi đau này. Không chỉ Moon mà Sun và Shen đều ở cạnh trong khoảng thời gian đó. Đối với anh, sau cú sốc về mặt tinh thần, anh đã tự tạo cho mình một vỏ bọc lạnh lùng và hoàn hảo nhất trong mắt mọi người nhưng khi ở bên cạnh ba anh em kia, anh mới thật sự là chính mình. Để quên đi cái quá khứ đó, anh đã du học ở Mỹ theo ước nguyện của bama anh.

"...Lần thứ nhất gặp mặt là tình cờ, lần thứ hai gặp lại sẽ là thù..."

End Flashback»

" Trần Quốc Nam...trả thù..."

Những từ ngữ này cứ vang vọng trong tâm trí anh. Anh ngược mặt lên, cố gắng lục lọi trong mớ hỗn độn lí do anh trở về đây là gì. Phải, anh sẽ trả lại cho cậu ta những gì mà anh đã nhận được trong bốn năm nay. Khẽ lau đi những giọt nước ở khóe mi, nụ cười nửa miệng đáng sợ dần hiện lên khuôn mặt của anh.

Một quá khứ nhuộm màu đau thương đã thay đổi một con người...

Hận thù...

Hay đau khổ...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quỷ (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Still trở về phòng Hội học sinh với tâm trạng đã khá hơn trước. Anh bước vào phòng, nở nụ cười thật tươi như chưa có chuyện gì xảy ra. Moon nhìn anh rồi thở dài, nó biết ngay là có chuyện mà Still vẫn thích giấu nó. Thấy cả bọn đã tập hợp đông đủ, Shen lấy lí do là có việc bận nên cả đám về sớm hơn một tiết. Tại một góc nào đó ở tầng bốn, ba đôi mắt toát lên vẻ căm thù đang dõi theo ba cô gái, nụ cười ác độc hiện diện trên gương mặt của mỗi người...

_ Nhật Anh, Nguyệt Tâm, Ngọc Thảo...Tụi mày hãy đợi đấy...

Về phần mấy anh chị loi nhoi kia, do dân số gia tăng nên tụi nó và bọn hần không đi chung xe với nhau nữa mà chia làm hai chiếc. Và cũng để đảm bảo an toàn giao thông, bên chiếc xe mui trần màu đen của mấy anh em ma quỷ kia thì người làm chủ tay lái kỳ này là Moon, chứ nhất quyết không để cho nữ hoàng tốc độ - Sun cầm lái. Còn về phía chiếc mui trần màu đỏ của ba người còn lại thì vô cùng nhộn nhạo vì cả ba đang oằn tù xì xem ai thua sẽ là người lái xe. Và tất nhiên, người có số đen đuôi nhất không ai khác chính là Rack nhà ta.

Hai chiếc xe từ từ lăn bánh khỏi bãi đỗ xe của trường và nhanh chóng khuất dần sau làn khói. Trên suốt đoạn đường về, cả bốn anh em nói chuyện gì đó mà có vẻ khá là bí mật khiến cho mấy người trên chiếc xe mui trần ở đằng sau không khỏi tò mò. 30 phút sau, hai chiếc xe mui trần bóng loáng đậu trước cổng biệt thự Blood. Sun phụng phịu đứng đờ đẫn trước cửa nhà trước, đã không được cầm lái lại còn nghe thêm chuyện của Still nữa. Thử xem có tức không. Đan thấy "người yêu bé nhỏ" đang bực mình nên vội vàng đến đỡ dành ngay. Kem chán nản lê từng bước ngồi xuống chiếc ghế bành, khẽ đưa mắt nhìn Sun và Đan đang tình cảm với nhau rồi lại buồn bã nhìn sang Shen, gương mặt anh mang đầy vẻ suy tư. Nhỏ thật sự rất ghen tị với Sun - Đan và Moon - Rack, lúc nào cũng vui vẻ, hạnh phúc, không phải ưu phiền chuyện gì. Chẳng bù cho nhỏ, ngày thì nhìn người mình yêu từ phía sau, đêm lại ôm mộng tương tư một mình. Nhiều lúc nhỏ tự hỏi tại sao nhỏ lại yêu anh nhưng khi nghe Sun nói, khi yêu sẽ không có lí do nào cả và không có khoảng cách nào có thể cản trở nhỏ yêu Shen cả...

Chiều hôm đó, Sun muốn đi mua một vài món nên nó đã lén mọi người trốn ra ngoài bằng cổng sau. Nó phải lén lút như vậy vì nó biết chắc là thế nào Shen và Đan cũng không cho nó đi đâu cả. Do trung tâm thương mại cách biệt thự Blood không xa lắm nên nó quyết định đi bộ để khỏi bị phát hiện.

Tung tăng vui vẻ đến khu thương mại, nó toan định qua đường thì một chiếc xe ô tô lao thẳng vào nó với tốc độ chóng mặt, trong khoảnh khắc sinh tử đó, nó không kịp hét lên một tiếng...trước mắt nó đã là một màu đen tối tằm...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

"Thật đáng cho mày...Nhật Anh..."

Moon đang nằm trên giường, lăn qua lăn lại, gương mặt hiện rõ sự căng thẳng. Still cũng không kém gì nó, cau mày suy nghĩ cách làm sao để trả thù tên Trần Quốc Nam kia, để hắn nếm được sự đau khổ khi bị người mình yêu si nhục. Moon cảm thấy khó chịu, hình như là có chuyện gì đó chẳng lành nhưng nó không biết là chuyện gì. Cầm lấy mấy cái gối trên chiếc giường màu vàng chanh sắc sỡ, nó quăng tứ tung khắp phòng. Still làm anh đang mãi mê suy nghĩ chợt giật mình khi nghe những tiếng đồ vỡ phát ra ở phòng mình. Anh quay sang nhìn nó, đôi mắt buồn màu xám tro mở to hết sức có thể, kinh ngạc hết to:

_ Moon, em đang làm cái quái gì vậy hả ? Làm vỡ chậu hoa oải hương của anh rồi nè. - Anh nhật từng mảnh vỡ bằng ngọc thạch của chậu hoa mà mình nâng niu, chăm sóc từng li từng tí, đau lòng nói.

_ Em xin lỗi...em cảm thấy có gì đó không tốt cho lắm... - Miệng thì xin lỗi nhưng tay nó lại ôm lấy con gấu bông của Still mà bầu véo một cách dã man rợ.

_ Trời ơi...Gấu bông của tui...Moon ơi là Moon...em đừng có phá nữa được không ? - Still vừa thương tiếc chậu hoa oải hương của mình xong lại phải shock thêm vì con gấu bông yêu quý bị "hành hạ" dã man.

Bỗng, chiếc điện thoại của Moon chợt loé sáng lên, vang lên bản "On rain day" quen thuộc. Nó hoảng hồn nhìn vào máy, là số của Sun. Không hiểu là bà chị yêu dấu ở trong phòng chỉ cách phòng Still có một cái hành lang lại gọi cho mình làm gì. Nó cũng không nghĩ cho phức tạp nhưng cuộc gọi của Sun lần này lại mang cho nó một cảm giác rất lạ.

_ Alo...Chị gọi em có gì không ? - Moon bắt máy lên nghe.

"....." - Đầu dây bên kia liền vang lên giọng nói của người đàn ông nào đó.

Chiếc điện thoại trên tay Moon rơi phịch xuống nền sàn thô cứng. Cũng may là sàn có lót thảm, nếu không thì tan tành chiếc điện thoại xịn. Nó ngồi bệt xuống sàn, mặt tái nhợt, đôi mắt thất thần nhìn Still. Anh ngạc nhiên trước hành động của nó, chưa bao giờ anh thấy nó có hành động này và cũng chưa từng thấy nó lo sợ vì điều gì. Still vội vàng ôm Moon vào lòng, dịu dàng trấn an nó, ân cần hỏi:

_ Có chuyện gì vậy ?

_ Chị Sun...bị tai nạn...đang ở bệnh viện...- giọng Moon run run.

_ Cái gì ? Sao lại bị tai nạn ? Sun đang ở trong phòng mà. - Still nhíu mày.

_ Em không biết...em phải tới bệnh viện ngay... - Moon lắc đầu, nó ngồi bật dậy, chạy ngay về phòng thay đồ.

Still thất thần nhìn theo bóng dáng Moon, anh thật không tin nổi những chuyện đang xảy ra. Anh vội lấy chiếc áo khoác trên giá rồi vội vàng theo Moon ra ga-ra lấy xe. Chiếc Bugatti Veyron màu đen bóng loáng chạy với tốc độ kinh hồn. Chẳng mấy chốc, chiếc xe đã dừng lại trước cổng bệnh viện đa khoa thành phố, Still và Moon tiến thẳng vào bãi đỗ xe rồi nhanh chóng lên căn phòng mà người đàn ông hồi nãy đã nhắn cho nó. Vừa tìm được phòng của Sun, Moon chạy thật nhanh vào phòng bởi nó sợ, sợ sẽ có chuyện xảy ra với người chị mà nó yêu thương nhất.

_ Ô...Moon...? - Sun đang nằm trên giường xem tivi một cách thoải mái thì chợt thấy cửa phòng bật mở, nó hơi giật mình khi thấy người trước mặt.

_ ...Chị Sun... - Moon lao đến ôm lấy nó, thờ dốc.

_ Chị đây, chị không sao. - Sun cũng ôm lại, xoa đầu đứa em bé nhỏ của mình.

Cánh cửa nhôm trắng lại mở ra, lần này là Still bước vào. Mồ hôi nhễ nhại ướt cả áo, thở không ra hơi. Cái con nhóc này, cùng bước vào cổng với nó, đi cùng thang máy với nó mà thoát một cái lại biến đi đâu mất. Báo hại anh phải đi lục từng phòng một để tìm hai con nhóc rắc rối kia. Cũng may là Sun không sao, nghe bác sĩ nói chị bị xây xát nhẹ, còn vết thương trên khuỷu tay chưa lành hẳn lại bị va chạm mạnh nên phải băng bó lại. Anh thật không hiểu

nổi, theo như anh vào Moon biết lúc Sun bị tai nạn thì nó đang ở trong phòng lướt web.

_ Thật ra thì em định đi mua một vài thứ với lại khu thương mại cũng gần nên em đã lên trốn bằng cổng sau rồi đi bộ tới đó. Ai dè lại có một chiếc xe đâm thẳng vào em, cũng may là em né được nhưng do hoảng quá nên ngất luôn...Hềhềhề...- Sun cười trừ kể lại vụ việc cho Moon và Still.

Still muốn cứng họng, anh hết biết cô em gái lắm trò của mình. Sang thì sang quá, lúc nào cũng đi chơi bằng xe xịn dù công viên chỉ cách biệt thự Blood có mấy bước. Nghèo thì nghèo quá, khu thương mại cách đây cả một con đường thì lại đòi đi bộ. Anh bó tay toàn tập luôn rồi, thật không hiểu nổi. Still chán nản ra ngoài làm giấy xuất viện cho Sun rồi cùng hai chị em trở về nhà. Vừa về tới, Moon vội vàng đưa nó vào phòng Still để cho Shen và Dan đừng để ý đến sự có mặt của Sun bởi ai cũng nghĩ, Sun vẫn đang ở trong phòng..

Một ngày mới lại bắt đầu, mọi thứ vẫn diễn ra một cách bình thường đến phát chán. Đáng lí ra giờ này Sun sẽ xuống căn-tin để mua đồ ăn cho Moon vậy mà Sun lại bị thương nên làm biếng. Tối hôm qua còn bị Shen và Dan phát hiện chuyện của Sun làm cho cả đám bị cầu nhau tới khuya, sáng ra mắt đứa nào cũng thâm đen như con gấu panda. Rủ Kem thì nó bận ngắm trai Hàn trên ipad với Still, bây giờ không lẽ rủ Rack đi cùng thì ngại lắm. Đánh tự thân vận động vậy.

Chán nản lê từng bước xuống căn-tin, lếch trên mấy bậc cầu thang một cách mệt mỏi. Nó không để ý gì đến mọi thứ xung quanh lắm, cứ ung dung mà đi. Một bóng người từ đâu bước đến đẩy mạnh nó khiến cho Moon không giữ được thăng bằng mà lăn từ bậc thang này đến bậc thang khác, đầu nó đập mạnh vào tường, máu chảy loang lổ khắp nền sàn, cổ dùng sức lực cuối cùng để nhìn thủ phạm đã đẩy mình, mọi thứ trước mắt dần mờ đi rồi chìm trong bóng tối..

"...Mày đáng bị như vậy...Nguyệt Tâm..."

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Đã hơn một tiếng rồi mà chưa thấy Moon lên, không biết là nó có bị gì không nữa. Cảm giác lo lắng đan xen sự sợ hãi dâng lên trong lòng Sun. Nó nhắm mắt, chấp tay cầu nguyện chỉ mong Moon không gặp chuyện gì. Đòi vai nó cứ run bần bật cả lên, cơ thể như bị mất đi một nửa quan trọng. Bỗng, cánh cửa vội mở toan, một bóng người mờ mờ ảo ảo trong vầng sáng của ánh nắng bên ngoài chiếu vào. Sun mừng rỡ, cứ ngỡ là Moon nhưng không phải, là một cô gái trong Hội Học sinh:

_ Học...học...Hội Trường...Hội Phó Kiệt... - Cô gái đó thờ dốc, nói không ra hơi.

_ Có chuyện gì vậy, Lucia ? - Shen đang chuẩn bị bài viết cho cuộc họp sắp tới, nhẹ nhàng hỏi.

_ Thư...thư ký...Tâm...học học...Bạn ấy bị... - Kem đưa chiếc khăn tay cho Lucia lau mồ hôi, cô nhận lấy chiếc khăn rồi lên tiếng.

_ Sao ? Thư ký bị cái gì ? - Cả đám ngồi phất dậy, gần giọng hỏi.

_ Bạn ấy...bị té cầu thang...máu chảy rất nhiều... - Lucia hoảng sợ, nói lí nhí.

Câu nói của Lucia như sét đánh ngang tai. Không cần biết đến mọi thứ xung quanh, Rack là người đầu tiên chạy ra khỏi phòng trong sự ngỡ ngàng của Lucia và mọi người. Cậu chạy thật nhanh, chạy nhanh đến chỗ nơi có một cô gái đang nằm bất động trên sàn, xung quanh là những học viên đang kinh ngạc, hoảng sợ thậm chí là ngất xỉu trước tai nạn của Moon. Bất chấp những ánh mắt thoả mãn của các nữ sinh hay thương cảm của bọn nam sinh, anh quỳ xuống ôm lấy cơ thể yếu ớt của Moon, hét lớn:

_ MAU BIẾN HẾT CHO TÔI. - Giọng Rack lạnh như tảng băng ngàn năm khiến cho đám học viên không rét mà run, vội vàng giải tán ngay.

Những người đến sau, nhìn thấy người em, người bạn mà mình yêu quý nhất đang bất động trong vòng tay của Rack, cạnh cậu là vũng máu đỏ tươi chảy ra từ đầu Moon mà sững người. Kem không kiềm được nước mắt, bước đến nắm lấy bàn tay đang lạnh dần của Moon, thút thít gọi tên nó trong hi vọng. Sun chẳng nào thì cũng là người che giấu cảm xúc rất giỏi, tuy bề ngoài gương mặt lạnh tanh không cảm xúc nhưng bên trong lòng nó lại đau đớn như bị ai đó xé thành từng mảnh. Still lấy điện thoại gọi cho bác sĩ riêng và yêu cầu họ mau đưa xe cấp cứu tới đây. Chiếc xe cấp cứu mau chóng có mặt đưa Moon và mọi người vào bệnh viện nhanh nhất có thể. Từ hành lang trước phòng Hội Học sinh, nụ cười ác quỷ một lần nữa lại xuất hiện trên môi của ba cô gái kỳ lạ, đôi mắt khinh ghét hướng thẳng vào Kem.

_ Tiếp theo sẽ là mày...Ngọc Thảo...

~END CHAP 8~

Chương 13

Tim kiếm

Ánh mắt đầy sát khí nhìn Kem đầy khinh ghét, tiếng cười ghê rợn vẫn văng vẳng đâu đó trên dãy hành lang phía Tây. Nhỏ khẽ rung mình, cảm giác này thật kỳ lạ, cứ như thể có ai đó muốn ăn tươi nuốt sống nhỏ. Muốn tìm hiểu nguyên nhân bắt nguồn của cảm giác này nhưng đây không phải là lúc để điều tra, việc quan trọng nhất bây giờ là phải đưa Moon vào bệnh viện.

Chiếc xe cấp cứu tiến thẳng đến bệnh viện nổi tiếng nhất của thành phố, gấp gáp, vội vã với những tiếng còi xe mà sót ruột. Rack vẫn ngồi đó, nắm chặt tay Moon như muốn truyền hơi ấm cho nó. Bên cạnh là Sun, lặng lẽ và đau đớn nhưng nó không khóc, bởi nó biết Moon rất ghét những ai mím ướm. Kem đôi mắt đỏ hoe, nấc lên từng tiếng, có thể nói ngoài Kem ra thì không ai được phép khóc trước mặt Sun và Moon cả. Chẳng mấy chốc, xe đã dừng lại trước bệnh viện thuộc trực của gia đình Still, các bác sĩ và y tá nhanh chóng đưa Moon vào phòng cấp cứu. Chiếc đèn đỏ trước cửa phòng cấp cứu sáng lên, mang theo đó những hi vọng mong manh...

«Flashback

"Tình trạng của cô ấy là mất máu quá nhiều, đầu bị đập mạnh sau gáy và trán gây tổn thương đến não...Cần phải phẫu thuật gấp để may vết thương lại...Nhưng..." - Vị bác sĩ già nói với cả đám trong khi xe vẫn đang chạy đến bệnh viện.

"Nhưng sao bác sĩ?" - Rack nắm lấy tay bác sĩ, hoảng hốt hỏi.

"Có thể...cô ấy sẽ rơi vào trạng thái hôn mê sâu..." - Vị bác sĩ già nhìn Rack cũng như là mọi người xung quanh, lắc đầu, lắp lửng nói.

"Hoặc là không bao giờ tỉnh lại nữa..." - Một bác sĩ khác tiếp lời

End Flashback»

Nhớ lại lời nói của bác sĩ, cả bọn càng nể hơn bao giờ hết. Ngồi trên hàng ghế chờ, Rack gục đầu lo lắng, hai tay ôm lấy đầu, im lặng đến đáng sợ. Shen bắt lực lấy tay đâm mạnh vào tường, từng mảnh vôi, vụn gạch rơi vụn vãi trên sàn. Dòng máu đỏ tươi từ tay Shen nhỏ thành từng giọt rơi xuống đất. Kem giật mình trước hành động cũng như là bàn tay đang rướm đầy máu của anh, nhỏ hốt hoảng dùng khăn thấm máu cho Shen trước rồi cùng bác sĩ đưa anh đi băng bó vết thương. Still đau lòng ôm lấy Sun, đôi vai mỏng manh của nó run lên từng hồi trong vòng tay Still, nó vòng tay ôm chặt lấy Still, trong đầu nó cứ mường tượng đến những trường hợp xấu nhất có thể xảy ra nó với cô em gái bé nhỏ của mình...

Phòng khám số 5...

Cô y tá đang băng bó vết thương cho Shen một cách cẩn thận và tỉ mỉ, khuôn mặt hăng hái nhưng lại đỏ ửng lên khi nhìn Shen làm Kem đứng bên cạnh tức điên lên vì hành động nhẹ nhàng đầy tình cảm này của cô ta. Có cần thiết phải làm chậm rãi, nhẹ nhàng vậy không? Cái gì mà băng bó cái vết thương nhỏ xíu thôi mà mất gần 30 phút mới ghê, đã vậy băng thì không lo băng, cứ lên đưa mắt lên nhìn Shen rồi lại cười tủm tỉm. Vị bác sĩ già sau khi nhận lấy giấy xét nghiệm của phòng chụp x-quang đưa đến thì lên giọng hỏi cô y tá rồi nhanh chóng bảo cô ta ra ngoài, trả lại không gian cho ba người. Trước khi ra khỏi phòng, cô ta còn ném cho Kem một cái nhìn khinh khinh rồi tức tốc rời khỏi phòng.

_ Theo hình chụp x-quang vừa chụp thì cậu bị nứt xương tay nhẹ, tuy nhẹ nhưng vẫn phải băng bó một tháng để xương lành lại rồi mới được phép tháo băng. Trong thời gian băng bó cấm cử động mạnh, cấm lái xe hay chạm nước... - Bác sĩ ôn tồn cầm tấm hình chụp x-quang của anh nói một hồi.

Mặt Shen vẫn tro ra đấy, đơn giản vì anh không có thời gian để nghĩ nhiều về cái vết thương nhỏ này, nó chẳng thấm thía là bao so với cái sự đau đớn về thể xác của Moon. Nhỏ nhăn mặt lo lắng nhìn Shen rồi lại quay sang hỏi bác sĩ một số điều về vết thương của anh. Nhỏ lo lắng lắm chứ, nhìn bàn tay ngọc ngà của người mình yêu bị te tua như vậy hỏi sao mà không đau lòng cho được. Nhưng không sao, nhỏ sẽ thay hai con mắt quý quai kia chăm sóc cho anh. Không phải là nhỏ ác độc, không lo lắng cho Moon đâu nha, chỉ là nhỏ phải suy nghĩ tới những điều mà mình ghét nhất, thích nhất thì nhỏ sẽ không phải khóc hay sợ hãi nữa. Nở nụ cười thích thú, gương mặt siêu phê bao sung sướng, nhỏ thả hồn vào trí tưởng tượng phong phú của mình những hình ảnh lãng mạn, đáng yêu giữa nhỏ và anh trong lúc chăm sóc anh. Mà không hề để ý đến hai con người đang nhìn nhỏ bằng ánh mắt "hết thuốc chữa"...

Chương 14

Sau khi đã nghe lời dặn dò kĩ lưỡng của bác sĩ xong, cả hai chào ông rồi nhanh chóng trở về hàng ghế chờ trước cửa phòng cấp cứu. Tuy bác sĩ có dặn là Shen nên nghỉ ngơi một chút rồi hãy đi nhưng anh lại không chịu, nhất quyết phải trở lại phòng cấp cứu để chờ Moon. Khi nào Moon chưa ra thì khi ấy anh không thể thông thả mà nghỉ ngơi. Kem lèo đèo đi bên cạnh, e dè nhìn anh, nhỏ muốn bảo anh nên về phòng nghỉ ngơi nhưng lại thôi. Nhỏ biết rõ một khi anh đã quyết định điều gì thì không thể ngăn cản được. Huống chi bây giờ Moon vẫn chưa qua khỏi cơn nguy kịch...

Hơn hai tiếng đồng hồ dài đằng đẵng trôi qua, chiếc đèn đỏ của phòng cấp cứu vụt tắt. Moon cuối cùng Moon được đưa ra sau hơn hai tiếng chống chọi với vết thương. Mọi người thở phào nhẹ nhõm được phần nào, tuy là Moon đã qua cơn nguy kịch nhưng lại rơi vào trạng thái hôn mê sâu. Đôi mắt nhắm nghiền, gương mặt thanh thản như đang ngủ, bàn tay run run nhẹ chạm vào vết thương được băng bó cẩn thận trên trán Moon, Rack thấy tim mình cứ nhói lên. Gục đầu vào tay Moon, cậu ước người nằm trên giường là mình chứ không phải là nó - Nguyệt Tâm.

Qua ca phẫu thuật khi này, bác sĩ nói tai nạn của Moon không phải là sơ ý sẩy chân mà là có ai đó đã cố tình xô nó nên vết thương mới nặng như vậy. Điều này làm cho Sun và Kem chợt nhớ ra điều gì đó, nó gấp rút bảo Dan và Still trở lại trường kiểm tra chỗ cầu thang lúc Moon bị tai nạn xem có gì khả nghi không. Vậy thì cảm giác của nhỏ lúc sáng đã cho thấy rõ và nếu như phán đoán của nhỏ không lầm thì tai nạn của Sun và Moon là do có người rắp tâm hãm hại và người tiếp theo sẽ là nhỏ.

Sun nhẹ nhàng trấn an nhỏ rồi bước đến bên chiếc giường màu trắng muốt nằm giữa căn phòng, dù đã được Still dìu đi nhưng nó vẫn không tài nào đứng vững nổi. Nó vuốt ve mái tóc màu hạt dẻ của Moon, gương mặt vô hồn lạnh lẽo, môi mím chặt lại để kiềm chế cái cảm xúc dâng lên trong lòng nó. Nó nắm chặt tay Kem lại, đôi mắt ánh lên vẻ tức giận:

_ Tao sẽ cho bất họ trả giá khi dám động vào Nhật Anh và Nguyệt Tâm này...

_ Đúng vậy. Chúng dám xem thường tội mình thì phải để cho chúng nếm thử hương vị "sống không bằng chết"... - Kem vỗ vai nó. _ Tao về thay đồ cái, bộ đồ này vương vãi chết đi được. Mày về không, xú vào nữa ?

_ Ừ ! Tao cũng về lấy Moon chút đồ. - Nó gật đầu, nhẹ mím cười.

Tội nó nhờ Rack chăm sóc Moon rồi trở về nhà để thay đồ. Vừa định mở cửa thì Shen bước vào làm nó và nhỏ giật mình hét toáng lên muốn điếc tai. Ngay từ phía giường bệnh, mi mắt khẽ nhủ lại, bàn tay yếu ớt dần động đậy. Cảm nhận được hơi ấm từ bàn tay Moon đang toả ra ngày càng rõ. Cậu mở to mắt kinh ngạc nhìn những cử động của Moon, vội vàng ngồi bật dậy, giọng vui mừng:

_ Mau...Mau gọi bác sĩ nhanh lên...Moon sắp tỉnh rồi... - Rack lắp bắp.

_ Cái gì ? Tao gọi bác sĩ ngay. - Shen ngạc nhiên, chạy biến đi gọi bác sĩ đến.

Một lúc sau...

_ Bây giờ cô ấy đang dần lấy lại ý thức. Đáng lẽ đã rơi vào trạng thái hôn mê sâu nhưng đã cũng may là có kì tích xuất hiện nên tạm thời ổn. Có lẽ là mai sẽ tỉnh. - Bác sĩ phụ trách riêng của Moon bước ra, gỡ bỏ kính vào túi, mỉm cười nói với cả đám.

Shen và Rack khẽ liếc nhìn hai "kì tích" đang đứng cúi gằm mặt xuống để che đi sự xấu hổ đang hiện diện trên mỗi gương mặt. Bọn hần phi cười trước hành động của tội nó, nhún vai chào bác sĩ rồi vào phòng thăm Moon. Sau khi hai chàng đi khỏi, tội nó mới thở phào nhẹ nhõm, miệng thầm rủa hai chàng nhà ta:

_ Làm gì mà nhìn người ta như thú lạ vậy. Đồ biến thái. Đồ vô duyên. Đồ kì cục...Xiiiiii !!!!! - Sun và Kem chu môi, lè lưỡi trêu hai chàng đang ở trong phòng.

CẠCH!

_ Hai đứa đang nói xấu gì anh đó ? - Shen mở cửa phòng, bẻ tay răng rắc, miệng cười méo xệch. Nãy giờ anh ở trong phòng đã nghe hết những câu nói xấu của tội nó cả rồi. _ Có muốn ĂN ĐÓN không hả ?

_ Ô...dạ...tội em có nói gì đâu. Tại hồi nãy có mấy người nhìn tội em nên mới...lên tiếng thôi ạ. - Sun và Kem đồng thanh, gương mặt ngây thơ vô (số) tội.

_ Nếu không có gì tội em "lượn" trước đây. - Sun đồ mồ hôi kéo Kem chạy đi mất.

Anh lắc đầu ngán ngẩm nhìn hai đứa nhóc "đạo đức giả" kia đang bỏ chạy trước để khỏi bị đòn. Trở vào phòng thì Rack đang chăm chú đọc gì đó trong điện thoại. Thấy Shen đang nhìn mình, Rack tiến đến gần Shen, đưa điện thoại cho anh:

_ Đám Dan đã tìm được cái cúc tay áo nữ sinh trên cầu thang nơi Moon gặp tai nạn. Nhìn qua là cúc áo được đính trên tay áo của Víp Diamond. Chắc hẳn kẻ đẩy Moon là người bạn Víp Diamond. - Rack lạnh giọng, nhẹ nhàng như một con gió nhưng có sức sát thương chết người.

_ Nhấn lại cho hai thằng kia lập tức tìm trong lũ son phấn kia, ai mất cúc áo thì lôi đầu ả ra tra hỏi. - Đôi mắt màu đỏ ánh xanh dương của Shen in hằn những tia chết chóc.

Trên chiếc giường trắng kia, gương mặt thanh tú khẽ nở nụ cười thanh thản nhưng nếu nhìn kĩ sẽ thấy có gì đó rất gian manh ẩn sâu trong nụ cười đó... (bà này hôn mê mà còn nhiều chuyện nữa)

~END CHAP 9~

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quỷ (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

Giới thiệu nhân vật 2:

Lucia Trịnh - Lucia (17 tuổi): Là con lai Philippines - Việt. Nếu nói Sun, Moon, Kem là đại mỹ nhân thì Lucia chỉ thua họ một nửa thôi. Dịu dàng và tốt bụng là tính cách mọi người nhận xét ở Lucia nhưng ẩn sâu trong lớp tiểu thư quyền quý kia là một con người không từ bỏ thủ đoạn nào để đoạt lấy người mình yêu (ai thì mọi người theo dõi nhé).

Hoàng Nhon Tâm - Still (18 tuổi): Là anh họ của ba anh em ma quỷ kia và là cháu đích tôn của nhà họ Hoàng. Still hội tụ mọi vẻ đẹp của Shen, Dan và Rack dù chả có chung dòng máu (trừ Shen). Lạnh lùng, luôn quyết đoán trong mọi tình huống nhưng đối với những người anh yêu quý thì lại trẻ con và vui vẻ. Đáng tiếc thay, trái với vẻ ngoài trời phú là một "bánh bèo" chính hiệu.

Dương Hàn Thanh Nhi - Shyn (tuổi hiện tại là 17): Con gái cưng của ông trùm Mafia khét tiếng và là người được cho là giống Kem vì cả hai đều sở hữu vẻ đẹp của sự lạnh lùng, bí ẩn. Bướng bỉnh, mạnh mẽ và chính chắn nhưng lại qua đời không rõ nguyên do cách đây 5 năm. Chính vì điều đó, Shen đã thay đổi hoàn toàn và lập ra bang Blood để tìm ra cái chết của cô...

Trả giá

Về phần Dan và Still đã tìm được manh mối quan trọng là chiếc cúc áo của ban Vip Diamond nhưng điều đáng quan tâm là phải tìm như thế nào trong một đám nữ sinh đông như kiến kia. Vip Diamond vốn một trong hai ban có số lượng nữ sinh đông nhất, chỉ đứng sau Vip Gold một chút. Nhưng bây giờ đang là giờ học, muốn kiểm tra từng người cũng là một việc khó.

Still đứng tựa lưng vào tường, trầm ngâm suy nghĩ. Còn Dan thì ngược lại, thay vì vắt óc suy nghĩ cái gì đó có ích thì lại động đây tay chân, chân đạp vào rầm rầm vào tường cực bạo lực, dùng tay vò đầu bứt tóc như ồ quạ. Nhìn sơ qua cứ tưởng là thằng điên trốn trại nhưng cái đáng kinh ngạc nhất là trong mắt của các nữ sinh, Dan lại đẹp một cách ngông cuồng và nổi loạn.

...Cô lên nào Nhon Tâm, cố gắng vận dụng cái IQ cao ngất ngưỡng của mày đi chứ. Sau một hồi đề đầu suy nghĩ, cái bóng đèn 100 W (Oát) trong đầu anh cuối cùng cũng sáng lên. Tự cốc đầu mình một phát, đáng lẽ phải nghĩ ra điều này sớm hơn chứ. Still ời là Still, sao mày ngu quá vậy, chỉ được cái ngắm trai là giới. Anh vội vã chạy lên phòng Hội Học sinh, tiến đến chỗ cái bàn gỗ lớn màu đen dành cho Hội Trưởng mà Shen vẫn thường ngồi vắt chân lên bàn để chơi game. Hừ lạnh một tiếng rồi nói vào cái mic được đặt ngay góc bàn:

"Alo, alo...Chúng tôi xin cắt ngang để thông báo một chút. Sau tiết 4 mời các bạn nữ sinh của ban Vip Diamond xuống đại sảnh có việc cần. Nếu phát hiện ai vắng mặt thì người đó tự hiểu...Chúng tôi xin nhắc lại..."

Dan đang lếch thếch bước trên cầu thang một cách mệt mỏi, này giờ sức lực tràn trề của anh đã tiêu hao hết vào mấy cái hành động vớ vẩn kia rồi. Đang xả hơi cho đỡ ức chế thì thấy Still đi đâu đó, mà nhắc đến mới nhớ, cái tên Still chết bầm này chạy đi đâu mất tăm vậy cà. Cứ tưởng Still đi vệ sinh rồi chết ở trong luôn có khi nên hần thương tình leo lên lôi "èm" ra, nào ngờ đang đi được nửa đường thì nghe tiếng của "èm" phát ra từ mấy cái loa phát thanh trường. Hần đoán chắc là Still đang ở phòng Hội Học sinh nên vội vàng xách dép chạy lên phòng.

Hần vừa bước vào lập tức lao đến chiếc ghế sofa màu trắng đặt ở giữa phòng nằm nghỉ mệt. Still đang suy nghĩ một số chuyện thì thấy Dan bước vào, bộ dạng trốn trại khi này, giờ còn thảm hơn trước. Anh không nói gì, bước đến rót ly nước trong bình nóng lạnh rồi cầm ly nước cùng chiếc khăn đưa cho Shen. Dù gì thì người ta cũng rất "nữ tính" mà, quan tâm đến người khác cũng là chuyện thường thôi.

Nhận lấy ly nước từ tay Still, hần tu hết một hơi cho đỡ khát. Anh chăm chú nhìn hần, trong lòng dâng lên một cảm xúc khó tả. Công nhận là tên Cao Trí này rất đẹp trai à nha, nhất là khi những giọt nước vurun ra ngoài chảy theo xương cằm rồi biến mất sau lớp cổ áo. Quả thật là rất hút hồn người khác nhưng đáng tiếc thay hần không phải loại mà anh thích với lại hần là "hàng" của Sun đã chấm rồi, có muốn cũng không thể nào giành lại con nhóc hồ báo đó được.

Thấy Still đang nhìn mình chằm chằm không chớp mắt, Dan khêu tay Still làm anh đang trên mây bỗng rút cái dùi xuống mặt đất. Hần nhìn về mặt của

Still mà cười khó hiểu, đưa cho anh ly nước cạn sạch nhờ cất giữ. Mặt Still tối sầm lại, dùng dùng cắt ly nước về chỗ cũ, định quay lại chửi cho hấn một trận cho bỏ ghét thì không biết là sung sướng hay đen đủi nữa trời, anh vấp phải tấm thảm lông được lót ở dưới bàn trà khiến anh ngã nhào vào người hấn. Dan nằm dưới bị Still đè lên một cách thảm thương, Still ở trên ôm hôn bộ ngực chuẩn men của Dan. Tim anh bỗng đập liên hồi, cứ như là muốn nhảy khỏi lồng ngực, khuôn mặt dần đỏ ửng, nóng phừng phừng. Cả hai giữ nguyên tư thế đó cho tới khi...

_ Ông định đè lên người tui đến bao giờ vậy ? Nặng muốn chết nghẹt đây nè ! - Dan lên tiếng cắt ngang khoảnh khắc lãng mạn.

_ Ồ...ờ... - Still bối rối, vội vàng ngồi dậy chỉnh chu lại trang phục, lí nhí nói _ Tôi xin lỗi.

_ Không sao. Mà tim ông đập mạnh dữ, có bị "lên máu" không vậy ? - Dan lồm chồm ngồi dậy, nghiêng đầu nhìn Still.

_ Lên cái đầu mày. Cung nghĩ cung là ai mà đòi chị phải THÍCH cung. Cung chưa có đủ trình nhá ! - Still hất hàm nói, giọng chanh chua pha chút đùa cợt.

_ Dạ ! Thưa chị em không dám. - Dan cung kính đáp lại trêu Still.

Nếu Sun mà thấy được cảnh này chắc nó sẽ phan thấy anh mất, nhắm mắt liên tưởng đến cảnh Sun xé xác anh thành mảnh mà không khỏi rùng mình. Không đôi co với tên điên khùng kia nữa, khẽ đảo mắt nhìn lên chiếc đồng hồ đã điểm gần 11 giờ, vậy là sắp hết tiết 4 rồi. Anh nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, rút tay vào túi rồi lạnh lùng bỏ ra ngoài để mình hấn đang loay hoay trong sự khó hiểu. Định theo Still đi xuống dưới sảnh nhưng bất chợt nhìn thấy bộ dạng mình được đối chiếu qua tấm kính trong suốt của tủ sách, hấn hét điên lên, suýt không nhận ra chính mình, vội vàng chạy vào nhà vệ sinh tút lại vẻ "đập chai" thường ngày...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Tiếng chuông kết thúc tiết 4 vang lên, các nữ sinh của ban Vĩp Diamond đã tập hợp đông đảo ở đại sảnh như lời Still đã thông báo. Mục đích các cô gái không chỉ đơn thuần là nghe theo lời Still mà còn là để ngắm thần tượng của mình rõ từng chi tiết, nói không chừng còn được mấy chàng Hotboy để ý đến nữa. Vì thế để chuẩn bị cho lần gặp này, mấy cô nàng nữ sinh đã tranh thủ trong những phút cuối cùng để tô son trét phấn, sửa soạn lại đầu tóc, quần áo từ trên xuống dưới nên trông ai cũng "long lanh" như đi dự hội kén chồng.

Dan và Still đã ngồi chờ sẵn ở băng ghế đá dưới sảnh từ lúc nào thì một đàn "kiến" đang dùng dùng kéo tới với tốc độ chóng mặt, bao vây lấy bọn hấn muốn ná thờ. Gì chứ đối với Dan thì rất là sung sướng nha bởi giang hồ có câu "chết vì gái là cái chết thoải mái" mà. Still thì khác, anh đang ức chế vô cùng, phải chi đám con gái lòe loẹt này là đàn mỹ nam đẹp chói lóa thì anh có chết cũng không hối tiếc. Không chịu chết một cách "củ chuối" như vậy, Still vùng mình thoát khỏi đám đông đó, dùng hết sức mình mà hét:

_ TRỜI OI! STOP NGAY CHO TÔI. MAU XÊ RA NHANH.

Tiếng la đầy khủng bố của Still làm cho đám nữ sinh giật mình vội tách ra hai bên cho anh đi. Still nhú mảy, trong lòng thảm thương tiếc cho một con người "đẹp trai mà mắc bệnh khủng" như tên Dan nhưng rồi dòng suy nghĩ đó cũng nhanh chóng bị lấp vùi bởi cái nhiệm vụ vừa được giao kia. Dan thấy Still đang ném cho mình cái nhìn sát khí ghê người, Dan liền xê đám nữ sinh đó ra trăm mét, vội vàng bay đến chỗ Still gãi đầu cười trừ.

...Cả hai dò xét hết hàng này đến hàng khác, dò từ tay áo này đến tay áo khác mà vẫn không thấy có gì khả nghi cả. Mà đã không có gì đáng nghi thì thôi chứ, đằng này mấy cô nàng này còn "nhao nhao" lên đòi xin chữ ký, xin cái bắt tay, cái nhìn đắm đuối... Và nhiều thứ còn kinh dị hơn khiến bọn hấn ớn đến nỗi muốn đuổi quách đám nữ sinh này về cho đẹp trời.

Tiếp tục lướt qua hàng nữ sinh áp chót, bọn hấn chợt khựng lại trước cô gái đang đỏ vài giọt mồ hôi trên gương mặt khá ái, đôi tay cọ vào nhau, đôi mắt cam hiện rõ sự sợ hãi. Cô gái đó trông quen lắm, hấn hình như đã gặp cô gái này rồi thì phải, mà ở đâu mới được ta ? Chắc chắn, dạo này có Sun "Hả Đông" rồi thành ra hấn quên hết mặt đám con gái trong trường luôn. Dan cúi đầu mình lại gần để xem rõ cô gái này là ai, khoé môi chợt cong lên thành một nụ cười tinh nghịch. Là Thanh Phương sao ? Đáng lẽ hấn phải nhận ra sớm mới phải, đúng là ngu mà.

_ Thanh Phương, bạn sao vậy ? Có bệnh không ? Để mình đưa bạn lên phòng y tế nhé. - Dan nhìn cô ta tỏ vẻ quan tâm nhưng trong lòng thì đang muốn nôn mửa vì phải nói ra những điều này.

_ Ồ...không, không sao đâu. Mình chỉ hơi thấy chóng mặt thôi. - Cô ta ấp úng nói, gượng cười nhìn Dan và Still.

_ Vậy sao ? Bạn bị bệnh hay...có chuyện gì không thể nói cho người khác biết ? - Dan lạnh giọng, nụ cười khiến người ta lạnh đến thấu xương.

Lập tức Still nắm lấy tay của cô ta lên xem, anh đã nghe rất nhiều về cô ta cũng như là hai hot-girl từng là người yêu của hai tên kia. Chắc chắn là cô ta, không thể nhầm lẫn được. Nghĩ là đã tìm ra thủ phạm thật sự, chỉ cần xem tay áo của cô ta là mọi chuyện sẽ đầu vào đấy nhưng thật không thể tin được. Trước mắt bọn hắn bây giờ lại là một hàng nút cổ tay áo lành lặn, không hề có dấu vết đứt hay may vá gì cả. Vậy là sao ?

_ Thấy chưa ? Minh đâu có giấu diếm cái gì đâu...Hai bạn cứ nghĩ xấu về không à...Nếu như...không có chuyện gì nữa thì cho mình vào nhà vệ sinh xiu...- Thanh Phuong giật mình vãi cả mồ hôi, gỡ tay Still ra mỉm cười lên tiếng.

_ Ô...Bạn đi đi. - Dan nhếch mặt ra, gật đầu qua loa cho xong chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Thanh Phuong nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh nằm ngay góc cầu thang gần đó, đóng chặt cửa lại, đứng tựa lưng vào cửa mà thở phào nhẹ nhõm, lòng thầm vui mừng vì thoát nạn. Vuốt lồng ngực cho con sợ trôi xuống, cô ta thông thả đứng trước gương, lấy trong túi ra một hộp phấn nhỏ và một cái lược, thân nhiên chải lại mái tóc hơi rối cũng như là đánh lại gương mặt nhợt nhạt vì sợ của mình.

Từ phía sau cánh cửa phòng vệ sinh cuối cùng, có hai bóng đen đang nhẹ nhàng tiến lại gần cô ta. Nghe tiếng bước chân của ai đó, cô ta khẽ giật mình vội xoay mặt lại nhìn, đôi đồng tử mở to rồi chợt híp lại, lại là nụ cười gian xảo quen thuộc xuất hiện trên gương mặt khả ái. Là Bảo Ngọc và Hà Giang à. Thì ra hai nhỏ sau khi được kiểm tra xong liền đánh bài chuẩn trước vì đơn giản là sợ Thanh Phuong bị phát hiện sẽ liên lụy đến hai nhỏ nên cứ trốn trước cho lành.

Dù sao thì bọn hắn cũng có tiếng là ra tay tàn nhẫn, hành hạ người là thú vui của họ. Tuy đám người bọn hắn lúc nào cũng nghịch ngợm, vui vẻ đứng với lứa tuổi của họ nhưng mặt trái họ lại là những bang chủ của bang nhóm hùng mạnh đứng đầu thế giới ngầm hiện nay và ba nhỏ đều là thành viên của bang Blood từ lúc còn là người yêu của bọn hắn. Nếu để cho chuyện này bị lộ thì xem như cuộc đời của ba nhỏ sẽ chấm dứt. Chính vì vậy, ba nhỏ đã bày ra một mưu kế hồng đồ lỗi cho một người vốn dĩ không hề liên quan đến chuyện này...

Quay lại với Dan và Still đang kiểm tra nốt hàng nữ sinh cuối cùng thì chợt nghe thấy tiếng hốt hoảng của Lucia. Cô được bọn hắn giao cho nhiệm vụ theo dõi và kiểm tra xem số lượng nữ sinh có mặt ở đây đã đầy đủ như danh sách chưa thì chợt phát hiện vắng một người nên vội vàng chạy đi báo cáo ngay.

_ Hội phó Trí, vắng một người ạ. - Lucia nói một cách mệt mỏi. Cũng đúng thôi vì từ sáng đến giờ cô phải chạy đôn chạy đáo vì chuyện của cả bọn mà.

_ Vắng ai hả ? - Dan ngạc nhiên hỏi.

_ Đây ạ... - Lucia bước đến đưa bản danh sách cho bọn hắn xem, chỉ vào cái tên được đánh dấu bằng bút highlight màu vàng chanh nổi bật.

«Huỳnh Ngọc Ánh Linh - Lớp 10C3 Vip Diamond.»

Bọn hắn khẽ nhíu mày, cái tên này nghe cũng rất quen nhưng bọn hắn lại không rõ người đó là ai, chỉ nghe loáng thoáng qua của mấy thành viên trong Hội là con người này rất đặc biệt. Định cho người đi tìm cô gái này thì cùng lúc đó, một cô gái mặc đồng phục của ban Vip Gold đang hối hả chạy về phía bọn hắn.

_ Hội phó Trí, có một nữ sinh của Vip Diamond ngất xỉu ở cầu thang...

Bọn hắn nghe đến chữ "nữ sinh của Vip Diamond" liền hối thúc cô gái đó đưa mình đến nơi đã gặp cô gái Vip Diamond kia. Đúng là may mắn, không cần phải tốn hơi tìm kiếm chi cho mệt cũng có người tìm giúp mình. Phen này cô gái kia chết chắc dưới tay bọn hắn rồi...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Trên cầu thang phía Nam của Vip Diamond, một cô gái nằm sõng soài trên sàn giữa một rừng học viên bao xung quanh. Mọi người đều rơi vào trạng thái hoang mang, lo lắng bởi chỉ trong một buổi sáng thôi mà đã biết nhiều người ngã xỉu hay ngã trên cầu thang và ai cũng có chung một nỗi lo đó là sợ người tiếp theo sẽ là mình..

Vài phút sau, bọn hắn đã nhanh chóng có mặt tại hiện trường và theo sau là Lucia đang từng bước lệch theo bọn hắn. Khó thân thật, cô đâu phải sức trâu như bọn hắn đâu mà cứ phải chạy lên chạy xuống không ngừng nghỉ như vậy chứ. Nhiều lúc nghĩ lại cô không biết mình làm chuyện này để làm gì, nhưng khi nhìn thấy nụ cười của người đó...cô lại vui vẻ gạt bỏ suy nghĩ này sang một bên.

Still nhẹ nhàng bước đến xem cô gái này có bị gì không để còn biết đường mà chữa trị kịp thời. Dù có thể đây là người đã hại em gái mình nhưng anh buộc phải cứu cô ta, bắt cô ta phải chịu đau đớn gấp ngàn lần vết thương của Moon. Anh lật ngửa cô gái đó lại, khuôn mặt thoáng chút ngạc nhiên. Cô gái này...Quả là đặc biệt như lời đồn. Tuy trong trường có khá nhiều người giống cô ta nhưng ở cô ta lại có gì đó nổi bật hơn hẳn so với những người khác...

_ Ông làm gì mà lè mề vậy ? Xê ra tui xử cho.

Thấy Still cứ đang ngẩn ngơ suy nghĩ chuyện gì mà không thém "hành động" gì cả. Đan tức mình lôi Still ngồi dậy rồi ném anh qua một bên, khiến anh chưa kịp định thần thì lại ngã trúng Lucia làm cả hai té nhào ra đất. Ôi mèn đéc ơi Still ơi Still à, mầy ăn trúng cái giống gì mà hết ngã trúng người này lại trúng người khác vậy. Trúng trai không nói đi, trúng gái thì xem như tàn đời "trai" rồi còn gì. Still cố gắng lôi tâm thần nặng trĩu của mình dậy, dùng tay phủi bụi trên quần áo mình, trong lòng thầm rủa cái tên "vũ phu" chết tiệt kia.

Ui da...

Tiếng kêu yếu ớt phát ra ở dưới chân Still làm anh giật mình nhớ ra điều gì đó rồi từ từ đưa mắt nhìn xuống dưới chân mình. Lucia đang ôm lấy đầu mà kêu lên, chiếc áo đồng phục trắng vấy bẩn, xấp giấy tờ bay tứ tung...Nhưng những chuyện này không đáng nói là mấy, điều mà làm ai cũng phải chú ý đến là chiếc giày thể thao màu trắng của anh đang đập lên đôi chân trắng mịn của Lucia một cách dã man. Still đứng đờ người vài giây rồi hốt hoảng đưa tay kéo Lucia đứng lên, nhanh chóng lượm lại mớ giấy tờ đưa cho cô.

_ Xin lỗi cậu...xin lỗi, xin lỗi... - Still cuống quýt nói, cúi đầu xin lỗi Lucia._ Có sao không ? Hay để mình đưa cậu vào phòng y tế ?

_ Hi...Không sao đâu. Chỉ là xây sát nhẹ thôi. - Lucia cười trừ, lấy khăn lau vết bụi bẩn ở tay. _ Hay là mình tới xem Đan như thế nào đi.

Thấy Still lúng túng như vậy, Lucia vội đánh sang chủ đề khác để không khí bớt căng thẳng. Cô chỉ tay về phía nơi có một chàng trai có mái tóc bạch kim đang đứng nhìn hai người với ánh mắt đầy sự hồi (tội) lỗi. Lucia nắm tay anh vui vẻ tiến lại chỗ hắn nhưng bất chợt cô ngã khụy xuống đất, cảm giác đau nhứt hết cả chân, dường như không tài nào đứng lên được. Still nhận ra mắt cá chân của Lucia đang sưng tấy dần lên nên vội vàng công cô đến phòng y tế nhưng Lucia đã vội cản lại, điều cô muốn bây giờ xem Đan và cô gái kia ra sao. Cô biết chắc Đan rất cần cô và bản thân cô không cho phép rời khỏi ngay lúc này bởi trong thâm tâm, cô cảm thấy không yên tâm về Đan cho lắm.

Thấy Lucia nhất quyết không chịu đi khám, một mực đòi ở lại cho bằng được. Still cũng không biết phải làm như thế nào, thôi thì đành chiều theo ý của cô nàng vậy. Anh chậm rãi đỡ cô lại chỗ Đan, Lucia cố gắng bước từng bước theo nhịp đi của anh một cách khó khăn nhưng chỗ sưng ở mắt cá bỗng tấy do cử động lên khiến cho cô đau điếng mà ngã chúi vào người Đan. May mà hắn đứng vững mới nhanh tay đỡ lại kịp, chứ nếu không hắn và Lucia lại nằm ôm đất nữa thì khổ.

Trong khoảnh khắc đó, trái tim Lucia như đập loạn nhịp, cứ như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Thật nhanh...thật rộn ràng...khiến cho con người ta không thể nào tỉnh táo được. Ước muốn hằng đêm của cô giờ thành sự thật rồi sao ? Lần đầu tiên Lucia được gần Đan mà không còn khoảng cách như trước nữa, cô có thể nghe rõ từng nhịp đập, từng nhịp hơi thở của hắn... Đây có phải là do ông trời thương hại cô, muốn xoa dịu nỗi đau của cô nên cố tình sắp đặt như vậy không ? Nhưng cho dù là vậy thì cô vẫn thấy rất hạnh phúc dù trái tim của hắn đã hướng về cô gái khác...

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Đan giật mình vội đẩy Lucia ra, quay mặt đi để không cho ai thấy khuôn mặt đang đỏ bừng lên của hắn. Khẽ rùng mình, nếu Sun mà ở đây thì thế nào cô nhóc cũng điên tiết lên mà tát hắn mấy phát quá nhưng hành động vừa rồi của Lucia lại mang cho hắn một cảm xúc rất lạ...Cố gắng trấn tĩnh lại, dẹp phẳng dòng suy nghĩ vờn vờ đó đi, cho dù cái cảm xúc này đúng như hắn nghĩ đi nữa, Lucia có xinh đẹp hay quan tâm đến hắn như thế nào thì trong lòng hắn chỉ có một người con gái tên Nhật Anh mà thôi..

Quay lại với thực tại, hẳn nhờ một thành viên trong Hội đang đứng ở gần đó đưa Lucia lên phòng y tế, còn hẳn và Still sẽ ở lại giải quyết mọi chuyện. Gương mặt Lucia thoáng buồn, hẳn muốn đuổi cô đi ư ? Hẳn ghét cô đến vậy sao ? Nhưng cũng đúng thôi bởi cô đâu là gì trong hẳn. Khẽ đưa đôi mắt màu lục đau đón nhìn hẳn, cô rời đi trong những chuỗi cảm xúc vô định...

Đội Lucia đi khuất, Đan mới thoải mái tập trung vào nhiệm vụ của mình. Hẳn lên tiếng giải tán hết đám đông, chỉ còn lại hẳn và Still đang đờ đẫn đứng như trời trồng. Sao hôm nay có nhiều chuyện xui xẻo xảy ra vậy trời, than vãn cho đã rồi nhìn lại mới biết là thứ sáu ngày 13. Still cười khổ, hèn gì hôm nay số "đẹp" dễ sợ. Đan lắc đầu ngao ngán với tên "bánh bèo vô dụng" trước mặt, đưa tay cốc vào đầu Still một cái rồi đau nhưng nhờ vậy mà "èm" mới chịu hoàn hồn trở lại.

_ Được rồi "chị gái", quay lại vấn đề chính giùm em - Hẳn cau mày nhìn Still.

_ Hừ! Chị coi rồi em, người ta chỉ bị ngắt thôi. Chỉ có em là chưa nhìn ngắm dung nhan của người ta thôi đó. - Anh tức mình nói, lấy gương ra sẫm soi cái cục u to tướng trên đầu mình mà nức nở. _ ...Ôi cái đầu non nốt, yếu ớt của tui...Hức...Hức...

Nghe Still nói, hẳn mới sực nhớ ra là mình chưa kịp nhìn mặt cô gái đó thì đã bị chuyện của Still và Lucia làm cho phân tâm nên quên bống đi mất. Bước đến gần cô gái đang nằm trên sàn, nhẹ đảo mắt nhìn một lượt từ dưới lên trên rồi chợt khựng lại khi nhìn thấy gương mặt ấy. Hẳn nhếch mép, một cái nhếch mang đầy sự thích thú. Đưa chân đá liên tục vào người cô gái đó một cách thô bạo, đôi mắt ánh lên vẻ đầy khinh bỉ.

_ Dậy! Dậy nhanh đi. - Hẳn gắt, chân vẫn đá liên tục vào người cô ta. Đó là cách để cho bàn tay ngọc ngà của hẳn không phải chạm vào những thứ mà hẳn cho là dơ bẩn.

Đau điếng ở cánh tay, nghe tiếng của ai đó đang thúc giục mình, đôi mắt khẽ cau lại rồi nhẹ nhàng mở ra. Mọi thứ mờ ảo trước mắt dần hiện rõ lên môn một, đầu óc hơi choáng váng, cứ như có ai đó vừa đập mạnh sau gáy của cô vậy. Cô một mình ngồi dậy, đưa tay xoa nhẹ cổ mình, đôi mắt vừa định thần lại thì hình ảnh cậu con trai đẹp như thiên sứ với mái tóc bạch kim cùng đôi mắt đượm buồn màu nâu đỏ đập vào mắt cô gái đó.

_ YA...TÊN BIẾN THÁI BA SƯỜN LÒI DÁM ĐỤNG VÀO NGƯỜI "ÔNG" HẢ ? - Như phản xạ tự nhiên, cô ta co chân đạp ngay vào "chỗ hiểm" của hẳn một phát cực thốn.

_ ÁÁÁ...Má ơi đau quá...Still ơi cứu tui...ÁÁÁ...- Hẳn ôm lấy "chỗ hiểm" của mình mà hét lên như heo bị chọc tiết.

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quỷ (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Still đang chăm chú lại nhan sắc thì chợt nghe thấy tiếng động cực kỳ thô bạo vang lên kèm theo đó là tiếng rống của ai đó. Anh vội quay đầu lại, suýt ngã ngửa với cảnh tượng kinh hoàng đang xảy ra. Tên Đan nằm lăn ra sàn, lăn qua lăn lại như muốn lau sàn cho trường. Ái chà, phen này trường K.W cũng tiết kiệm được sức người lẫn điện nước nha. Mà tên này thật vô duyên chết được, giữa chốn "thanh thiên bạch nhật" như vậy lại dám để tay vào chỗ "nhạy cảm" thế kia. Thật là mất mặt cho giới đàn ông. Nhanh tay lấy điện thoại ra chụp lại khoảnh khắc đẹp tuyệt vời ông mặt trời này, chắc chắn sẽ có ngày phải cần tới nó thôi.

_ Ông làm gì mà rống ghê quá vậy ? Xém chút là bể cái gương đáng giá chục triệu của tôi rồi đó. Biết bể gương là xui lắm không hả ? Tôi mà bị gì là ông chịu trách nhiệm đó nghe chưa ? Đàn ông con trai vô duyên chết đi được...Bla...Bla... - Still bước đến tuân một tràn xối xả vào mặt Đan.

_ Ấy da...Tôi đâu có muốn đầu trời...Tại con quỷ la sát này đập nát "hàng" tôi chứ bộ... - Đan cau có mặt mày, nhìn cô ta bằng ánh mắt toé lửa.

_ Ê nè, tên biến thái kia. Không phải cậu muốn sàm sỡ tôi hay sao mà ở đó giả bộ tội nghiệp...Tôi chưa đáp cho "rụng" luôn là may rồi đó. - Cô ta cau kinh nói, chống tay xuống đất lấy đà để đứng dậy, tay phui phui lại bộ đồng phục lấm bẩn của mình.

_ Cô...dám...hự...Tôi mà...khỏi...thì cô...đừng hòng...mà...yên thân...với...tôi...- Hẳn khó khăn thốt lên từng tiếng.

_ Xó! Đừng là ảo tưởng ban ngày, muốn đánh tôi hả ? Đừng có mơ. Hội Phó gì mà như thằng khùng, nhan sắc thì bình thường đến chán phèo còn thần kinh thì có vấn đề nặng. Không hiểu sao lại được mấy em nữ sinh tôn sùng như THÁNH. Nói thật ai mà mê cậu chắc mất người đó bị lé chính quá. - Cô ta hất hàm nói, giọng khinh bỉ.

_ CÁI GIÊ ? Cô muốn chết hả ? - Hẳn tức muốn sôi máu, gầm lên bằng giọng "hiền dịu" nhất có thể. Dù gì hẳn cũng đường đường là Đại thiếu gia của tập đoàn Chusan nổi tiếng nhất thế giới về điện tử, là niềm mơ ước của các cô gái. Luôn tự tin về nhan sắc trời phú của mình lại thêm trí thông minh thiên bẩm. Vậy mà lại bị một con nhò nam không ra nam, nữ không ra nữ hạ nhục. Thử xem có điên tiết không ?

_ NGẬM MỒM LẠI LIỀN, NGAY VÀ LẬP TỨC. - Bị cô ta đánh trúng tim đen, Still đen mặt lên tiếng cho hai con người ồn ào kia dừng cuộc đấu khẩu không hồi kết này lại.

Hai con người như chó với mèo giật phất mình vội khoá miệng lại vì nguyên ngọn núi lửa sắp phun trào đang đứng trước mặt nên không dám hó hé nửa lời. Nhìn thấy thái độ khá là biết điều của cả hai, Still hít thật sâu rồi thở dài ngán ngẩm. Anh đứng tựa lưng vào tường, trầm ngâm quan sát cô ta thật rõ từ trên xuống dưới. Khuôn mặt baby non choẹt, mái tóc tím than óng mượt được cắt tỉa cẩn thận theo phong cách tomboy, đôi mắt xám tro long lanh không kém gì hai cô em quý quái kia. Một nhan sắc khác xa với những người thuộc loại này như cô ta khiến cho không ít các cô gái phải xiêu đổ. Và điều đặc biệt hơn là cô ta đã từng theo đuổi Moon từ lúc con nhóc mới vào trường, dù đã bị nó từ chối nhưng cô ta vẫn quyết định chinh phục cho bằng được. Đó là những gì Still biết được ở cô ta, đối với anh chuyện điều tra này dễ như trở bàn tay. Không những vậy, toàn bộ những chuyện hay ai khác liên quan đến sáu con người "lăng động" này đều được anh điều tra và thu thập đầy đủ chỉ sau ba ngày nhập học.

_ Cậu là... - Dù biết rất rõ nhưng Still vẫn phải tỏ ra không biết gì để tránh bị rắc rối.

_ Ánh Linh, 12A3. - Cô ta đáp gọn lỏn. Không hiểu sao cô lại có một cảm giác gần gũi đến như vậy khiến cho cô không điều khiển được lí trí mà bắt giác trả lời.

_ Vậy cậu là...- Still chỉ vào cô gái đó, mặt căng như bị tiêu chảy _ Tomboy ?

_ Bộ tôi giống tomboy lắm hả ? Xin lỗi à, tôi là SB chính cống đấy. Bọn con trai như các người cứ việc khinh ghét thoải mái. Don't care. (Không quan tâm). Và còn một điều nữa, không được gọi tôi là "cô" hay "nhỏ", nếu như không muốn bị ầm ỹ. - Ánh Linh hồ hững đáp, đưa tay chào bọn hấn rồi bỏ đi. Cậu rất dị ứng với cách gọi như vậy bởi ở trường K.W, trước khi có sự xuất hiện của Still, độ đẹp trai của cô được xếp thứ 4 sau ba chàng Hội Học sinh thôi. Mà có lẽ vị trí này đã tụt xuống hạng 5 rồi cũng nên.

(từ lúc này sẽ gọi Ánh Linh là "cậu" cho phù hợp nhé)

_ Khoan đã... - Một bàn tay bất ngờ chụp lấy tay Ánh Linh mà đưa lên nhìn chăm chú và người đó không ai khác ngoài Dan. _ Cổ tay áo mất một cái cúc. Nếu cộng thêm với việc cô ngắt xiêu ở cầu thang lúc bọn hấn dò xét và sự vắng mặt ở lớp vào thời điểm xảy ra tai nạn thì không thể nào làm được. Chắc chắn cậu chính là thủ phạm.

Dan thăm khám phục với tài năng thiên bẩm của mình. Thế là hấn đã phá xong một "vụ án", xem ra hấn cũng đâu thua gì Sherlock Holmes đâu nhì. Có khi còn "cao tay" hơn ấy chứ. Bỏ mặc màn tự kỷ của Dan, Ánh Linh cố gắng vùng vẫy khỏi tay hấn nhưng khổ nổi, lực đạo của hấn quá mạnh, lại tấn công một cách bất ngờ khiến cậu không kịp trở tay. Càng vùng vẫy, hấn càng siết mạnh hơn, chặt hơn, dù đau nhưng cậu vẫn không hề la hét hay van xin một lời nào, điều này làm Dan cảm thấy rất ngạc nhiên ở con người này.

Still thấy tình thế có vẻ không ổn, khờ ra hiệu cho hấn bỏ tay cậu ra. Hấn từ từ nói lỏng tay ra rồi buông hấn, cổ tay cậu in hấn một vệt màu đỏ hồng, bàn tay thon dài trắng bệch dần hồng hào trở lại. Ánh Linh không nói gì, gương mặt vô cảm, chỉ im lặng xoa nhẹ ở cổ tay để làm dịu đi cơn đau...

Still bước đến kéo Dan ra chỗ khác, thì thầm vào tai hấn trông có vẻ khá là bí mật. Mặt hấn biến sắc loạn xạ, có khi còn khờ đưa mắt nhìn cậu tỏ vẻ dò xét. Sau đó, hấn lấy điện thoại trong túi ra, lướt nhanh trên màn hình một cách thuần thục. Hình như hấn đang nhắn tin cho ai đó thì phải. Xong xuôi, hấn bỏ điện thoại vào túi, không nói không rằng bước đến kéo tay Ánh Linh đi thẳng một mạch ra bãi đỗ xe của Vip Diamond làm cậu mặt ngu ngơ không biết trời trăng gì cả...[color]

[color=magenta] ~END CHAP 11~

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21

Thủ phạm thật sự là ai ?

Bãi đỗ xe Vip Diamond...

_ Bỏ tôi ra ! - Ánh Linh dùng hết sức hất tay của Dan ra, cúi gắt quát _ CẬU MUỐN GÌ Ở TÔI ?

_ Cậu không cần hỏi nhiều, cứ đi rồi biết. - Dan gằn giọng, nắm tay cậu lôi vào hàng ghế sau xe cạnh Still đang ngồi chờ sẵn.

Để phòng hờ cậu ta gây chuyện phiền phức, buộc lòng phải để Still ngồi sau để quản lí con người có máu điên như thú này bởi chỉ Still mới có đủ bình tĩnh để chịu đựng những chuyện này. Chứ để hấn mà ngồi cạnh cậu ta thì e rằng sẽ có bạo lực xảy ra à. Mặc cho sự la hét, gào rú của Ánh Linh, hấn đóng cửa xe một cái rầm làm cho hai người giật thót mình muốn rút tim ra ngoài. Lạnh lùng bước về ghế lái, hấn cho xe rời khỏi bãi đỗ rồi phóng ra khỏi trường...

Chiếc xe chạy chậm dần rồi dừng hẳn trước cổng bệnh viện Quốc Tế nổi tiếng nhất Thành phố, Ánh Linh không hiểu tên điên này lại đưa mình đến đây làm gì nhưng đây không phải là bệnh viện của nhà họ Hoàng sao ? Nếu như nhớ không lầm thì bama đã đưa cậu đến đây một lần rồi thì phải ? Không lẽ hắn muốn đưa cậu đi khám "bệnh" hả trời ? Không phải, người cần chữa bệnh không phải cậu mà là hắn mới đúng chứ...Bla...Bla...Và hàng loạt câu độc thoại tương tự như vậy cứ lần lượt hiện lên trong đầu cậu. Ánh Linh điên cuồng, đầu lắc qua lắc lại như đang đấu tranh tư tưởng khá là dữ dội.

Dan tiếp tục cho xe chạy thẳng vào ga-ra của bệnh viện càng làm cho Nhìn thấy chiếc Bugatti Veyron đen bóng đã đậu sẵn từ lúc nào, hắn khẽ nhếch môi, thì ra là đã đến trước hắn rồi. Nhẹ mở cánh cửa xe, hắn chậm rãi bước xuống làm cho đám con gái đằng xa suýt ngất bởi vẻ đẹp nổi loạn của hắn. Dan nhũn mày tỏ vẻ khó chịu trước độ hám trai level MAX của mấy cô nàng tiểu thư kia, hừ hét muốn điếc cả tai.

Chẳng may may đê ý đến mấy thứ ồn ào đó, hắn vòng qua bên kia mở cửa để "mời" hai con người không giống ai xuống xe. Vừa đút đầu vào định kêu hai tên biến thái kia thì đập vào mắt hắn là hình ảnh hai cô gái với gương mặt xinh đẹp, thân hình bốc lửa đây gọi cảm siêu cuốn hút đang làm chuyện...ba chữ X (XXX) với nhau làm bóng mắt người xem. Dan lúc đầu nhìn mặt hai cô ta có chút gì đó hơi xiêu lòng nhưng khi nhìn kĩ lại thì hắn đỏ đến tận mang tai, nhắm chặt mắt lại, miệng hét:

_ Đẹp! Đẹp ngay cho tôi. - Dan tá hỏa vội quay mặt đi.

_ Tên biến thái kia, phim đang hay chứ bộ. Sao phải tắt ? - Ánh Linh bĩu môi, nói.

_ Khoái muốn chết mà cứ dối lòng. Xạo sự. - Still cười đều, đá móc hắn.

_ Thôi khỏi. Tắt đèn cái nếu như còn muốn sống. - Hắn lạnh giọng, mặt vẫn chưa hết đỏ.

Ánh Linh ngậm ngùi quăng ipad lên ghế, hậm hực bước ra vì bị tên Dan làm mất hứng, theo sau là Still đang từ từ bước xuống như đang thể hiện đẳng cấp quý "bà". Tiếng xì xầm, ngưỡng mộ ngày một to dần lên bởi sự có mặt của ba con người siêu cấp mỹ nam này. Trước khi đến đây, Dan đã đưa Ánh Linh và Still đến Trung Tâm Thời Trang Skyon của nhà Kem tiểu thư để thay đồ cho gọn lẹ bởi nếu mặc đồng phục trường thì hơi bất tiện.

Quay về vấn đề chính, bọn hắn đưa Ánh Linh đến phòng Vip của khoa Hồi Sức trong sự trầm trồ của mọi người xung quanh. Vừa bước đến cửa, hắn đã chạm ngay gương mặt quen thuộc của Sun đang cùng Kem vào thăm Moon. Ngay lập tức, nhanh như tên bắn, hắn vui mừng lao đến ôm chầm lấy Sun cứ như xa cách mấy năm trời vậy, làm mấy túi đồ trên tay nó rơi hết xuống đất. Kem lắc đầu bó tay, cúi xuống lượm hết túi đồ đưa cho Still xách phụ. Nãy giờ nhỏ mới để ý thấy gương mặt quen thuộc của ai đó đã làm phiền đứa bạn thân của nhỏ trong suốt một tuần nay. Nhỏ tức giận túm lấy áo Ánh Linh, trút nguyên cục tức lên người cậu.

_ Cậu đến đây làm gì ? Lại muốn làm phiền Nguyệt Tâm nữa à ? Sao cậu không buông tha cho nó đi, sao mà bám dai như đĩa vậy ? Đến cả lúc nó vào viện cũng không tha nữa là sao hả ?...

_ Cái gì ? Cậu nói Nguyệt Tâm vào viện sao ? Tại sao ? Lúc sáng tôi còn thấy cậu ấy đi với mấy người mà. - Ánh Linh hốt hoảng nắm lấy vai nhỏ như muốn chắc chắn điều mình nghe thấy là sai.

_ Cậu còn giả vờ... - Dan đang nói thì bị Sun cắt ngang.

_ ...Cậu cứ vào đi rồi biết. - Sun cười nhẹ, trực giác của nó cảm thấy Ánh Linh không liên quan đến chuyện này.

A/N: Chap này hơi xàm nhảm, mình hứa chap sau sẽ cố gắng biến tấu hơn. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Song Sinh Siêu Quậy (Ác Ma Học Đường)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.